

12th March 1960] [Srimathi Lourdhammal Simon]

Madras State are the properties of the Government of Madras and the profit realised or the loss sustained in conducting the above pearl and chank fisheries will be the charge of the Government of Madras only and the Central Government have nothing to do with it.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1960-61—cont.

MR. SPEAKER: இப்பொழுது பட்ஜெட்டின் மீது பொது விவாதம் தொடர்ந்து நடக்கும். கனம் அங்கத்தினர் சின்ன துரை அவர்கள் முதலில் பேசுவார்கள். அவர்களுக்கு 20 நிமிஷம் ஒதுக்கிவைக்கிறேன். அவர்கள் பேசலாம்.

9-30
a.m.

* SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு கட்சியினுடைய பொருளாதாரக் கொள்கை அந்தக் கட்சியினுடைய தன்மையையும், அந்தக் கட்சி ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற தத்துவத்தின் தன்மைகளையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டும் என்று கருதப்படுவது உண்டு. அதேபோல ஒரு சர்க்காரினுடைய வரவு செலவு அறிக்கை அந்த சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கின்ற பொருளாதார கொள்கையை தெளிவுபட எடுத்துக் காட்டும் என்று கருதப்படுகிறது. அந்த வகையிலே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபை முன்பு சமர்ப்பித்திருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையை பார்க்கிறபொழுது, இந்த சர்க்கார் சார்பாக அது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதா, அரசாங்கத்தை நடத்துகிற காங்கிரஸ் சர்க்கார் சார்பாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது சுதந்திரக் கட்சியின் சார்பாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்ற ஐயம் இயல்பாகவே என்னுடைய மனதில் எழுகின்றது. இதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள், நாட்டை ஆள்கின்ற காங்கிரஸ் சர்க்கார் சார்பாக தெளிவுபடுத்தவேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். வெளிப்படையாகப் பார்த்தால் காங்கிரஸ் கட்சி சர்க்கார் சார்பாக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையாக தோற்றம் அளித்தபோதிலும், உள்ளே நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்தால் சுதந்திரக் கட்சி எந்த தத்துவங்களை இன்றைக்கு பேசிவருகின்றதோ, எந்தக் கொள்கைகளை அனுசரிக்கவேண்டும் என்று வெளிப்படையாக பறைசாற்றி வருகிறதோ, அவைகளை மறைமுகமாக ஏற்றுக்கொண்டு அனுஷ்டிக்கிற முறையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு நிதி நிலை அறிக்கைதான் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதனால்தான் நான் நினைக்கிறேன், இந்த நிதி நிலை அறிக்கை சம்பந்தமாக தன்னுடைய அபிப்பிராயங்கள் சொல்லுகிறபொழுது ஒரு சுதந்திரக் கட்சி பிரமுகர் “இது மிகுந்த ஏமாற்றத்தை அளிக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே இது அவர்களுக்கு பெரிய ஏமாற்றமாகத்தான் இருக்க வேண்டும். தாம் அனுசரிக்கப்போவதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்த கொள்கைகளை காங்கிரஸ் சர்க்கார் அனுசரித்துவிட்டதே, நாம் சொல்லுவதற்கு இனி என்ன இருக்கிறது என்று அவர்களுக்கு இது பெருந்த ஏமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அது எப்படி இருக்குமோ தெரியாது. உண்மையிலேயே சோஷலிஸ தத்துவத்தை அமுல் நடத்தவேண்டும்

[Sri P. S. Chinnadurai] [12th March 1960]

என்று காங்கிரஸ் சர்க்காரை நோக்கி எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு பெருந்த ஏமாற்றத்தையும் மிகுந்த வருத்தத்தையும் கொடுக்கக்கூடியது இந்த நிதி நிலை அறிக்கை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

உதாரணமாக பல விஷயங்களை நாம் எடுத்துப்பார்த்தால் உண்மை விளங்கும். இருந்தாலும், எனக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற குறுகிய கால அவகாசத்தை உத்தேசித்து என்னுடைய அபிப்பிராயங்களை சுருக்கமாக சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயம் நமது பொருளாதாரத்திற்கு அடிப்படையானது என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. கனம் நிதி அமைச்சர்கூட அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத்துறையில் நம்முடைய சாதனை எந்த அளவுக்கு போற்றத் தக்க முறையில் கடந்த காலத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, அல்லது வருகின்ற ஆண்டிலே எந்த அளவுக்கு செயல்படுத்தப் போகிறோம் என்பதில் நாம் சற்று கவனம் செலுத்திப் பார்க்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் 12-1/2 லட்சம் டன் அதிகப்படியான தானியம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற லட்சிய அளவை ஏற்படுத்திக் கொண்டோம். ஆனால், நாம் அதனை அடைய முடிகிறதா, அடைய முடியுமா என்று பார்த்தால், அடைய முடியாது என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வெகு தெளிவாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 12-1/2 லட்சம் டன் அதிகப்படியாக உணவு தானியத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியாது, ஏறத்தாழ சுமார் 9 லட்சம் டன் அளவு தானியம்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால முடிவிலே அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது ஏன்? எதனாலே இப்படி நேர்ந்து விட்டது என்பதைப் பற்றி ஆராய்ந்து பார்த்து, அந்தக் குறைகளை போக்குவதற்கு ஏதாவது மார்க்கங்கள் சரிவர குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் என்று பார்த்தால் இல்லை. பருத்தி, நிலக்கடலை போன்ற எண்ணெய் வித்துக்கள், கரும்பு ஆகியவைகள் சாகுபடியிலும் நாம் ரொம்ப பின் தங்கியிருக்கிறோம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கணக்கைப் பார்த்து விட்டுச் சொல்லவும்.

SRI P. S. CHINNADURAI : கணக்கைப் பார்த்துவிட்டுச் சொல்லுமாறு கனம் அமைச்சர் கூறுகிறார். கணக்கைப் பார்த்துவிட்டுத்தான் சொல்லுகிறேன். வருகிற ஆண்டிலே செய்துவிடுவோம் என்ற நம்பிக்கை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, கடந்த ஆண்டிலே நாம் அடைந்திருக்கிற முன்னேற்றத்தைப் பார்க்கிறபொழுது நாம் எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்று நான் குறிப்பாக எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக, உணவு தானியத்தை அதிகப்படியாக நிலத்தில் விளைச்சல் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. என்ன காரணம்? நாம் ஏற்கனவே நிர்ணயம் செய்திருந்த அளவின் தன்மை குறைவானது. ஏன் நாம் அந்த லட்சியத்தைக்கூட அடைய முடிய

12th March 1960]

[Sri P. S. Chinnadurai]

வில்லை? கூட்டுறவு சாகுபடி முறையை சரிவர அமுல் நடத்தி யிருந்தால் இது முடிந்திருக்கக்கூடாது என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும். கூட்டுறவு சாகுபடி முறை மூலம் அதிகப்படியான உணவு தானியத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சர்க்கார் முதலில் நம்புகிறார்களா என்பதற்கு வெளிப்படையாகவும் முடிவானதாகவும் பதில் வேண்டும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அப்படி கூட்டுறவு சாகுபடி முறை மூலம் அதிகப்படியான விளைச் சலுக்கு வகை செய்யமுடியும் என்பதிலே சர்க்காருக்கு நம்பிக்கை இருக்குமானால், அதை எந்த அளவு நடத்திவைப் பதற்கு இந்த சர்க்கார் முன்வந்திருக்கிறார்கள், எந்த அளவுக்கு முன்வருவதற்கு தயங்குகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். வெளியே பார்த்தால் இதற்கு பெருந்த எதிர்ப்பு பிரசாரம் நடத் தப்பட்டு வருகிறது சுதந்திரக் கட்சியினால். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூட சுதந்திரக் கட்சியினுடைய கொள்கை களை தாக்கி அடிக்கடி பேசுவதாக நான் பத்திரிகையிலே பார்க் கிறேன். நேராகக் கேட்பதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு கிடைக்க வில்லை. அதனால் இங்கு கேட்டு தெரிந்துகொள்ளவேண்டு மென்று ஆசைப்படுகிறேன். உண்மையிலேயே சுதந்திரக் கட்சிக்கும், காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் பெரிய அடிப்படையான ஒரு கருத்து வேறுபாடு கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்தை அமுல் நடத்துவது பற்றிதான். இதிலே இந்த சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன என்பதை திட்டவாட்டமாக அறிவிக்க வேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்திற்கு ஆக்கம் தருவதுதான் இந்த சர்க்காரின் கொள்கை என்றால், அதற்காக இந்த சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கை இந்த ஆண்டில் எந்த அளவுக்கு உண்மையான பலனை கொடுக்கும் என்பதை விவரித்துச் சொல்ல கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையிலே கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறபடி பார்த்தால் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கான சில சங்கங்கள் அமைக்கப்படுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் எத்தனை சங்கங்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று தீர்மானித்திருந் தார்களோ அதைவிட அதிகப்படியான சங்கங்கள் நிறுவப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே நாம் ஒன்றும் திருப்தி அடைய முடியாது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் திருப்தி அடையக்கூடாது. ஏனென்றால், அத்தனை சங்கங்கள் ஸ்தாபிக் கப்பட்ட பின்பும் கூட, எவ்வளவு நிலம் சாகுபடிக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நமது ராஜ்யத்தில் சுமார் 1 கோடி 45 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலம் இருக்கிறது. ஆனால், இந்தக் கூட்டுறவு முறை சாகுபடியின் கிழே வரக்கூடிய நிலம் எந்த அளவுக்கு இருக் கிறது என்பதைப் பார்த்தால், சுமார் 13,000, 14,000 ஏக்கர் தான். இது ஆயிரத்தில் ஒரு மடங்கு. ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் கூட்டுறவு முறையின் கீழ் சாகுபடிக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் நிலம், மொத்த நிலத்தில் ஆயிரத்தில் ஒரு மடங்கு என்றால், இதைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு எத்தனை ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும்? நான்

[Sri P. S. Chinnadurai] [12th March 1960]

நினைக்கிறேன் 500 அல்லது 1,000 ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நடத்தப்படவேண்டுமென்று. இந்த சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கிற கொள்கையையும், செயல்படுகிற செயல் திறனையும் வைத்துப் பார்க்கின்றபொழுது எல்லா நிலத்தையும் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடிக்கு கொண்டுவருவதற்கு 2,500, 3,000 ஆண்டுகள் வேண்டியிருக்கும் என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அது சரியா, இல்லையா என்பதையும், இதனை விரிவுபடுத்தவும், தீவிரப் படுத்தவும் சர்க்கார் என்ன செய்யப்போகிறது என்பது பற்றியும், சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து மிக உறுதியுடன் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். நாங்கள் கூட்டுறவு முறை சாகுபடிக்கு ஆக்கம் அளிக்கிறோம், நாங்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு விட்டன என்று மட்டும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் ஒன்றும் பிரயோசனம் இல்லை. குழந்தைகள் பொம்மை கலியாணம் செய்வது போல்தான் இது. பொம்மை கலியாணம் செய்து விளையாடிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து பெற்றோர்கள் வேண்டுமானால் மகிழ்ச்சி அடையலாம். அது தவிர, அதில் யாதொரு உபயோகமும் இருக்க முடியாது. கூட்டுறவு முறை சாகுபடி சம்பந்தமாக அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கை சமுத்திரத்தில் புளி கரைப்பது போல்தான் இருக்கிறது. ஆயிரத்தில் ஒரு மடங்கு நிலம்தான் கூட்டுறவு முறை சாகுபடிக்கு கீழ் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது காங்கிரஸ் சர்க்கார் இதிலே பெருமைப் படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. உண்மையிலேயே பெருமைப்பட வேண்டியது சுதந்திரக் கட்சி தலைவர்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய ஒரு கடுமையான எதிர்ப் பிரசாரத்திற்குப் பயந்து ஒருசமயம் இம்மாதிரி இவ்வளவு தாமதமாக, இவ்வளவு மெதுவாக—நத்தை கூட அதிக வேகமாகப் போகும், அதைவிட மோசமான வேகத்திலே—இருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சி சர்க்கார் எப்படிப் பெருமைப்படலாம்? அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கும் மதிப்பிற்குரிய நண்பர்கள், புதிய வரி போடாததற்கு ரொம்பவும் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். அதனால் ஏதோ பெரிய சாதனை சாதித்துவிட்டதாக, எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் ஒன்றுமே சொல்வதற்கு முடியாது என்ற அந்த அளவுக்குப் பெரிய மகத்தான காரியத்தை நாம் சாதித்துவிட்டோம் என்ற மன மயக்கத்திலே ஆழ்ந்துகிடக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்—மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் எப்படியும் வரி போட வேண்டியதாக இருக்கும் என்று மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் தயவு செய்து படித்துப் பார்க்க வேண்டும். “வரி போட்டுத்தான் ஆகவேண்டும்; வரி இல்லாமல் முடியாது” என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார். நேற்றைக்கும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே வரி இருக்கும் என்று. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே இறுதி ஆண்டாக இருக்கும் காரணத்தால் ஒரு சமயம் விட்டு வைத்திருக்கிறார் போல் இருக்கிறது. மூன்றாவது

12th March 1960]

[Sri P. S. Chinnadurai]

ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே அடுத்து வரும் தேர்தல் முடிந்த பின்னால் ஒரு சமயம் புதிய வரியைப் போடுவதற்கு முன் வருவார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அது எப்படியிருந்தாலும், என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் வரி போட்டால்தான் வருமானம் சர்க்காருக்கு என்ற நிலையை மாற்றாமல் சோஷலிச சர்க்காராக செயல்பட முடியாது. சோஷலிச சர்க்காராக செயல்படவேண்டுமானால் வரி போட்டால்தான் வருமானம் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும் என்ற நிலையை தயவு செய்து மாற்றவேண்டும். வருமானத்தை உயர்த்த என்ன வழி செய்திருக்கிறீர்கள்? வரி போட்டால்தான் வருமானம், வரி இல்லையென்றால் வருமானம் இல்லை என்று சொல்வது? தொழில் துறையில் தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்ற பிரச்சனை யிலே கூட—மற்ற தொழில்கள் இருக்கட்டும்—மோட்டார் போக்குவரத்து, ரோடு போக்குவரத்து சம்பந்தமாக என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது? கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக கவனித்துக்கொண்டு வருகிறேன், எனக்கு ரொம்ப வேண்டிய அமைச்சரவர்கள் ஏதாவது செய்வார்களா என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இரண்டு புதிய பஸ் ரூட்களை, நகர ரூட்டுகளைத் தான், எடுத்துக்கொண்டார்களே தவிர, ஆயிரக்கணக்கான ரூட்டுகளை இன்னும் தனிப்பட்டவர்கள் கையிலேயே விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். இதற்காக கட்டம் கட்டமாக அதிகரிக்கத்தக்க ஒரு கொள்கையை ஏன் அனுசரிக்கக் கூடாது? இந்த ஆண்டு 500 பஸ்கள், அடுத்த ஆண்டு இத்தனை பஸ்கள் என்று கட்டம் கட்டமாக நிறைவேற்றத்தக்க முறையிலே ரோடு போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்குவது என்ற கொள்கையை ஏன் அனுசரிக்கக்கூடாது? இப்படியாக ஏன் பல பத்து லட்சம் ரூபாய்களை வருமானமாக உண்பாக்கக்கூடாது? ஏன் சரியான கொள்கையை அனுசரிக்கவில்லை? இதைச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டு “எங்களுடைய நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து இருக்கிறோம், இதுதான் காங்கிரஸ் கட்சி பட்ஜெட்” என்று சொன்னால், நான் இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சியிலே ஒருக்கால் இருந்தால், ஒரு பொழுதும் இதைச் சகித்துக் கொள்ள மாட்டேன். (சிரிப்பு) கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வில்லை. அதற்காக நான் மறுபடியும் சொல்கிறேன். இப்படியெல்லாம் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யத் தவறிவிட்டு, இதுதான் காங்கிரஸ் சர்க்காருடைய பட்ஜெட் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களானால், நான் இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சியில் ஒருக்கால் இருந்திருக்கும்பட்சத்தில் நான் அதை ஒருபொழுதும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்க மாட்டேன் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நல்லவேளையாக முன்னாலேயே அவர் காங்கிரஸை விட்டுப் போய்விட்டார். அவரைத் திருப்பி எடுத்துக்கொள்வதாக எங்களுக்கு உத்தேசம் இல்லை.

SRI P. S. CHINNADURAI: இருக்கட்டும். அது ரொம்ப நல்லதுதான். நல்ல வேளையாக காங்கிரசில் இன்னும் கொஞ்சம் ஜனநாயகம் பாக்கி இருக்கிறது. கனம் நிதி

[Sri P. S. Chinnadurai]

[12th March 1960]

அமைச்சர் அவர்களின் சர்வாதிகாரத்துக்கு காங்கிரஸ் உட்பட்டுவிடக்கூடிய அபாயம் இன்னும் இல்லை, அந்த அளவுக்கு காங்கிரஸ் கட்சியில் ஜனநாயகம் இருக்கிறது என்று நான் நம்புகிறேன். அது போகட்டும்.

புதிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்கிறார்களே, அவைகளைத்தான் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்கிறார்களா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. புதிய தொழில்கள் சம்பந்தமாக என்ன கொள்கை அனுசரிக்கப்படுகிறது? வெளியே சுதந்தர கட்சி சொல்லுகிறது: தொழில்களையெல்லாம் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்வதற்கு முற்படுகிறார்கள், முதலாளிகளிடம் தான் விடவேண்டுமென்று பங்குளரில் முழங்கினால் ஒரு சுதந்தர கட்சித் தலைவர். பங்குளரில் முழங்கின ஒரு தலைவர் யாரை எதிர்த்து முழங்கினார்? காங்கிரஸை எதிர்த்து முழங்கினார். ஆனால் உண்மையிலேயே காங்கிரஸ் சார்பாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன செய்து வைத்திருக்கிறார்? பங்குளரில் சுதந்தர கட்சித் தலைவர் என்ன முழங்கினாரோ, அதையே அமுல் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார் நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டின்—மூலமாக. நான் புத்தகத்திலிருந்து படிக்காமலேயே தெரிவிக்கின்றேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எனக்குத் தெரியும்.

SRI P. S. CHINNADURAI: இங்கே படிக்க நேரம் போதாது. நான் இங்கே படிக்கப்போவதுமில்லை. விஷயங்களை மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன். சோடா உப்புத் தொழிற்சாலை தனிப்பட்ட ஆள் கையில் இருக்கிறது. சிமெண்டு தொழிற்சாலை தனிப்பட்ட ஆள் கையில் இருக்கிறது. சேலம் மாக்னஸைட்டைக் கொண்டு உயர்தர அடுப்புக் கற்கள் ரிப்ராக்க்டரிக்காகச் செய்வது பரன் அண்டு கம்பெனியிடம் இருக்கிறது. மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலை தனிப்பட்டவர் கையில் விடப்படுகிறது. இன்னும் இயந்திரங்களை உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலை, அதுவாவது சர்க்கார் கையில் இருக்கிறது என்று பார்த்தால், அதுவும் இல்லை; இது ராமகிருஷ்ண அண்டு சன்ஸ் கையில் விடப்படுகிறது. ரயில்வே வாகன கட்டும் தொழிற்சாலை பட்டாபிராம் அருகில் ஏற்படப் போகிறதே, அது யாரிடம் விடப்படுகிறது? தனிப்பட்டவர்கள் கையில் விடப்படுகிறது. காகிதத் தொழிற்சாலையாவது கூட்டுறவு முறையில் விடப்படும் என்று நினைத்தேன். அதுவுமில்லாமல், சேஷாயி கம்பெனிக்கு விடப்படுகிறது. மோட்டார் சக்கரங்கள், ரிம்கள் செய்யும் தொழில் டி.வி.எஸ். கம்பெனியார் கையில் போகிறது. ரசாயன உரத் தொழிற்சாலைகள் இரண்டு ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை இரண்டு பேர்களுக்கு விடப்போவதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். அந்த இரண்டு பெரியவர்கள் யார் என்றால், இரண்டு பேர்களும் பெரிய மாக்னட்கள். அவர்கள் தனிப்பட்ட முதலாளிகள். அவர்கள் கைக்குப் போய்ச்சேருகின்றன. காங்கிரஸ் சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கும் சோஷலிசம் இப்படித்தானே இருக்கவேண்டும்?

12th March 1960]

[Sri P. S. Chinnadurai]

இதை ஏன் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர்கள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. சுதந்திரா கட்சிக்காரர்கள் என்ன சொல்கிறார்களோ அதை அமுல் நடத்தி வைப்பதற்குத் தயார் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறபோது, அவர்களை ஏன் வீணாக எதிர்க்கிறார்கள்? அந்தக் கேள்வியை நான் சுதந்திராக் கட்சியாருக்குத்தான் போடவேண்டுமென்றாலும், அவர்கள் தரப்பிலே இங்கே யாராவது பதில் சொல்லக்கூடும் என்றும் எதிர்பார்க்கிறேன். சுதந்திரா கட்சி காங்கிரஸை எதிர்ப்பதற்கு காரணம் என்ன என்று புரியவில்லை. ஆகையால், எந்த வகையிலே வைத்துப் பார்த்தாலும், தொழில் துறை, கூட்டுறவுத் துறை எந்தத் துறையிலாகட்டும், இது காங்கிரஸ் சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய பட்ஜெட்டாகவே இல்லை. அவர்கள் அனுசரிக்கவேண்டிய கொள்கையாகவே இல்லை என்பதை மிகுந்த வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கிறேன்.

சாதாரணமாக இவர்கள் வரவையும் செலவையும் சரிக் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லிவிட்டுப் போகலாம். சென்ற வருஷம் அப்படித்தான் சொன்னேன். இந்த வருஷம் நிலைமை அப்படியே இருக்கிறது. அப்படித்தான் சொல்ல வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதையே சொல்லிக்கொண்டிருப்பதால் என்ன பிரயோசனம்? ரோடு போடுவதும், விளக்கு போடுவதும் தேவைதான். அதனால் மாத்திரம் மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்துவிட்டதாக சர்க்கார் திருப்தியடைய முடியுமா? முடியாது. வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தும் முறையிலே நாம் என்ன செய்கிறோம் என்பதைத் தான் நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்தச் சிந்தனை இதிலே சற்று குறைவாக இருக்கிறது என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நிர்வாகத்திலே சிக்கனம் செய்வதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னாலே இந்தச் சபையிலே சொன்னார். அதற்காக ஒரு விசேஷ அதிகாரியை நியமித்திருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். என்ன ஆச்சு அந்த விசேஷ அதிகாரியினுடைய பரிசீலனை? நிர்வாகத்தில் சிக்கனம் என்பது எப்பொழுது வரப்போகிறது? நிர்வாகத்திலே சிக்கனம் செய்ய முடியுமா? முடியாதா? ஒருக்கால் “முடியாது” என்று நிங்கள் நினைப்பதனால் அந்த ஏற்பட்டை ரத்து செய்துவிடுவதுதானே? அப்படிச் செய்வதற்குப் பதிலாக ஒரு அதிகாரியை நியமித்திருப்பதாக ஆசை காட்டி, இங்கே எங்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டாக்குகிற வார்த்தை சொல்லிவிட்டு, ஒன்றுமே செய்யாமல் தாமதம் செய்வதில் என்ன பயன்? திட்டங்கள் உருவாகும்போது, விஸ்தரித்துக்கொண்டு போகும் நிலைமை நேரத்தில் எப்படி சிக்கனத்தை உண்டாக்கப் போகிறீர்கள்? பொதுவாக இருக்கும் செலவில் சிக்கனம் செய்யவேண்டுமானால், அந்தச் சிக்கனத்தை யார் அனுஷ்டித்துக் காட்டவேண்டும்? முதலில் அமைச்சர்கள் தான் அனுஷ்டித்துக் காட்டவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். நமது அமைச்சர்கள் இன்றைக்கு ரொம்ப ஆடம்பரமாக இருக்கிறார்கள்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[12th March 1960]

என்று நான் கூறவில்லை. உண்மையில் ஓரளவு பாராட்ட வேண்டியதுதான். கொஞ்சம் ஆடம்பரம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சற்று அதிகமாக சிக்கனத்தைக் கையாண்டால் மற்ற அதிகாரிகளுக்கு ஒரு சரியான உதாரணமாக விளங்கலாம் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ரயிலிலே பிரயாணம் செய்யும்போது நான் பார்க்கிறேன். பல சந்தர்ப்பங்களில் உயர்தர அதிகாரிகள் பிரயாணம் செய்கிற போது அவர்கள் இரவில் படுக்கையை போடுவதற்கு, காலையில் படுக்கையை மடித்துக் கட்டுவதற்கும்கூட அவர்களுக்கு ப்யூன்கள் வரவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகளும் இளைஞர்களாக இருக்கிறார்கள். இளைஞர்களாக இருக்கும் அதிகாரிகளா இப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள் என்றால் அதை என்னால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. முதுமை அடைந்திருந்தாலுங்கூட பரவாயில்லை; நானேகூட அவர்களுக்காக படுக்கையை மடித்துக்கட்டி விடுவேன். இளைஞர்களாக உள்ள அதிகாரிகள்கூட ப்யூன் வந்து அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அந்த மனப்பான்மை எங்கே இருந்து ஏற்படுகிறது? அதைத் தடுக்க என்ன மார்க்கம் கண்டுபிடித்திருக்கிறீர்கள்? எப்படியாவது இந்த மனப்பான்மை போக்கப் படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சிக்கனம் என்பது நிர்வாகத்திலே சாதியமாகும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் சிக்கனத்தை அப்பொழுதுதான் நம்மால் புகுத்த முடியும் என்று கருதுகிறேன். நிர்வாகத்தில் சிக்கனம் என்பது மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்று. அதிலே அரசாங்கம் தக்க கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

மின்சார இலாகா சம்பந்தமாக அதற்கென்று தனி பட்ஜெட் வருகிறது என்று நினைக்கிறேன். அதன்பேரில் பேச அப்பொழுது அதிக அவகாசம் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். அதைப்பற்றி ஒரு விஷயம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதிலேயும் சுதந்திரா கட்சிக் கொள்கை தான் பிரதிபலிக்கிறது. 7, 8 தனி மின்சார நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளிலே ஏதாவது ஒன்றிரண்டையாவது இந்த ஆண்டில் எடுத்துக்கொண்டார்களா என்றால் இல்லை. முன்னரவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலாவது செய்வார்களா, செய்ய மாட்டார்களா என்று தெரியவில்லை. அப்பொழுதுகூட செய்வதற்கான அளவுக்கு இந்த சர்க்கார் முன்வராது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த ஆண்டிலே அவர்களுக்கு 25 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கப் போகிறார்களாம். எதற்காகக் கடன் கொடுக்கவேண்டும்? அந்த நிறுவனங்களை நாமே எடுத்துக் கொண்டால் என்ன? அதிலே என்ன தடையாக இருக்கிறது? அந்த நிறுவனங்களை நாம் எடுத்துக்கொண்டு, அந்த நிறுவனங்கள் இன்றைக்கு எங்கே செயல் படுகின்றனவோ அந்த பகுதி மக்களுக்குச் சேவை செய்தற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு 25 லட்சம் ரூபாய் கடன் ஏன் கொடுக்க வேண்டும்? இதில் சுதந்திரா கட்சியினுடைய கொள்கையல்லாமல் வேறு என்ன கொள்கையை இந்தச் சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கிறார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன்? தனிப்பட்ட

12th March 1960]

[Sri P. S. Chinnadurai]

மின்சார நிறுவனங்களுக்கு லட்சக் கணக்கான பணம் கொடுத்து மின்சார விநியோகம் செய்யுங்கள் என்றால் என்ன ஆகிறது? அவர்கள் இஷ்டப்படியேதான் கட்டண விகிதங்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கும் மற்ற உபயோகிப்பவர்களுக்கும் பலவிதமான தொல்லைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் போக்குவதற்கு வழிவகை செய்யாமல் ஏதோ ஒப்புக்கு கண்ணைத் துடைக்கிற மாதிரி 25 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறோம் என்று அவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவி பண்ணப் போகிறார்கள் என்பதுதானே இருக்கும் நிலைமை? இது ஒரு மிகப் பெரிய தவறு ஆகும்.

அதற்கடுத்தாற் போல், நீர்பாசனம் சம்பந்தமாக, எல்லாப் பெரிய வேலைகளையும் செய்தாகிவிட்டது. இனிமேல் செய்வதற்கு வேறொன்றுமேயில்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அண்டை ராஜ்யங்களோடு உடன்பாடு ஏற்பட்டால் தான், மிச்சமிருக்கும் திட்டங்களை அமலாக்க முடியும் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனாலும், சிறிய நீர்பாசன வசதிகளைப் பெருக்கும் வகையில், எவ்வளவெல்லாம் செய்யலாம் என்பதெல்லாம் அமைச்சரவர்களுக்கு தெரியாதது இல்லை. சுமார் 30,000 நீர் நிலைகள் உள்ளன. (கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்பிரமணியம்: ஏதோ புதிய விஷயம் சொல்லப் போகிறீர்கள் என்று நினைத்தேன்.) புது விஷயம் ஒன்றும் இல்லை. இருக்கிற விஷயம் தான். எப்படி செயல்படுத்துவது என்பதைப் பற்றித்தான் அபிப்பிராயம் சொல்லுகிறேன். இருக்கும் நீர் நிலைங்களைத் திருத்தி சீர்படுத்தினால், ரொம்ப நலமாக இருக்கும். ஆனால், இந்த விஷயத்தில், கனம் நிதி அமைச்சர்கள் கொடுத்திருக்கும் விவரங்களைப்பார்த்தால், ரொம்ப வருந்தத் தக்கதாக இருக்கிறது. கிராமப் புறங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற கருத்தை தான் வெளியிடத் தோன்றுகிறது. குளம், குட்டைகள், ஏரிகள் இவைகளைக் கூட சீர்படுத்தப் பெரிய என்ஜினியர்கள் வேண்டுமென்று அரசாங்கம் நினைக்கிறது போலும். இந்த நீர் நிலைகளை உண்டாக்கிய காலத்தில், பெரிய என்ஜினியர்களு இல்லை; என்ஜினீரிங் கல்லூரிகள் கிடையாது. அப்படியிருந்தும், நம் முன்னோர்கள், இவைகளை நிறுவியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது குவிந்து கிடக்கும் வண்டல் மண்ணை எடுக்க என்ஜினியர்கள் வேண்டுமென்று அரசாங்கம் நினைத்தால், அது துரதிர்ஷ்டம் தான். என்னுடைய தொகுதியிலும் கனம் அங்கத்தினர்கள் குழந்தையம்மாள், பழனிசாமி கௌண்டர் அவர்கள் பகுதியில் உள்ள குட்டைகளைச் சீர்திருத்துவதற்காக, ஒரு பத்து லட்சம் ரூபாய்த் திட்டம் கொடுத்தார்கள். அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை. ஏன்? ஏன் தாமதம்? அது புரியவில்லை. அதே மாதிரி, எல்லாத் தொகுதிகளிலும், அந்த மாதிரி சாதாரண வேலைகள் பல இருக்கின்றன. அவைகளைச் செய்ய சர்க்கார் ஏன் முன் வருவதில்லை? அதற்கு ஏன் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கவில்லை? அம்மாதிரி தொகைகளை ஒதுக்குவதை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் காணமுடியவில்லை. கஷ்டமாக இருக்கும் இடங்களில் திட்டங்களைக் காணவில்லை. ஆனால் காலால் மடை

[Sri P. S. Chinnadurai] [12th March 1960]

மாறும் பிரதேசத்தில் திட்டம் செய்கிறார்கள். எங்கள் பக்கங்களை விட்டு விட்டு, மண்வெட்டியால்கூட இல்லாமல், காலால் மடை மாறும் பிரதேசங்களுக்கு மட்டும் செய்ய வேண்டிய காரணம் என்ன? எங்கள் பகுதியில் அம்மாதிரி செய்யக் கூடாதா? அம்மாதிரி திட்டங்களை எங்கள் பகுதிகளிலும் செய்ய வேண்டும் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களையும், சம்பந்தப்பட்ட விவசாய அமைச்சரவர்களையும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். சுதந்திராக் கட்சி சொல்லும் கொள்கைகளில் கூட, இதற்கெல்லாம் இடம் இருக்கிறது.

சபா நாயகர் அவர்களே, தாங்கள் மணியடித்து விட்டீர்கள். அதிகம் பேசுவதற்கில்லை. ஆனால், ஒரே ஒரு பாராட்டுதலைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம். உண்மையிலேயே கனம் நிதி அமைச்சரவர்கள், உடல் நலம் அவ்வளவு சரியில்லா விட்டாலுங்கூட இவ்வளவு நீண்ட நிதி நிலை அறிக்கையை வெகு நேரம் நின்று கொண்டு வாசித்ததற்கு, அவர்களுக்கு என் அனுதாபத்தையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(Srimathi Kamalambuja Ammal in the Chair.)

* SRI A. P. C. VEERABAHU: தற்காலிகத் தலைவியவர்களே, புதிய வரி ஏதும் இல்லாத இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை வரவேற்கு முகத்தான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதோடு, வரி விலக்கும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இனங்களோடு, இன்னொரு இனத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். பனை மரத்திலிருந்து செய்யப்படும் சின்னத் தொழிலாகிய, தும்பு ஈர்க்குத் தொழிலையும் வரி விலக்கு இனங்களோடு சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்தத் தொழில் மூலமாக, சுமார் ரூ. 45,000 தான் சர்க்காருக்கு வருமானம். இந்தத் தொழிலால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் பலர். இந்தத் தொழிலுக்கு உதவியாக இருப்பது, இந்தப் பொருள்கள் அமெரிக்க நாட்டுக்கு அதிகமாக ஏற்றுமதியாவதால்தான். நிறைய ஸிந்தெடிக் பைபர் வந்து விட்ட காலத்தில், இந்த கைத்தொழில் பொருளுக்கு, சர்வ தேச மார்க்கெட்டில் அதிக விலைவாசி கிடைப்பதில்லை. விலைவாசி உயர்ந்திருக்கும் பொருள்களுக்கு வரி விதித்தால், இது ஒப்புக் கொள்ளக்கூடியது. ஆனால், இந்த இனத்தை விற்பனைவரியிலிருந்து விலக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான், இந்தச் சிறு கைத்தொழிலுக்கு அதிக வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

அதே போல், பனை மரத்திலிருந்து எடுக்கும் பதனிக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும் விஷயத்திலும், ஒரு சிறு மாறுதல் செய்ய வேண்டியதவசியம் ஆகிறது. ஒரு வருஷ காலத்திற்கு மாற்றுவதால், எந்தவிதமான கஷ்டமும் ஏற்பட்டுவிடாது. ஒரு வருஷத்தில் திரும்பப் பெறுவதில், அதிக காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அப்படியில்லாமல், ஒரு வருஷ காலத்திற்கு, லைசென்ஸை வழங்கினால், அது பெரிய சௌகரியமாக இருக்கும். ஜீனி

12th March 1960] [Sri A. P. C. Veerabahu]

பற்றாக்குறையாக இருக்கும் இந்தக் காலத்தில், பனையேறிக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தால், அவர்கள் உண்டாக்கும் கருப்பட்டி, ஜீனிக்கு மாற்றுப் பொருளாக அமையும். ஆகவே இந்த விஷயத்தையும், சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

பெரிய தொழில்களின் சாத்தியக் கூறுகளை விமரிசனம் செய்துள்ள, நிதியமைச்சரவர்கள், சேலத்திலுள்ள இரும்புக் கணியைப் பற்றியும் கூறியிருக்கிறார்கள். அங்கு கிடைக்கும் இரும்பு கச்சாப் பொருள், உலகிலேயே, மிகத் தரம் வாய்ந்தது என்று நிபுணர்கள் கருதுவதாகத் தெரிகிறது. அந்தத் திட்டத்தை வெகு சீக்கிரத்தில் அமுலாக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் சின்ன துரையாவுர்கள் பேசும் போது சொன்னார்கள், தனிப்பட்டவர்களுக்கு பெரும் அளவில் ஆக்கம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று. அவர்கள், ரூ. 10 ஆயிரம் கோடிக்குப் பதிலாக, ரூ. 50 ஆயிரம் கோடி மூன்றாவது திட்டத்தில் செலவு செய்யவேண்டும், அமுலாக்க வேண்டும் என்று கூறியிருந்தார்கள். அது பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். ஆனால், நமது சர்க்கார் சோஷலிஸ்ட் பாணியில் இயங்குகிறது, ஆதலால், அது நேரடியாக தனிநபர் நடத்தும் எல்லாத் தொழில்களையும் தேசியமாக்கவேண்டும், அப்பொழுது தான் சர்க்கார் சோஷலிஸ்ட் பாணியில் செயல்பட்டதாக முடியும் என்ற கருத்தோடு கூறியிருப்பதை ஆட்சேபிக்கிறேன். பெரிய தொழில்களில் உள்ள கஷ்டங்களும், மூலதனம் பற்றாக்குறையும் கண்கூடு. அவற்றிலிருந்து சர்க்காருக்கு, கலால் வரி கிடைக்கிறது. வருமான வரி மூலமாகவும் பெருவாரியான வருமானம் கிடைக்கிறது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சோஷலிஸ்ட் பாணியென்றால், எல்லாவற்றையுமே தேசியமாக்கினால் தான் என்பதில்லை. அப்பொழுதுதான் சோஷலிஸ்ட் பாணி என்ற வாதத்தை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டில், கோஆபரேடிவ் இயக்கத்திற்கு பெரிய ஊக்கத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரூ. 22 கோடி நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கும், கொடுத்து, கடன் வாய்ப்புகளை அளிக்க விருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் அவர்கள் இன்னொன்றையும் கவனிக்கவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் செய்யப்படும் வியாபாரிக்கும், மற்ற வியாபாரிக்கும் வித்தியாசம் இல்லை. ஆதலால், இதற்கும் வருமான வரி போடுவோம் என்கிறார்கள். அவர்கள் கூறுவது, “நீங்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக பல தொழில்களை நடத்தி வியாபாரம் செய்கிறீர்கள்” என்பதாகும். இதில் நம் சர்க்கார் சிறிது உன்னிப்பாக கவனிக்க வேண்டும்.

[Sri A. P. C. Veerabahu] [12th March 1960]

சொசைடியின் அடிப்படை நிதி வசதி, மற்றத் தரங்கள் எப்படி என்பதையெல்லாம் கவனித்துத்தான், அந்த சொசைடிகள் நிதி பல பட்டிருந்தால் மாத்திரந்தான், வருமான வரி விதிக்க வேண்டியது அவசியம். ஆகவே, அந்த முறையிலே இந்தப் பிரச்சினையை, மத்திய சர்க்காரிடம் நம் சர்க்கார் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய பட்ஜெட்டில் எவ்வளவுதாரம் நம்முடைய பொருளாதார நிலைமையை உயர்த்திக்கொள்வதற்கு சிறிய தொழில்கள் பெரிய தொழில்கள் முதலியவற்றுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து கவனித்திருக்கிறோமோ அவ்வளவு தாரம் விவசாயத்தையும் புறக்கணிக்காது விவசாய அபிவிருத்தியின் முக்கியத்துவத்தையும் உணர்ந்து பெருவாரியான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருவது இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடத் தக்கது. ஆனால் ஆங்காங்கேயுள்ள சிறு நீர் நிலையங்களைக் குளங்களை மராமத்து செய்வது என்ற கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டு ஆண்டுக்கு 300 குளங்கள் மராமத்து செய்வது என்று போய்க் கொண்டிருந்தால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உள்ள சிறிய பாசன வசதிகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நூறு வருஷங்களுக்கு மேலாகும். ஆகவே இந்தக் கொள்கை சம்மந்தப்பட்ட மட்டில் உடனடியாக விரிவானதொரு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். சிறிய நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்குவதற்கு விரிவான முறையில் அமுல் நடத்துவதற்கு அதற்கேற்ற ஒரு திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

மேலும் விவசாயப் பண்டங்களைப் பெருக்குவதற்கு நாம் உரம், பொறுக்கு விதை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் பல காரியங்களைச் செய்துக் கொண்டு வருகிறோம். உரம் என்பதை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது ஒன்பது அல்லது பன்னிரண்டு லட்சம் டன் அளவுக்கு நம் உர உற்பத்தி இருக்கிறது. இயற்கை உரம், ரசாயன உரம், கம்போஸ்டு உரம் ஆகிய எல்லா வற்றையும் சேர்த்துக் கணக்கெடுத்தாலும் பன்னிரண்டு லட்சம் டன் தான் உற்பத்தி செய்கிறோம். ஆனால் நம்முடைய உணவு உற்பத்தி 52 லட்சம் டன்னை இருக்கிறது. சீன தேசம் அல்லது ரஷ்ய தேசம் முதலிய தேசங்களில் நடக்கும் விவசாயத்தை நாம் பார்க்கும்போது அவர்கள் எந்த அளவுக்கு தங்களுடைய உணவு உற்பத்தியை வைத்திருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு உர உற்பத்தியை வைத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய உணவு உற்பத்தி 52 லட்சம் டன் என்று வைத்துக்கொண்டால் நம்முடைய ராஜ்ய உரத் தேவையின் அளவும் 52 லட்சம் டன்னை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படியின்றி 12 லட்சம் டன் என்று தேவையை வைத்துக்கொண்டு இதற்கு மேல் ஒன்று இரண்டு டன் உற்பத்தியைத் தேடுவது நல்ல முறையாகாது. நம்முடைய உரத் தேவையின் அளவை 52 லட்சம் டன் லட்சிய அளவாகக் கொண்டு மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள்ளாகவே இந்த லட்சியத்தை அடைவதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12th March 1960] [Sri A. P. C. Veerabahu]

விவசாய விஷயத்தில் இம்மாதிரி பல ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் போது அந்த விவசாய மானியம் அல்லது நீர்ப்பாசன மானியம் இவற்றில் குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை இங்கே நான் இப்பொழுது குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நெல்லை ஜில்லாவில் அணைக்கட்டு ஏற்பட்ட பிறகு வரி விகிதாசாரத்தில் புதிய மாறுதல் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மணிமுத்தாறு நீர் பாசன ஏரியாவில் இப்போது திடீரென்று ஏக்கர் ஒன்றுக்கு எட்டு ரூபாய் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தாரின் இந்த ஏற்பாட்டினால் பெருவாரியான மக்கள் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அதோடு ரெவின்யூ வரி விகிதாசாரத்தை உயர்த்தப் பார்க்கும்போது 20 சதவிகிதத்திற்கு மேல் நிலத்திர்வை வரி விகிதாசாரம் உயர்த்துவது சட்டத்தில் இடமில்லை. அதிகப்படியான அளவு வரியைத் கூட்டுவதாக இருந்தாலும் நிலத்தின் தரம், பாசன வசதியின் நன்மை, ஏற்கனவே இருந்த நிலத்திர்வை இவை எல்லாவற்றையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு நிலத்தின் தரத்திற்கு ஏற்றாற்போல விதிக்கவேண்டியது தான் நியாயமாகும். அதைவிட்டு பாசன வசதி செய்து கொடுத்துவிட்டோம் என்று நூறு சதம் என்று ஆர்பிர்ரியாக அரசாங்கமே தீர்மானம் செய்வது என்பது அவ்வளவு நல்லது அல்ல. அது விவசாயத்தை ஊக்குவதற்குப் பதிலாக விவசாய ஊக்கத்தைக் குலைப்பதற்கே இடமளித்துவிடும். இதுசம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அரசாங்கத்தார் புனராலோசனை செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏக்கர் 1-க்கு மூன்று அல்லது ஐந்து ரூபாய் அளவில் இருந்து நிலத்தின் தரத்திற்கு ஏற்றாற்போலப் பரிசீலனை செய்து வரிவிதிக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். “ப்ளாட்டாக” எட்டு ரூபாய் என்று விதிப்பது முறை இல்லை. இதைச் சரியான முறையில் பரிசீலனை செய்து செட்டில்மெண்டு முறையில் வரி விதிக்க அரசாங்கத்தார் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி இல்லாதமட்டில் இந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் பெரிய அநீதி விளைத்ததாகவே ஆகும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் ஒன்றிரண்டு பெரும் நிலச் சுவாந்தார்கள் என்று அல்ல. பல்லாயிரக்கணக்கான பட்டா தார்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று வலியுறுத்திக் கூறவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. தண்டத் தீர்வை விஷயமாகக் கொண்ட கொள்கை முறைப்படி கூட இல்லாமல் நன்றாக விளைந்து இருந்தால் அந்தச் சமயத்தில் தண்டத் தீர்வையை குறைக்காமல் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 250 ரூபாய் விதிக்கக்கூடிய அளவில் வரி விகிதாசாரங்கள் அமைந்திருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக மந்திரிகள் இடத்திலும், அரசாங்கத்திடத்திலும் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறோம். சர்க்கார்கூட மந்திரி சபை சப்கமிட்டி போட்டு நேரடியாகப் பரிசீலனை செய்தார்கள். எந்த விதமாகப் பரிசீலனை செய்தாலும் அவர்களுக்கு இதுவரையில் எவ்விதமான நிவாரணமும் கிடைக்கவில்லை என்பதை இந்தச்

[Sri A. P. C. Veerabahu] [12th March 1960]

சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். இருக்கிற சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு எப்படிப் பரிசீலனை செய்வது, என்ற உணர்ச்சியோடு பார்க்காமல் உண்மையில் நியாயமான நிவாரணம், நியாயமான வரி விகிதாசாரம் என்ற முறையில் இப்பிரச்சனையை அணுகவேண்டும். அநுதாபத்தோடு இப்பிரச்சனையைக் கவனித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போதே அந்தத் தண்டவரியை வசூல் செய்ய அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஏப்ரல் மாதத்தில் இருக்கிற மாடுகளையும், வீடுகளையும் ஜப்தி செய்வது என்ற முறையில் விவசாயிகளைப் பயமுறுத்தி வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அநீதியை எடுத்துக்காட்டினால் ஒவ்வொரு பட்டாதாரும் தனிப்பட்ட முறையில் அதை எதிர்த்து அப்பீல் செய்திருக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். இதைத் தனிப்பட்ட பட்டாதாருடைய பிரச்சனை என்று கொள்ளக்கூடாது. இது பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களை பாதிக்கின்ற காரணத்தினால் இதைப் பொதுப் பிரச்சனையாகவே கருதி சர்க்கார் சீக்கிரத்தில் இதைப் பரிசீலனை செய்து அநீதியைப் போக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துகளுக்கு விரிவான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நாம் இதில் ஒரு கொள்கை மாற்றம் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துகளின் வருமானத்திற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஆகவே நிலத்தீர்வையை பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஒதுக்குவது என்ற கொள்கையை ஆரம்பத்தில் இருந்தே நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு நிலத்தீர்வை கொடுப்பதால் நமக்குக் கஷ்டம் ஏற்படாது. இந்த 84 கோடி ரூபாய் நிலத்தீர்வைகள் பஞ்சாயத்திற்குக் கொடுப்பதால் நஷ்டம் ஏற்படாது. இந்தக்கொள்கை மாற்றத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI G. NARAYANASWAMI NAIDU: கனம் தலைவி அவர்களே சற்று நேரத்திற்கு முந்திதான் எதிர்த்தரப்பில் இருந்த நண்பர்கள் இந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்களை “ஆம் என்கின்ற கூட்டத்தைச் சேர்ந்தார்கள், ஆகவே பட்ஜெட்டில் இருக்கிற விசித்திரங்களை எல்லாம் பிற்போக்குகளை எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒரு வேளை இந்தப் பகுதியில் இருந்திருந்தால் “இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்க மாட்டோம்” என்று தெரிவித்தார்கள். ஒருவேளை நாங்கள்கூட அந்தப் பக்கத்தில் இருந்திருந்தால் எதையும் சாதிக்கா விட்டாலும் பலத்த கைட்டு ஏற்படும் வகையில் பலவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம், யோசனைகளை அடுக்கிக் கொண்டே இருந்திருக்கலாம். குறைகளையே சொல்லிக்கொண்

12th March 1960] [Sri G. Narayanaswami Naidu]

புருக்கலாம். அதுகூட எனக்கு ஆசைதான். ஆனால் நடைபெறக்கூடிய விஷயங்களை—கனவிலே, கற்பனையிலே சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும்—நடக்கக்கூடிய விஷயங்களைச் செயலிலே காட்டுவது நல்லது என்கிற முறையில் நாங்கள் இந்தப் பகுதியில் இருக்கிறோம். காரியத்தில் பலவற்றைச் செய்கின்ற வழியில் இருக்கிறோம். சொல்கின்ற வழியில் இல்லை.

வெகுநீண்ட காலமாக எங்கள் ஜில்லா உழவர்கள் சமர்சாரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் அவர்கள் எங்கள் ஜில்லாவில் காலால் நெரடி விட்டு மடைபாய்ச்சுவதாகச் சொன்னார்கள். தண்ணீர் அத்தனை உழைப்பு இல்லாமல் இங்கெல்லாம் பாய வறண்ட பகுதியில் உள்ளவர்கள் நீர்ப்பாசனத்திற்கு தண்டாடும்போது அங்கெல்லாம் அதிக வசதிகள், ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டாமா என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் தண்ணீர் பாய்கிறது; நல்ல வருமானம் வருகிறது. யாருக்கு இவை போய்ச் சேருகிறதென்பதைப்பற்றி நண்பர்கள் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. சென்ற எட்டு வருஷ காலத்தில் இந்த நிலைமையை, ஆயிரம் வருஷமாக இருந்த நிலைமையை மாற்ற என்ன செய்திருக்கிறோம், செய்து வருகிறோம்? அங்குள்ள நிலைமை இருக்கிறதே இது உலக சரித்திரத்தில் இவ்வாறு வேறு எங்கேயும் நடைபெறாத நிலைமை என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். பத்து வருஷங்களுக்கு முந்தி எனக்குச் சொத்துக்கிடையாது. நிலம் கிடையாது. வேறு ஒருவர் நிலத்தில் உழை என்றால் உழைக்கவேண்டும். போ என்றால் வெளியேறவேண்டும். ஆடுமாடுகளைப் போல உழைப்பது தவிர வேறு எவ்வித பாத்யதையோ, உரிமையோ இல்லாமல் இருந்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட எங்களுக்கு இப்போது நிலத்தில் பாத்தியம், உழைப்பில் உறுதி, ஊதியத்தில் பங்கு இவைகள் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் செய்தது யார், எப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் சுலபமாக என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள நாம் முந்துவது இல்லை. நாங்கள் அதைத் தெரிந்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். அதனால்தான் இந்தப் பக்கத்திலே நாங்கள் இருக்கிறோம் என்பதையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ஆனால், நாங்கள் எதிர்ப்பார்த்தபடி, அவ்வளவு நடந்து விட்டதா என்று பார்க்கின்றபோது அவ்வளவும் நடக்கவில்லை. கொஞ்சநஞ்சமல்ல, நிறைய கூட குறைகள் இன்னும் இருக்கின்றன. அவைகளில் படிப்படியாக மாற்றம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். இப்பொழுது நம் முடைய பட்ஜெட்டிலே நாங்கள் எதிர்ப்பார்த்ததிலே ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலும் நிலம் உடையவர்களுக்குத் தான் கடன் கொடுக்கப்பட்டுவந்தது. நிலத்தில் சாகுபடிசெய்து வந்தவர்களும் இப்பொழுது கடன் பெறலாம் என்ற உரிமையை இந்த பட்ஜெட்டிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது பல வருஷங்களாகவே, எங்கள் ஜில்லாவிலே இருக்கும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களெல்லாம் வற்புறுத்திவந்த ஒரு விஷயம். அதிலே

[Sri G. Narayanaswami Naidu] [12th March 1960]

நாங்கள் வெற்றியடைந்திருக்கிறோம் என்பதற்காக சர்க்காருக்கு நாங்கள் எங்களுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

எந்தச் சட்டங்கள் எப்படிச் செய்தாலும் ஹை கோர்ட்டிலே இந்தச் சட்டங்களுக்கு எல்லாம் புதிய வியாக்கியானம் கொடுக்கப்பட்டு, அந்தச் சட்டங்களினுடைய பலன்களை மக்கள் அடைய முடியாமல் இருக்கிறது. இது நம்முடைய சர்க்காருடைய சட்டம் செய்கின்ற இலாகாவுக்கும் அவர்களுக்கும் போட்டியோ என்று கருதக்கூடிய அளவுக்கு இவர்கள் எதைச் செய்தாலும் அதிலே இழுக்கு கண்டுபிடித்து வக்கீல்கள் வாதாடுகிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் எதுவோ அதற்கு நேர் மாறான தீர்ப்புகள் வந்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. சர்க்கார் இதிலே கொஞ்சம் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து அப்படி ஏற்படும் நேரத்தில் அப்போதைக்கப்போது சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும்.

வேறு ஜில்லாக்களிலிருந்தும் எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்தும் குத்தகை என்ற பெயராலேயே லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் தரும் ஸ்தாபனங்கள் உங்களுக்குத் தெரியும். மணலி எஸ்டேட் என்று இருக்கிறது. அது ஒரு பெரிய தரும் ஸ்தாபனம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட அந்த ஸ்தாபனத்திலுள்ள வர்களுக்கு உறவு என்று நினைக்கிறேன். எங்கள் மந்திரியார்கூட உறவினராக இருக்கலாம். அந்த ஸ்தாபனம் அதிலிருந்து அடைவது ஏக்கருக்கு 6 மூட்டை நெல். ஆனால் குத்தகைதாரர்கள் பல நூற்றுக்கணக்கான மூட்டை நெல் அடைகிறார்கள். (ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார் குறுக்கீடு) எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு உறவு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு வேளை இரண்டுபேருக்கும் உறவினராக இருக்குமோ என்று நினைத்தேன். அப்படியிருந்தால் அவர்களே சொல்லலாம் என்பதற்காகச் சொன்னேன். தருமத்திற்கும் அந்தப் பணம் போக வில்லை. யார் அந்த தருமத்தை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு இந்த லாபம் போகவில்லை. குடிகளுக்காவது போகிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. தருமமாவது நடக்கிறதா என்றால், கிடையாது. இவர்கள் யாருக்கும் இல்லாமல் இடையிலே யாரோ ஒருவர் நிலத்தில் உழைக்காதவர், நிலத்தில் வசிக்காதவர், நிலத்திற்கே சம்பந்தம் இல்லாதவர் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் பல கிராமங்கள் அங்கிருக்கின்றன. மணலி ஸ்தாபனத்திற்குச் சொந்தமான இரண்டு இடங்களை இப்பொழுது விலைபோக்குவதற்காக, ஏதோ ரொம்ப பெரிய சிபார்சுகளை வைத்துக்கொண்டு அந்த நிலத்தை விற்றுவிடுவது, அதற்குப் பதிலாக சென்னைக்குப் பக்கத்தில் ஏராளமான விஸ்திரணமுள்ள நிலங்கள் பெறுவது என்று ஏதோ வியாபாரங்கள் நடந்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. திருவாளப்புத்தூரைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே இருக்கும் நிலங்களில் வசிக்கும் குடிகள் அந்த நிலத்தை விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கும்போது

12th March 1960] [Sri G. Narayanaswami Naidu]

மூன்றாவது மனிதர் அதைப் பெறுவது என்ற நிலைமை இல்லாமல் சர்க்கார் கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும். மற்றோரு இடத்தில் பெரும் பகுதியும் அதே நிலைமையில் இருக்கிறது. “பக்தி வலையில் படுவோன்” கடவுள் என்று தேவாரத்தில் பாடியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பக்தி வலையில் படுவதற்குப் பதிலாக, பண வலையில் படும்படியும், வேறு என்ன என்னவோ வலைகளில் எல்லாம் படும்படியும், நிலத்திலிருக்கும் குடியானவர்களை வெளியேற்றுவது எப்படியாவது பணத்தைச் சேர்ப்பது என்ற முறையில் கடவுள் தன்மையையே மாற்றியமைத்து விட்டார்கள். கடவுள் நிலத்தை வைத்துப்பராமரிப்பவர்கள். ஸ்ரீ தியாகராக பிள்ளை போன்றவர்கள் டிரஸ்டியாக இருக்கும் இடங்களில் சவுக்கு மரம் முதலியவைகளிலிருந்து வருமானம் கோவிலுக்கு வரலாம். அந்த அளவு அவர்கள் பார்க்கிறார்கள். ஆனால், பாக்கி இடங்களில் அப்படி இல்லை. சுண்ணாம்பு, செங்கல் கொண்டு வீடு கட்டி விடுவதோடு திருப்தியடைந்துவிட்டு, இந்தக் கும்பாபிஷேகம் செய்தேன், அதற்கு இத்தனை லட்ச ரூபாய் செலவாயிற்று, அந்தக் கும்பாபிஷேகம் செய்தேன், அதற்கும் இத்தனை லட்சம் என்று ஏதோ வருமான கணக்கு காட்டுவது மாதிரி செய்வது முறையல்ல என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, இம்மாதிரியெல்லாம் கடவுளுடைய கோவிலையே சில பேர் குத்தகை எடுத்து, குடிகளுக்கும் உதவாமல் கடவுளும் அந்த வருமானத்தை அடையமுடியாது செய்யும் நிலைமையை நாங்கள் சென்ற எட்டு வருஷங்களாக எடுத்துச் சொல்லிவருகிறோம். அதிலே ஒருவிதமான மாற்றமும் இன்னும் ஏற்படவில்லை. குத்தகைக்காரர்கள் ஒழிக்கப்படவில்லை. இன்னும் ஒரு நிமிஷ நேரம் ஆனாலும் தலைவர் அவர்கள் தயவு செய்து பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்கும் இடங்களில் எல்லாம் கடவுளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. கடவுளுக்கு பக்கத்தில் நந்தி பரம் பரையில் உள்ள பண்டாரச் சந்திக்குச் சில இடங்களில் பிடிக்கவில்லை. இன்னும் சில இடங்களில் பணக்காரர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை இன்னும் சில இடங்களில் சுதந்தரராக கட்சிக்காரர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இன்னும் சில இடங்களில் புரட்சிகரமானவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்று இப்படி என்ன என்னமோ சொல்லியும் வெற்றிகரமாக பல இடங்களில் நடந்து வருகிறது. அதற்கு எவ்வளவு இடைஞ்சல்கள் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவும் கடவுள் பேரால் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்குக் காரணம் எக்சிக்யூடிவ் ஆபிசர் என்று சொல்லிக்கொண்டு பரம்பரையாக இருந்துக்கொண்டுவரும் சூரிய வம்ச ராஜாக்கள்கூட போய்விட்டார்கள், ஆனால் பண்டாரச்சந்ததியார் என்ற பெயரை வைத்துக்கொண்டு கடவுளுக்குப் பக்கத்தில் நந்தி பரம்பரை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் பரம்பரை மாத்திரம் நம்மால் ஒழிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் ஒழியவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சொத்துக்களை

[Sri G. Narayanaswami Naidu] [12th March 1960]

எடுத்து மக்கள் கையிலோ, கடவுள் கையிலோ ஒப்படைக்க வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இடையில் இருந்து ஒரு சில பேர் பிழைப்பதற்குக் காரியங்கள் செய்துக் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல. எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக் கோவில் நிலங்களும் கூட்டுறவு முறையிலே சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டும். மனிதனுக்கு இருக்கும் சட்டங்களை கடவுளுக்கு வலத்துக்கொள்ளவேண்டும். நிலத்திலிருந்து வரும் வருமானத்தைக்கொண்டு பத்தியை வளர்ப்பதற்குப் பதிலாக, கடவுள் எண்ணத்தை வளர்ப்பதற்குப் பதிலாக, சுண்ணாம்பும் செங்கலும் கொண்டு மாட மாளிகை கட்டி, மின்சார ஒளியிலே பகட்டான வாழ்க்கை வாழவேண்டுமென்று எதிர்ப்பார்க்கும் அளவுக்கு மக்கள் இழுத்துக்கொண்டு போகாமல் அதற்குப் பதிலாக மக்கள் கையில் கோயில் நிர்வாகத்தை ஒப்படைக்கவேண்டும். கோயிலிலே இருக்கும் டிரஸ்டிகள் பூராவும் மிராசுதார்களாவே இருக்கிறார்களே தவிர, விவசாயிகள் சார்பாக யாரும் அங்கம் வகிக்கவில்லை. ஒரு சில பேர்கள் அங்கம் வகிக்கிறார்கள் என்றால் ஜாதியின் பேரால் வகிக்கிறார்கள். அதுகூடாது. யார் கடவுளுக்கு வருமானத்தை சம்பாதித்துக் கொடுக்கிறார்களோ, யார் உழைப்பார்களோ அவர்களுக்கு எந்தக் கோயிலிலும் இதுவரையிலும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. மந்திரிமார்கள் அதை அவசியம் கவனிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கடவுளுக்கு அவர்கள் நன்மை செய்தவர்கள் ஆவார்கள். இந்த வருஷ முடிவுக்குள்ளேயே எல்லா கோயில்களிலேயும் குத்தகைக்காரர்கள் ஒழிக்கப்படவேண்டும். குத்தகைக்காரர்கள் தங்கள் உறவினர்களுக்கு கெல்லாம் நிலத்தை எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு சட்டங்களிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள என்ன சதி செய்யமுடியுமோ அவ்வளவும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சிலில் தாவா ஏற்படும்போது நிலத்தைக் கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற முறையிலே ஒரு சட்டம் பம்பாய் ராஜ்யத்தில் இருப்பதாக ஒரு நண்பர் தெரிவித்தார். அந்தச் சட்டங்களையெல்லாம் நம்முடைய மாகாணத்திற்கும் அவசியம் சீக்கிரமே கொண்டுவந்து, கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயம் நடக்கும்படியான நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நேரம் அதிகமாய்விட்டதால் என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. G. PALANISWAMY GOUNDER: சபைத் தலைவி அவர்களே, 1960-61-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையிலே, காலத்திற்கேற்றவாறு எந்தவிதமான வரிகளும் இல்லாமல், மக்களுக்கு நல்ல பல திட்டங்களையும் முன்னேற்ற வழிகளையும் சொல்லி சமர்ப்பித்ததற்கு அவர்களுக்கு என் நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எவ்வளவு வரிகள் போட்டாலும்கூட நமக்குத் தேவை இருக்கக்கூடிய இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே வரியே இல்லாமல் அமைத்து இருப்பதானது மிகவும் சிக்கலான பிரச்னை. என்னப்பொறுத்தமட்டில் நிச்சயமாக

12th March 1960] [Sri K. G. Palaniswamy Gounder]

வரிகள் ஏதோ போட்டிருக்கவேண்டுமென்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். வரிகள் போட்டால்தான் நமது அரசாங்கத்தினுடைய பலவகை திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற முடியும். இந்த திட்டங்களிலே விவசாய அபிவிருத்திக்கும், கால்நடை, தொழில், நீர்ப் பாசனம், மின்சாரம் போன்ற பலவகைகளுக்கும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலையிலே விவசாயத்தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிற நான் ஒரு சிறிய யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். டீசல் எண்ணெய்க்கு வரியை நாமும் உயர்த்தி இருக்கிறோம், மத்திய சர்க்காரிலேயும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்த வரியினால் விவசாயிகள் மிக மிக பாதிச் சப்புகிறார்கள். விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் அத்தனைபேரும் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டு ரொம்ப கஷ்டமான நிலையில் விவசாயத்தொழிலை நடத்திவருகிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் முறையிலே வரியை இறக்கிக்கொண்டு வந்தால் விவசாயத்தொழிலுக்கு நன்மை ஏற்படும். டீசலுக்குப் பதிலாக டீசல் எண்ணெய்களில் ஓடும் பஸ்களிலும் லாரிகளிலும் டீசலினால் என்ன வருமானம் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கிறதோ அந்த விகிதாசாரப்படி டீசலில் ஓடும் பஸ்களுக்கும் லாரிகளுக்கும் வரிகளை உயர்த்தவேண்டுமென்று நான் கூறவிரும்புகிறேன். அப்படி உயர்த்தினால்தான் விவசாயத்திலே உள்ள மக்கள் ஓரளவு நிம்மதியாக வாழ முடியும், விவசாயம் செய்ய முடியும் என்று நான் தாழ்மையுடன் கூறுகிறேன்.

பஸ்ஸைப் பொறுத்தமட்டில் பஸ்களை நாம் தேசியமயம் ஆக்குவது அவ்வளவு நல்லது அல்ல. பஸ்ஸின் வருமானத்திலிருந்து நாம் பங்கு கேட்டு எடுத்துக்கொள்வது மிக மிக அவசியம்.

முன்பு இருந்த சர்க்கார் ரோடு, ரெயில் கோவாப்பரேஷன் என்ற முறையைப் புகுத்த உத்தேசித்திருந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். ரோடு, ரெயில் கோவாப்பரேஷன் என்ற திட்டத்தை அரசாங்கம் கைவிட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு அதிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தில் ஒன்றல்லது இரண்டு பங்கு வைத்துக்கொண்டு நாம் ஒரு பங்கை எடுத்துக்கொள்வது ஆகவே 5, 10, 50, 100 என்று பஸ்கள் உள்ள நிம்பெனிகளோடு கோவாப்பரேஷன் செய்துகொண்டால் நம்சமமாக அதிலிருந்து நமக்கு நல்ல வருவாய் கிடைக்குமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். பஸ்ஸில் இருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தைப் பற்றி அரசாங்கத்திற்கு நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அரசாங்கமே அதை நன்கு உணர்ந்து அதை உடனடியாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இன்றைய தினம் விவசாயிகளுக்கு, மின்சார வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். எங்கள் பிராந்தியத்தைப் பொறுத்த மட்டில் தாராபுரம் தாலுகாவில் எப்படியிருக்கும் என்பது அமைச்சரவைக்கு தெரியாததல்ல. இங்குள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் அது நிச்சயமாக தெரிய மென்று நான் நம்புகிறேன். அவர்கள் ஹார்ஸ் பவருக்கு

[Sri K. G. Palaniswamy Gounder] [12th March 1960]

அல்லது 1-1/2 வீதம் பில் கொடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதி பாக்வேர்ட் ஏரியாவாதலால் அதற்கு அரசாங்கம் நிச்சயமாக சப்ஸிடி கொடுத்தாக வேண்டும். அப்பொழுது தான் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அதை நம்பி அதில் நிரந்தரமாக ஈடுபடமுடியும். ஆகவே, ஹார்ஸ் பவருக்கு இருக்கும் நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய காரண்டியை மாற்றி ஹார்ஸ் பவர் ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் என்று இருப்பதை 10 ரூபாய் என்று மாற்றவேண்டும். எங்கள் பகுதி பாக்வேர்ட் ஏரியாவாக இருப்பதால் இந்த சலுகையை அளிக்கவேண்டும். இந்த மாகாணத்தில் எங்கள் பகுதியைப் போன்று பிற்பட்ட பகுதிககள் பல இருக்குமானால் அவைகளுக்கும் இந்த சலுகையை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் பெரிய நீர்பாசனத் திட்டங்கள் ஒன்றும் கிடையவே கிடையாது. சிறு சிறு குட்டைகளுக்கான திட்டங்களை கொடுத்திருந்தோம். அவைகள் இன்னும் அமுலாக்கப்படவில்லை. உடனடியாக அவைகள் அமுலாக்கப்பட வேண்டும். அதோடு மண் அரிப்புத் தடுப்பு திட்டத்தை எங்கள் பகுதிக்கு மேலும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் மழை மிக குறைவாகப் பெய்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி வருகிற தண்ணீர் அடித்துக்கொண்டுபோகா திருப்பதற்காக மண் அரிப்புத் தடுப்பு திட்டத்தை எங்கள் பகுதியில் விஸ்தரித்து மழைத் தண்ணீரை தேக்கிவைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் எங்கள் பகுதியில் விவசாயிகள் இருக்க முடியும். இப்பொழுது அங்குள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பலர் தங்கள் ஜீவனத்திற்காக அந்தயிடத்தை விட்டு வெளியேறிவிட்டார்கள். எந்தக் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகி இருக்கும் இந்தக் காலத்தில் விவசாயத் தொழில் செய்வதற்கு ஆள் கிடைக்காமல் திண்டாடும் நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது. விவசாயத் தொழில் செய்வதற்கு ஆள் குறைந்து கொண்டிருக்கும் நேரம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுதுள்ள இந்த நிலை நீடித்துப் போகுமானால் வருகிற ஜெனரேஷனில் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபடக்கூடியவர்கள் யாருமே இருக்கமாட்டார்கள் என்ற நிலைதான் ஏற்படும். ஆகவே விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு உற்சாகம் கொடுக்கத்தக்க விதத்தில் அவர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும். அப்படி செய்தால்தான் நம் உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கு வழிவகை ஏற்படும். அந்த முறையில் அவர்களுக்கு ஊக்கமும், உற்சாகமும் அளிக்கத்தக்க வகையில் பல திட்டங்களைப் போட்டு அவர்களை நன்கு வாழ்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் எங்கள் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் விவசாயத்தில் ஈடுபட முடியும். கீழ்பவானி திட்டத்தில் எவ்வளவோ சிக்கல்கள் இருந்தும் கூட அவைகளை எல்லாம், அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் பார்த்து அவைகளை தீர்த்து நல்ல முறையில் ஏற்பாடு செய்ததற்காக நான் அவருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதில் ஒரே ஒரு சிக்கல் மட்டும் இருக்க

12th March 1960] [Sri K. G. Palaniswamy Gounder]

கிறது. பயிரைப் பொறுத்து வரி விதிக்கும் நிலை இருக்கிறது. அதை மாற்றி நிரந்தரமாக ஒரு தரம் விதிக்க ஏற்பாடு செய்தால் இன்னும் இருக்கிற சிக்கல் தீர்ந்து நல்ல முறையில் விவசாயிகள் வாழ்வதற்கு வசதி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு அண்மையில் வர இருக்கிற பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் உருவாக்க கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து, தாராபுரம் தாலுகாவில் இருக்கிற பஞ்சத்தை நிரந்தரமாக போக்குவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவி அவர்களுக்கு எனது நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* DR. E. P. MATHURAM: அவைத் தலைவி அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் புதுவரிகள் ஒன்றும் போடாத போதிலும், மக்கள், புதுவரிகள் போடப்படவில்லையே என்று ஓரளவிற்கு சந்தோஷப்பட்டாலும், மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய மறைமுகமான வரிகள் மக்களிடையே அதிக அதிருப்தியை உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது. விலைவாசிகள் ஒரு பக்கம் இறங்குவதற்கு சில உணவுப் பொருள்கள் மீதுள்ள விற்பனை வரி நீக்கப்பட்டாலும், அதனால் உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைந்து போகும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கில்லை. ஏனென்றால், மத்திய அரசாங்கத்தின் மறைமுகமான வரிகள் மூலம் விலைவாசிகள் அதிகமாவதால் மக்கள் மேற்கொண்டும் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கும் நிலைதான் இருக்கிறது. ஆனால் நமது மாகாண பட்ஜெட்டைப் பொறுத்தவரையில் மக்கள் மேற்கொண்டு அதிகமாக பாதிக்கப்படவில்லை. ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்டுள்ள வரிகள் ரத்தாகவும் இல்லை, குறையவும் இல்லை. ஆக, இருக்கிற நிலைமையில் இருக்கிறபடியே இருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நமது கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. மத்திய அரசாங்கம் இந்த விதமாக மறைமுகமான வரிகளை ஏற்றாமல் இருந்திருந்தால் நமது நிதியமைச்சர் அவர்களும் ஏதோ சில வரிகளை போட்டுப் பார்த்திருப்பார்கள். கூக்குரல் அதிகமாகும் என்பதினால்தான் வரிகளை மேலும் போடாமல் நிறுத்திவிட்டார்கள். மற்றபடி பட்ஜெட்டில் உள்ள பக்கங்களைப் பார்க்கும்போது வருடா வருடம் செய்யும் முயற்சியாலும், பணம் செலவு செய்ததன் பயனாகவும் முன்னேற்றம் அடைந்ததாக மிகவும் தெளிவாக 44 பக்கங்களில் தெளிவுற கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எட்டளவில் அதிகம் என்று சொல்லலாமே தவிர செயலளவில் அந்தளவு எட்டவில்லை. அந்தந்த இடங்களில் நடந்த வேலைகளையும், மக்களிடம் இருக்கிற உற்சாகத்தையும் பார்க்கிறபோது ஓரளவுக்குத் தான் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு நான் என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சொல்லி யிருக்கும் நிலையை எட்டவேண்டுமென்றால், மக்களிடையேயுள்ள உணக்கக் குறைவாலும், சர்க்காரில் உள்ள மற்றவிதமான தடைகளினாலும், வருகிற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அல்ல இன்னும் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றினால்தான் இந்த

[Dr. E. P. Mathuram] [12th March 1960]

எல்லையை நாம் நோக்கிச் செல்லும் நிலை ஏற்படும். ஆனால் சிறிய அளவிற்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆகவே ஓரளவிற்கு நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கு நமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் விவசாய விஷயமாக பல பக்கங்களை இதில் எடுத்திருக்கிறார்கள். அதில், முக்கியமாக நான் ஒன்றி ரண்டு விஷயங்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உரங்களைப் பொறுத்த மட்டில், விவசாயிகள் மிக மிக அதிகமாக ரசாயன உரங்களையே நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இயற்கை உரங்களை உபயோகிப்பதை கைவிட்டுவிட்டு எப்படியாவது சமூகத்தில் அரிசி கிடைத்தால் போதும் என்ற முறையில் வந்து விட்டதால் மேற்கொண்டு அதிகப்படியான ரசாயன உரங்களையே நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது மூதாதையர்கள் காலத்தில், இத் தகைய ரசாயன உரங்கள் இல்லாதிருந்த காலத்தில் இயற்கை உரங்களைவைத்தே பூமியை செழிக்க வைத்தார்கள். அதனால் பயிர்களும் செழித்தன. அந்த இயற்கை உரங்களில் பச்சிலை உரம் மிகவும் பயன்படக் கூடியதாகயிருந்தது. அதுமட்டுமல்ல. அதோடு மாட்டு உரம், கழிவு உரம் இவைகளும் பயிர்களுக்கு பிரயோஜனமாயிருந்தது. அதோடு இயற்கை உரங்களை உபயோகிப்பதால் கிடைக்கக்கூடிய நெல்வின் மூலம் கிடைக்கும் அரிசி மிகவும் அதிகப்படியான ருசியும், மணமும், குணமும் உள்ள அரிசியாக இருந்தது. இப்போது ரசாயன உரம் மூலம் விளைவு செய்யக்கூடிய பொருள்களில்கூட ருசி குறைந்துதான் காணப்படுகிறது. ஆகவே அதிகமான அளவில் ரசாயன உரங்கள் மூலம் உணவு உற்பத்தியை பெருக்கினாலும் கூட, அதன் மூலம் கிடைக்கின்ற உணவை உட்கொள்கின்றவர்களுக்கும், ஒரு பிடி சாதம் என்று இருந்தாலும் நல்ல சத்துள்ள உணவாக இருக்கும்படியாக செய்ய வேண்டும். அதற்காக நம்முடைய சர்க்கார் இயற்கை உரத்தை அதிகப்படியான அளவில் தயார் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரண மாக அறுவடையாகிற இரண்டு நாட்களில் கொளிக் கொண்டு விதை எடுத்து விதைத்து விட்டால் சீக்கிரமாகவே முளை வந்துவிடும். அவ்விதம் அது பயிராகி மறுபடி முறைப்படி பயிர் செய்யக் கூடிய காலத்தில் நல்ல உரமாகக் கிடைக்கும். இது இயற்கை உரத்தின் முறையாகும். இதை சர்க்கார் (அக்ரிகல்சரல்) விவசாய இலாகா மூலமாக செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இவ்விதம் செய்வதாக இருந்தால் இயற்கை உரம் போதிய அளவுக்கு கிடைக்கும், அதனால் நன்கு பயனும் ஏற்படும். ஆனால் இதற்காக விதைகளை கேட்கப்போனால் அடுத்த மாதம் வரும், அதற்கு அடுத்த மாதம் வரும் என்று சொல்லுகிறார்களே ஒழிய அவை கேட்கிற நேரத்தில், காலாகாலத்தில், தக்க சமயத்தில் கிடைப்பதில்லை. அதே போன்றுதான் ஸீட்லிங்ஸ் விஷயத் திலும் இயற்கை உரத்தின் மூலமாக தயார் செய்யப்பட்டு கிடைப் பதாக இருந்தால் நல்ல பலன் ஏற்படக் கூடும். இயற்கை உரத் தின் மூலமாக ஸீட்லிங்ஸ்—பார்ட்மென்டில் பயிரிடுவதாக இருந் தால் அதனுடைய வளர்ச்சியும் தோற்றமும் நல்லதாக இருக்கும்.

12th March 1960]

[Dr. E. P. Muthuram]

அதோடு இப்போது கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிற (பெர்டி லைஸ்) ரசாயன உரங்களை எடுத்துக் கொண்டால் தக்க சமயத்தில் உடனுக்குடன் கிடைப்பதில்லை என்று தெரிகிறது. இதற்கு என்று சில டிப்போக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளின் மூலமாகத்தான் கொடுக்கப்படுகின்றது. இந்த இடங்களுக்கு உரம் வேண்டும் என்று தேடிச் செல்கிற காலங்களில் உரம் கிடைப்பதில்லை. அதே போன்றுதான் பூச்சி மருந்துகளை எடுத்துக்கொண்டால், அவைகளை 24 மணி நேரத்திற்குள்ளாகவோ அல்லது 48 மணி நேரத்திற்குள்ளாகவோ போக்கடிக்க வேண்டும் என்று இருந்தால்கூட, நேரம் தாமதித்து இந்த மருந்துகளை கொண்டுவந்து உபயோகிப்பதால் இந்த பூச்சிகளை சாகடிக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. இதற்கு என்ன செய்வது என்று சொன்னால், இதற்கு வேண்டிய மருந்துகளையும், சாதனங்களையும் முன்னமேயே தயாராக வைத்திருந்தால் உடனடியாக இதைப் போக்கடிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். இவைகளை செய்வது யாரால் முடியுமென்றால், அக்ரிகல்ச்சரல் டிப்பார்ட்மென்ட் (விவசாய இலாகா) அதிகாரிகளால், அந்தந்த ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாய இலாகா அதிகாரிகளால் இதற்காக தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து முன் கூட்டியே மருந்துக்களை எல்லாம் சேர்த்து தயாராக வைத்திருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதாக இருந்தால் இந்த மருந்து இல்லாத குறையை போக்கடிக்க முடியும் என்பதை சர்க்காருக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, அழுகும் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியி லிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமானது. அதே போன்று பால் என்பது நம்முடைய அன்றாட உணவுப் பொருட்களில் ஒன்றாக இருந்து வருகிறது. சிறு குழந்தைகள் முதற்கொண்டு பெரிய மனிதர்கள் வரை உணவுக் காக உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு விலக்கு அளிக்கப் படவில்லை. மற்ற எல்லாப் பொருட்களையும்விட சீக்கிரமாக கெட்டுவிடக்கூடியது பால். ஆகவே இதற்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டியது மிக அவசியமாகும். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி ஆலோசித்து இதற்கு வரி விலக்குக் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். கூடிய சீக்கிரத்தில் இதற்கு வரிவிலக்கு செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, பதனீர் விற்பதில் இப்போது ஒரு குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இப்போதுள்ள முறைகளின்படி (கூட்டுறவு சங்கங்கள்) கோஆபரேடிவ் சங்கங்கள் மூலமாக நடைபெறும் கடைகளில் கொண்டுபோய்தான் விற்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் கொண்டு போய் விற்கக்கூடாது என்று ஒரு தடை உத்தரவு இருந்து வருகிறது. நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த உத்தரவு சரி தான். ஆனால் கிராமப்புரங்களை பொறுத்தவரையில், நாட்டுப் புறங்களை பொறுத்தவரையில் இதற்கென்று இருக்கும் கடையை தேடிப் போவதற்கு வசதி இருக்காது. போவதற்குப் பலவிதமான சங்கடங்கள் ஏற்படும். சாதாரணமாக கிராமப் புறங்

[Dr. E. P. Mathuram] [12th March 1960]

களில் இந்த பதனீரானது, அறுப்பு காலத்தில், வேலை செய்யக் கூடிய அனேகாயிர ஜனங்களுக்கு உதவுகிறது. இவர்கள் தங்கள் தாகத்தைத் தனிக்க இந்தப் பதனீரைத் தேடுவார்கள். இவ்விதம் இவர்களிடம் கொண்டுபோய் விற்க வேண்டுமென்றால், அங்கங்கே வயல்களுக்குப் பாளைகளாகக் கொண்டுபோய் இறக்கி அங்கு வைத்துத்தான் வினியோகம் செய்யமுடியும். அங்கே வேலை செய்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் உடனடியாகத் தங்கள் தாகத்தைப் போக்கிக் கொள்வார்கள். இப்போது ஏற்பட்டிருக்கின்ற தடை உத்தரவினால் இந்த இருதரப்பாருக்கும் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. திருச்சிராப்பள்ளியைப் பொறுத்தவரையில் இந்தத் தடை உத்தரவு இருந்தால் அறுப்புக் காலத்தில் அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய மக்களுக்கு பயன்படுகிற பதனீர் அங்கு கொண்டுபோய்க் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படும். அதே சமயத்தில் இதற்கு என்று வைத்திருக்கும் கடைகளில் கொண்டு போய் விற்பனை செய்யவும் முடியாது. இதனால் விற்கிறவர்களுக்கும் எந்த விதமான பயனும் இல்லாமல் தங்களுடைய பிழைப்பும் இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே, இதற்கு ஏதாவது ஒரு விதிவிலக்குக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதன் பிறகு, மைக் உபயோகிப்பதைப் பற்றி எவ்வளவோ சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதாவது “ஹெவி ட்ராபிக்” (அதிக போக்குவரத்து) இருக்கக்கூடிய இடங்களில் உபயோகிக்கக்கூடாது என்று சட்டங்கள் எல்லாம் இருந்தும் கூட, சில இடங்களில் கார்கள், லாரிகள் இவைகளுடைய சத்தங்கள் போக ஒலிபெருக்கிகளின் சத்தமும் அதிகமாக கேட்பதினால் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இதைக் குறைந்த அளவில் உபயோகிக்க வேண்டுமென்றே, அல்லது சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் உபயோகிக்கக் கூடாது என்றே ஏதாவது ஏற்பாடு செய்தால் பல விதத்திலும் பிரயோஜனகரமாய் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதில் பேச சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN: சபைத் தலைவி அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் புது வரிகள் இல்லை என்பது மட்டுமல்ல, பெரிஷ்பில் ஆர்ட்டிக் கிள்ஸ் (அழகும் பொருட்கள்) மீதுள்ள வரியை நீக்க வேண்டும் என்று பல நாட்களாக ஜனங்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க வரிவிலக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதோடு கொடுக்கப்பட்டிருந்த ஸ்தல ஸ்தாபன திட்டங்கள் (லோக்கல் டெவலப் மென்ட் வொர்க்ஸ்) என்று மட்டுமில்லாமல், இதில் கிணறுகளை மட்டும் சேர்த்துக் கொள்ளாமல், பள்ளிகூடங்கள் சிறு சிறு ரஸ்தாக்கள், மற்றும் இவை போன்ற வேலைகளுக்கு எல்லாம் வழி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இது எல்லாம் மிகவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயம். அதற்காக மக்களுடைய சார்பில் நாங்கள் நன்றியை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறோம். அதோடு வரப்போகிற காலத்தில் ராஜ்யம் பூராவும் பஞ்சாயத் ராஜ்யம் என்ற முறையில், அதாவது கிராமங்களை ராமராஜ்ய

12th March 1960]

[Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandran]

அடிப்படையில் எல்லா இடங்களிலும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களையும் அமைத்தாக வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் தைரியமாக எல்லா இடங்களிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தீர்மானம் எடுத்திருப்பது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி தருகிறது. (விவசாயமும் கைத்தொழிலும் நம்முடைய நாட்டில் எவ்வளவு முன்னேறுகிறதோ அவ்வளவு தூரம் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரமும் முன்னேறமுடியும். அதுதான் நம்முடைய அளவுகோலாகும்.) விவசாயம் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் வெகு காலமாக நடைபெறுகிறது. நாம் எவ்வளவோ நன்றாக விவசாயம் செய்து வருகிறோம் என்றாலுங்கூட நாம் நம்முடைய குறிக்கோளை அடைய முடியவில்லை. அதற்கும் குறைவாகவே இருக்கிறோம். இதற்குக் காரணம் “பெர்ட்டி லைஸர்ஸ்” (ரசாயன உரங்கள்) சரியான முறையில் கிடைக்காமல் இருப்பது மட்டும்தான் காரணம் என்று சர்க்கார் ஆராய வேண்டியது அவசியம். பெர்ட்டி லைஸர்ஸ் இப்போது நமக்கு கிடைப்பதைவிட இன்னும் வருங்காலத்தில் அதிகமாக தேவைப்படும். நம்முடைய தேவையும் இனிமேல் அதிகரித்துக் கொண்டே போகும். ஆகவே ரசாயன உரங்களை மட்டும் நம்பாமல், எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் பசுந்தழைகளை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தினால் அதிகமான பலன் காண முடியும் என்று நினைக்கிறேன். அதோடு கம்போஸ்ட் உரத்தையும் உபயோகிப்பது மட்டுமல்ல, விவசாயத்தை சரியான முறையில் இப்போது இருப்பதைவிட இன்னும் தீவிரமான முறையில் ஈடுபடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பிளாக் ஏற்பட்டிருக்கின்ற இடமாக இருந்தாலும் சரி, பிளாக் இல்லாத இடங்களாக இருந்தாலும் சரி, எல்லா இடங்களிலும் விவசாயத்தில் அதிகமான முன்னேற்றம் காண வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் கிராம மக்களோடு அதிகாரிகள் ஒத்துழைத்தால் நம்முடைய குறிக்கோளை அடுத்த வருஷத்திற்குள் அடைய முடியும் என்பதுதான் என்னுடைய நம்பிக்கை. ஆகவே இப்போது நாம் கொண்டிருக்கிற கவனத்தோடு நின்று விடாமல் இன்னும் அதிக கவனத்துடன், தீவிரமாக கவனம் செலுத்த வேண்டியது நம்முடைய கடைமையுமாகும்.

அதோடுகூட இப்போது தஞ்சை ஜில்லாவிலே “பாக்கேஜ் டீல்” என்று அதாவது மிகத் தீவிர முறையில் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சகல வசதிகளையும் கொடுக்க, கெமிக்கல் பெர்ட்டி லைஸர் உட்பட எல்லாம் கொடுத்து உதவி செய்ய அதற்கான தீவிரத் திட்டம் அமலுக்கு வரப் போகிறது. அது நமக்கு ஒரு பெரிய மகிழ்ச்சி யென்பது மட்டுமல்ல, இந்தியாவுக்குள் நமது ராஜ்யம் நன்றாக வேலை செய்ய முடியும் என்ற முறையில் தஞ்சை ஜில்லா பேக்கேஜ் டீலை அமுலாக்கிக் கொடுக்க ரொம்பவும் நன்றாக வேலை செய்ய வேண்டும். இதிலே மக்களுடைய ஒத்துழைப்பை அடைந்து நாம் முன்னிலையில் நிற்க வேண்டுமென்று தெரிவித்து நமக்குக் கிடைத்ததற்காக மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[12th March 1960]

[Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandran]

கால்நடை வளர்ச்சிக்கு கொஞ்சம் அதிகமாக ஒதுக்கியிருப்பதும் திட்டம் கொஞ்சம் கூடப் போட்டிருப்பதும் உண்மைதான் என்றாலும் இது போதும் என்று தோன்றவில்லை. ஏனென்றால் வரண்ட பிரதேசத்தில் விவசாயிகளுக்கு உபதொழிலாக இருப்பது கால்நடை வளர்ப்பதுதான். அதோடு ஒரு நண்பர் சொன்னார் நம் கிழக்குக் கடற்கரை ஓரத்தில் மீன்கள் அதிகமாகக் கிடைப்பதில்லை என்று. அது ஓரளவுக்கு உண்மைதான். ஆனாலும் நமது கடற்கரை நீளம் அதிகமாக இருப்பதால் மீன் பிடிக்கும் தொழிலை மிக மிக அதிகமாக விருத்தி செய்ய போதுமான வாய்ப்பு இருக்கிறது. மீன் சாப்பிடாதவர்கள் சாப்பிடாமல் இருக்கலாம். ஆனால் மீன்கள் சத்துள்ள உணவு என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய மீன்பிடிப்பவர்களுக்கு உற்சாகம் கொடுக்கவேண்டுமானால் குடிதண்ணீர் வசதி கூட இல்லாமல் இருக்கிற மீனவர்கள் வசிக்கக்கூடிய கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீர் திட்டமும், மணலில் நடக்க முடியாமல் சுமந்து கொண்டு செல்ல வேண்டிய இடங்களில் போக்குவரத்திற்கு ஹை பிரயாரிட்டி (முதலிடம்) கொடுத்தால் பல லட்சக் கணக்கான ஜனங்களுக்கு பிழைப்பது மாத்திரமல்ல, உணவு உற்பத்தியில் கணிசமான முன்னேற்றம் உண்டாகும். இப்போது இதற்காக ஒதுக்கியிருக்கக்கூடிய பணம் போதாது. இந்தத் துறையில் தீவிரமாக ஒதுக்கியிருக்கக்கூடிய பணத்தைச் செலவு செய்து விட்டால் மேலும் இதற்குப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கெல்லாம் நல்ல வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டும். ஆகையால் இன்னும் ஒரு முறை குடிதண்ணீர் வசதியும், போக்குவரத்து வசதி இல்லாத இடங்களில் போக்குவரத்து வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கூட்டுறவு முறையில் குறுகிய காலக் கடன் கொடுப்பது போல, மத்திய காலக் கடன்களும், நீண்ட காலக் கடன்களும் கொடுத்தால் விவசாயி தானாக முன்னேறி விடுவான். நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தி செய்வான். கைத்தொழில்களையெல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் கொண்டுவர வேண்டும், இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகளையெல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற பேச்சு இருந்தது. ஆனால் இப்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள நிதித் திட்டத்தில் இதைப் பற்றிய பேச்சையே காணோம். * அதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் போகிறார்கள் என்று தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, கூட்டுறவு முறையில் தொழில் பண்ணைகளைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்ஸ் (தொழில் பண்ணைகள்), இண்டஸ்ட்ரியல் காலனிஸ் (தொழில் காலனிகள்) எல்லாம் ஜில்லா தலைநகரங்களில் வைக்கிறோம். கிராமங்களில் தொழில் நுணுக்க மனப்பான்மை வளர்ச்சி அடைய முடியாது இதனால். விவசாயம் செய்ய வழி

12th March 1960]

[Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandram]

யில்லாத இடங்களிலும் பஞ்சப் பிரதேசங்களிலும் தொழில் பள்ளிகளை—அது முடியாது என்று நினைக்கிறேன்—கைத் தொழில் பள்ளிகளையாவது ஏற்படுத்தி, அதையும் நகரங்களில் வைக்காமல் தாலுக்கா தலைநகரங்களில் எங்கு வசதி இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் வைத்து கிராமத்திலுள்ள வாணிபர்களுக்கு வசதியாக ஏற்படுத்தவேண்டும். அதிலே நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மதுரை ஜில்லா இரண்டாகத்தான் இருக்கிறது. தனித்தனியாக ஆபீஸர்கள் மதுரை-வடக்கு, மதுரை-தெற்கு என்று இருக்கிறார்கள். திண்டுக்கல்லில் ஒரு பாலிடெக்னிக்கும் ஒரு தொழில் பண்ணையும் அவசியம் ஏற்படுத்துவதற்கு முன்னராவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் வருஷத்திலாவது ஏற்படுத்த திட்டம் போட வேண்டும். இது பெரிய தாலுகா என்பது மாத்திரமல்ல, விவசாயத்திற்கு வசதி மிகவும் குறைந்தது. அவர்கள் சார்ப்பில் எனது மனுவைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆரோக்கியத்தைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. குடிதண்ணீர் திட்டம், முக்கியமாக கிணறுகள்—பெரிய பெரிய கால்பொஸிட் (கூட்டு) திட்டங்களைப்பற்றி, 80,000 ரூபாய், 10,00,000 ரூபாய் 1-1/4 லட்சம் ரூபாய் திட்டங்களைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை—கிராமத்திற்கு ஒரு கிணறு என்றும், கிராமத்திலிருந்து தள்ளி ஹரிஜனக் குடியிருப்பு இருந்தால் அதற்கு ஒரு கிணறும் இருக்க வேண்டும். 8,500 கிணறுகள் வெட்ட திட்டம் இருப்பதாக இந்த நிதி அறிக்கையில் இருக்கிறது. அதோடு முடிந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கை காணப்படுகிறது. ஆனால் உண்மையில் அவ்வளவையும் செய்து முடிக்க முடியுமா? இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த வருஷத்தில் இன்னும் 1,000 அல்லது 2,000 செய்து முடிக்க முடியுமா என்று தெரியவில்லை. இப்போது இருக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு கிணறுக்கு சாங்ஷன் (அனுமதி) வாங்குவதற்குள் கிராம ஜனங்களுக்குக் கஷ்டங்கள், தாமதங்கள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம் போதுமான இர்ரிகேஷன் சூப்பர்வைசர்கள் (நீர்ப்பாசன மேற்பார்வையாளர்கள்) இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. கிராமத்திலுள்ள கிணறுகளுக்கு அனுமதி பரவலாகத்தான் வேண்டுமே தவிர அவ்வளவு அத்தியாவசியமாகத் தேவையில்லை. ஒரு கிணறுக்கு சர்க்கார் எவ்வளவு கொடுக்கும் என்று நிர்ணயித்து அதைக் கொடுத்து, வெட்டி முடித்தவுடன் “செக் மெஷர் மெண்ட்” எடுத்தால் போதும் என்று சொன்னாலொழிய, இந்தக் குடி தண்ணீர்ப் பஞ்சம் எப்படித் தீரும் என்று தெரியவில்லை. நான் இந்தப் பிரச்சனை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தோடு முடிந்துவிடும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் நிச்சயமாக முடிகிற அறிகுறியைக் காணோம். கிராம ஜனங்களுக்கு சர்க்காரிடமிருந்து கேட்டு வாங்கிக் கொள்ளும் அளவுக்குச் சக்தி போதவில்லை. ஆகவே இதற்குத் தனிப்பட்ட திட்டம் இருந்தாலொழிய குடிதண்ணீர்ப் பஞ்சம் தீராது.

[12th March 1960]

[Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandran]

அடுத்தபடியாக பப்ளிக் ஹெல்த் (பொது சுகாதாரம்) இப்போது பார்த்தால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் போதுமான அளவில் இல்லை என்று சொல்லலாம். சுவரை வைத்துக் கொண்டுதான் சித்திரம் எழுதலாம். மக்களுடைய ஆரோக்கியம் நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. போதுமான பயிற்சி பெற்ற ஆட்கள், உதவி நர்ஸ்கள், மருத்துவப் பெண்கள் முதலியவர்கள் இல்லாமல் இருக்கிறது. கட்டிடமெல்லாம் கட்டியாகிவிட்டது. ஆனால் அதற்கு வேண்டிய ஆட்கள் கிடையாது. டாக்டர்களைத் தவிர பலவித தொழில் நுட்ப ஊழியர்கள், நர்ஸ்கள், ஹோம் விஸிட்டர்ஸ், ஆக்ஸிலரி நர்ஸஸ், மிட்வொய்ப்ஸ் முதலியவர்களுக்கு அதிகத் தேவை இருப்பதால் இந்த வருஷம் ஆரம்பிக்கப் போகிறோமா இல்லையா என்றுகூடத் தெரியவில்லை. எல்லாம் தயாராக இருந்தும் போதுமான ஆட்கள் கிடைப்பதில்லை. நான் இங்கே வரும் போதெல்லாம் 10 பேர், 8 பேர் இருக்கிறார்களா என்று என்னிடம் ஏதோ இவர்களை உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலை இருப்பது போன்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு அவ்வளவு டிமான்ட் இருக்கிறது. ஆகையால் அதிகமான பயிற்சி பெற்றவர்கள் கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மெடிகல் காலேஜ் பற்றி குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டியதைத்தான் சொல்லப்போகிறேன். சென்னையில் இருக்கிற ஜி.ஸி.ஐ.எம். என்பது இப்படியும் இல்லை, அப்படியும் இல்லை என்ற முறையில், இரண்டுங்கெட்டான் நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்குள்ள மாணவர்களுக்கும் தொல்லை, சர்க்காருக்கும் தொல்லை. அதை மாடர்ன் மெடிஸன் காலேஜாக மாற்றவேண்டுமென்று ஒரு யோசனை உலவி வருவதாக வேடிக்கையாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். உலவித்தான் வருகிறதா அல்லது நிச்சயமாக காலேஜ் ஆரம்பிக்கப் போகிறோமா—இந்த ஆண்டில் இல்லையென்றாலும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது வருமா என்று தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய கட்டிடமெல்லாம் இருக்கிறது. ஆகையால் இதை ஆரம்பிப்பதில் கஷ்டம் எதுவும் இருக்காது. அதோடு கோயம்புத்தூரில் வரப்போகிறதாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற காலேஜையும் நிச்சயமாக ஒன்றிரண்டு வருஷத்திற்குள் அமைத்தால்தான் வரும் காலத்தில் வைத்தியர்கள் இல்லாமல் கஷ்டப் படக்கூடிய நிலை மாறி நாம் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய முடியும்.

இன்னும் சொல்வதானால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். இன்னும் கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் முதலியவைகளிலெல்லாம் தீவிர முயற்சி எடுத்து விவசாய உற்பத்தியை நிச்சயமாக அதிக அளவு பெருக்கவும், நமது சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றியும், எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கிற பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை

[Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandran]

12th March 1960]

எடுத்து நிறைவேற்றியும், இரண்டு போகம் என்று ரிஜிஸ்டராகி யிருந்து ஒரு போகம் மட்டும் விளைகிற நிலங்களை தீவிர உற்பத்தியின்கீழ் கொண்டுவந்தும், மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த இன்னும் அதிக முயற்சி செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER: கனம் சபைத் தலைவி அவர்களே, இந்த சபையின் முன் கனம் அமைச்சர் வைத் திருக்கும் 1960-61-ம் வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கனம் நிதி அமைச்சர் இந்த ஆண்டு தமது பட்ஜெட் உரையை மிக விரிவாக ஆற்றியிருக்கிறார். சென்ற எட்டு வருஷங்களில் அவர் கொண்டு வந்த வரவு செலவுத் திட்டங்களுக்கும் இந்த வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கும் மிகுந்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. பட்ஜெட்டைப் பொறுத்த வரையிலும், அதை அவ்வளவு பெரிய புத்தகமாக அச்சடித்து வைத்தாலும் கனம் எங்கத்தினர்கள் அதை சரியாகப் புரிந்துகொள்வதில்லை என்று இந்த சபையில் அவர் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார். அந்தக் காரணத்தால்தான், கனம் நிதி அமைச்சர் இந்த ஆண்டு தமது பட்ஜெட் உரையை விரிவாக 44 பக்கங்களில் அச்சடித்திருக்கிறார். அவ்வளவு விரிவாக இருந்தால் அது இங்குள்ளவர்களுக்கு நன்றாகப் புரியும் என்ற காரணத்தால்தான் அவர் அப்படிச் செய்திருக்கிறார். இதற்கு, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. சின்னதுரை, ஏதோ, “பாராட்டுகிறேன்” என்று சொன்னார். அவர் எப்படிப் பாராட்டினார் என்பது தெரிகிறது. கனம் அமைச்சரின் பட்ஜெட் உரையைப் படித்துப் பார்த்தால் எல்லாம் நன்றாக விளங்கக்கூடிய முறையில் அது இருக்கிறது. சர்க்காரின் வரவு செலவுக் கணக்கு நிலை அதில் நன்றாக விளக்கப் பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், உணவுப் பிரச்சனை அதிகமாக இருக்கும் இந்தக் காலத்தில் அதற்கு முதலிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். சர்க்கார் விதைப் பண்ணைகளைப் பொறுத்தவரையிலும், அவை நல்ல முறையில் நடக்காததால், இனிமேல் இங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்களை பெர்மனெண்டாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் போற்றத்தக்கது. விவசாயப் பண்ணையோ, விதைப் பண்ணையோ நன்றாக நடைபெறவில்லை என்றால், அதற்கு முக்கிய காரணம் அங்குள்ள அதிகாரிகளை அடிக்கடி மாற்றுவதுதான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பண்ணையில் இருக்கும் பண்ணை மாணேஜரை அங்கேயே நிரந்தரமாக வைத்து, நன்றாக உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு போனஸ் கொடுத்தால்தான் இந்தத் திட்டம் நன்றாக நடைபெறும் என்பது என் அபிப்பிராயம். நிலத்தின் வளத்தை ஆராய்ந்தறிந்து முடிவுகள் செய்ய வேண்டியிருப்பதால், அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் அங்கேயே இருந்தால்தான் இந்தத் திட்டத்தால் நல்ல பலன் ஏற்படும் என்பதை வலியுறுத்துகிறேன்.

[Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder] [12th March 1960]

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனம் மிகவும் முக்கியமானது. நமது மாநிலத்தில் எல்லா பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றி விட்டதாகவும், இனிமேல் நிறைவேற்றுவதற்கு எந்தப் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டமும் இல்லை என்றும் கனம் நிதி அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் நான் ஒன்று சொல்வேன். நமது மேட்டூர் அணையைப் பொறுத்தவரையிலும், முன் இங்கே சிப் என்ஜினியராக இருந்த சி. ஜி. பார்பர் மேட்டூர் அணையைப்பற்றி எழுதிய வரலாற்றில் ஒரு விஷயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார். அணையைக் கட்டும்போதே, இன்னும் 10 அடி உயரம் உயர்த்துவதற்கு வசதியான முறையில் அணையின் அஸ்திவாரத்தையும் அதற்கு தகுந்த படி கதவுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அவர் தமது ரிப்போர்ட்டில் எழுதியிருக்கிறார். அதாவது, அதிகமான தண்ணீரை தேக்குவதற்கு, வெளியேற்றுவதற்கு வசதியான முறையில், ஸர்பிலஸ் பாலமும் அதன் பலகைகளைத் தூக்குவதற்கு வசதியான முறையில் அது அமைந்திருப்பதாக அவர் எழுதியிருக்கிறார். தற்போது இருக்கும் உயரத்திற்கு அதற்கு மேல் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய நிலங்கள் அப்போது இல்லாத காரணத்தினால்தான் அப்போது அது அவ்வாறு உயரம் குறைவாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பிற்காலத்தில் அதிகமான நீரை வெளியேற்றி நிலங்களுக்குப் பாய்ச்சக்கூடிய முறையில், “டிஸைன்” செய்யப்பட்டு அந்த அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. நாம் மைசூர் எக்ரி மெண்டைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். அது 20, 25 வருடங்களுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட எக்ரிமெண்டாக இருக்கக்கூடும். இப்போது, மேட்டூர் அணைக்கட்டிலுள்ள தண்ணீர் எவ்வளவு, அதிலிருந்து எவ்வளவு தண்ணீர் பாசனத்திற்காக நிலங்களுக்கு விடப்பட்டது, எவ்வளவு தண்ணீர் சமுத்திரத்திற்குப் போய் சேதாரமாகப் போய்விட்டது என்ற கணக்குகளை எஞ்சினியரிங் இலாகாவின் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களும், இந்த அணையை இன்னும் 10 அடி உயர்த்தலாம் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் இதைச் செய்யலாம். அதனால் 2 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் பயனடையும். இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் அந்த பாசன வசதிக்கு அருகதையான நிலையில் இருக்கின்றன. இதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் இருக்கிறது என்பது அந்த எஞ்சினியர்களுடைய கணக்கிலிருந்து தெரிகிறது. நம் மாநிலத்தில் கூடிய விரைவில் 2 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு காவேரி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு வழிவகை இருக்கிறது என்பது நம் எஞ்சினியர்களுடைய ரிப்போர்டிலிருந்து தெரிகிறது. இதைச் செய்வதற்கு செலவு குறைவாகத் தான் ஆகும். மேட்டூர் அணைக்கட்டில் இதற்கு அவசியமான ஏற்பாட்டைச் செய்ய ஒரு கோடி ரூபாய் செலவாகக்கூடும். இதை இன்னும் அதிகமாக விஸ்தரிக்க வேண்டுமானால் கால்வாய்களை வெட்ட 2 கோடி ரூபாய் செலவாகக்கூடும். ஆக மொத்தம் 3 கோடி ரூபாய் செலவாகக்கூடும். இந்த 3 கோடி ரூபாய் செலவில் 2 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நல்ல பாசன வசதி செய்து தர முடியும் என்பதை நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

12th March 1960] [Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder]

அடுத்தபடியாக, சேலம் இரும்புக் கனி சிறந்த இரும்புக் கனி என்று நிபுணர்கள் சொல்வதை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். இவ்வாறு நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், மேட்டூர் அணை கட்டப்பட்டபோது, அந்த அணைக்கட்டிலிருந்து பாசன வசதியடையக்கூடிய நிலங்கள் 40,000 ஏக்கருக்கு சேலம் ஜில்லாவில் இருக்கின்றன என்பது தெரிவிக்கப்படாமல் இருந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக அப்போது நாங்கள் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அப்போது பாசன வசதிக்குரிய நிலங்கள் 40,000 ஏக்கருக்கு சேலம் ஜில்லாவில் இருந்தபோதிலும் அந்த விஷயத்தை யாரும் கவனிக்காததால், “பிரதேசம் மேடு பள்ளமாக இருக்கிறது, பாசனத்திற்கு வசதி இல்லை” என்று தெரிவிக்கப்பட்டு நாங்கள் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு இப்போதுதான் கனம் அமைச்சர்கள் அங்கு 41,000 ஏக்கருக்கு பாசன வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்ய நேர்ந்தது. அதேபோல இரும்புக் கனி விஷயத்தில் நாங்கள் ஏமாற்றப்படவிருந்தோம். அந்த இரும்புக் கனி பிரயோஜனமற்றது என்று சென்ற ஆண்டு சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்த ஆண்டுதான் அது சிறந்த கனி என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அவ்வாறு சொல்வதைப் பாராட்டுகிறோம். அந்தத் திட்டத்தை அதிவிரைவில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். சேலத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் ஒவ்வொரு திட்டத்திலும், திட்டத்தை ஆரம்பித்து நிறைவேற்றுவதில் காலதாமதம் ஆகிறது. சேலத்தில் உள்ள இரும்புக் கனியைப் பயன்படுத்தி நடத்தக்கூடிய தொழிலையும், மேட்டூரில் ஆரம்பிக்கவிருக்கும் அலுமினியத் தொழிற்சாலையையும் காகிதத் தொழிற்சாலையையும் அதிவிரைவில் ஆரம்பித்து நடத்த வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேலும் நான்கு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளைத் திறக்க வழிவகைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மோகலூரில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை அமைக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த சபையில் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். மேலும், கோபிசெட்டிபாளையத்தில் இன்னொரு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற செய்தியை சென்ற வாரம் பத்திரிகைகளில் பார்த்தோம். இந்த இரண்டு இடங்களிலும் சீக்கிரம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்படுத்தினால், உண்மையிலேயே, உயர்ந்த ரக கரும்பு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் அங்கே இருப்பதால் நல்ல சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டூரிலிருந்து மைசூருக்குப் போவதற்கு ஒரு குறுகிய ரஸ்தா போடமுடியும். மைசூர் சர்க்கார் நமது மாநில பார்டர் வரையிலும் சாலை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட்ட குறுக்கு ரஸ்தாவை சேலத்திலிருந்து மைசூருக்குப் போவதற்கு அமைத்தால், உண்மையிலேயே, இப்போதுள்ள பாதைப்படி போகவேண்டிய தூரத்தைவிட

[Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder] [12th March 1960]

100 மைல் குறைவாக இருக்கும், அந்த ரஸ்தாவின் மூலம் போக வேண்டிய தூரம். அந்த ஒரு ரஸ்தா நமது அரசாங்க காலத்திற்கு முன்பே, அதாவது முகமதிய அரசாட்சிக் காலத்தில் இருந்து வந்தது. ஆனால், பிற்காலத்தில் அணை கட்டியதன் காரணமாக பல இடங்களில் தண்ணீரில் மூழ்கிவிட்டதால் அங்கே போக்குவரத்தில் இடைஞ்சல் ஏற்பட்டுவிட்டது. நான் குறிப்பிட்ட போக்குவரத்து ஏற்பாட்டை உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the chair.)

மண் வளச் சோதனை நிலையங்கள் ஜில்லாவுக்கு ஒன்று வீதம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதற்கும் மேலாக, ஒவ்வொரு அபிவிருத்தித் திட்டப் பிரதேசத்திலும் ஒரு மண் வளச் சோதனை நிலையம் இருக்கவேண்டியது அவசியம். உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்க வேண்டுமானால், ஒவ்வொரு அபிவிருத்தித் திட்டப் பிரதேசத்திலும் ஒரு மண் வளச் சோதனை நிலையம் இருக்கவேண்டும்.

11-00
a.m.

அடுத்தபடியாக, கிணறுகளுக்காக ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையிலும் இந்தத் தொகை போதாது. அங்கே 20 அடி ஆழத்தில் தண்ணீர் வருவதில்லை. அங்கே எங்கு பார்த்தாலும் 150 அல்லது 180 அடி ஆழம் வெட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே வெட்ட 3,000, 4,000 ரூபாய் வேண்டியிருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவில் ராசிபுரம் தாலுகாவில் 130, 150 அடி ஆழம் வெட்டினால்தான் தண்ணீர் வருகிறது. ஆகவே சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையிலும், இந்தத் தொகையை, செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலுள்ள நிலைமையைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு நிர்ணயிக்காமல், இன்னும் உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டீசல் வரியை சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இங்கு போடும்போது விவசாயிகளுக்கு நாங்கள் சலுகை கொடுக்க யோசிக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எப்படி அழகும் பொருள்களுக்குச் சலுகை கொடுத்தார்களோ அதே மாதிரி, குறிப்பாக விவசாயிகள் பம்ப் செட்டுகளுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடிய டீசல் எண்ணெய்க்கும் வரிச் சலுகை கொடுக்க வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களிடம் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் மாகாணத்தில் மின்சாரத்தை உபயோகித்துத் தண்ணீர் இறைக்கும் யந்திரங்கள் அதிகமாகத் தேவையாக இருப்பதால் மத்திய சர்க்கார் எலக்ட்ரிக் மோட்டார்கள்க்குப் போட்டிருக்கக்கூடிய வரியிலிருந்து விவசாயிகளுக்குச் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த வரியிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும்படி மத்திய சர்க்காரை நம் சர்க்கார் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறி, இந்த சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு அளித்ததற்காக சபாநாயகருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

12th March 1960]

* SRI S. RAMASAMI THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருஷ நிதி ஆண்டிலே புதிய வரி ஒன்றையும் நிதி விமைச்சர் போடவில்லையென்ற மகிழ்ச்சி எல்லோராலும் தெரிவிக்கப்பட்டது. உண்மையிலேயே பார்க்கும்போது ஏற்கனவே போடப்பட்டிருக்கும் வரிப்பளுவை மக்கள் தாங்க முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருப்பதும், கடன்களைக் கொடுக்கமுடியாமல் மக்கள் பரிதவித்துக் கொண்டிருப்பதுமான நிலைமையைப் பார்ப்போமானால், இந்த ஆண்டு வரியில்லை என்பதைப் பெரிய மகிழ்ச்சியாகக் கொள்ளமுடியாது. உதாரணமாகப் பார்க்கும் போது, எங்கள் தாதுக்காவில் 30 லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் இன்னும் வரி பாக்கி மக்களிடம் இருந்து வசூலிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் வரி பாக்கியை செலுத்த முடியாத நிலைமையில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடன்களையும், ஏற்கெனவே உள்ள வரிகளையும் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் மக்கள் இருக்கும் போது புதியவரி எதுவும் போடவில்லை என்பதற்காக மகிழ்ச்சி கொள்ளுதல் பெருமையாகாது. மக்களுடைய வரிப்பளு இன்னும் குறைக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது எங்கள் தாலுகாவில் வரி வசூல் மிகவும் கடுமையாக இருந்து வருகிறது. சென்ற ஆண்டில் மழை மிகவும் குறைவு. ஆண்டுதோறும் பெய்யும் மழையில் பாதி கூடப் பெய்யவில்லை. பரிபூரண பஞ்சம் நிலவுகிறது. அப்படியிருந்தும் வரி வசூல் கடுமையின் காரணமாக மக்கள் மிகவும் கொடுமைக்குள்ளாகிறார்கள் என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்களே தவிர, அதிகமாக ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதி ஆண்டிலே கூட சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்படவில்லையென்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். குளங்கள் வெட்டுதல், ஆழப்படுத்துதல் மாத்திரம் போதாது. ஆழப்படுத்துவதால் மட்டும் நீர் வந்து சுரந்துவிடாது. வாய்க்கால்கள் நீர் வரத்து வழிகளிலும் முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டும். முக்கியமாக இனம் கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் கிராமங்கள் செட்டில்மெண்ட் ஆகிவிடப் போகிறது என்று நினைத்து, நீர் வரக்கூடிய வாரி கால்கள், வாய்க்கால்கள் ஆகியவற்றை அழித்து நிலங்களைச் சொந்தமாக்கிவிட்டார்கள். இதனால் நீர் வரத்து தடைப்படுகிறது. முதலிலே இந்த வடிகால்களைச் செப்பனிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காட்டாறுகள் அதிகமுள்ள இடங்களிலும் வீணாகப் போகும் தண்ணீரை அணைகள் மூலமாகத் தேக்கி விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக உதவி செய்யவேண்டும். எங்கள் தாலுகாவில் இது பற்றிய பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் கூடிய சீக்கிரம் பூர்த்தி செய்து கொடுத்தால் அவ்விடம் உள்ள மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ வகை ஏற்படுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri S. Ramasami Thevar]

[12th March 1960]

புதிதாகக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு அரசாங்கம் பணம் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பணத்தை வாங்க மக்கள் படும் கஷ்டம் அதிகம். பூராப் பணமும் கிடைப்பதில்லை. இது பற்றி நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக, சில இடங்களில் மக்கள் கிணறுகளை வெட்டும்போது ஊற்று இல்லாவிட்டால் தண்ணீர் உள்ளது போல் பாவனை செய்து காட்டிவிடுகிறார்கள். தாங்கள் வாங்கிய பணத்திற்குக் கணக்குக் காட்ட வேண்டுமென்பதற்காக அவ்வாறு செய்கிறார்கள். அவ்வாறு இல்லாமல், நீர் ஊற்று உள்ள இடங்களை நல்ல நிபுணர்களைக் கொண்டு கண்டு பிடித்து சர்க்காரே கிணறுகளை மக்களுக்கு வெட்டிக் கொடுத்தால் அதிகப் பயன் ஏற்படும். மக்களிடம் இருந்துகூட கொஞ்சம் செலவுத் தொகை வசூல் செய்து கொள்ளலாம். மற்றப்படி அவர்களிடம் பணத்தைக் கொடுத்தால் அவர்கள் சில சமயங்களில் செலவு செய்து விடுகிறார்கள். இன்னும் பல வழிகளில் சர்க்கார் மக்களுக்குக் கடன் உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கடன், காலா காலத்திலும், வேண்டிய நேரத்திலும், பூராத் தொகையும் கிடைப்பதில்லை என்பது பல முறை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலம் கடன் கொடுப்பது சரியான முறையில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஒரு கூட்டுறவு இயக்கம் வருஷத்திற்கு 75,000 ரூபாய் வருஷத்திற்குக் கொடுப்பதாக இருந்தால், வருகிற வருஷத்தில் அந்தத் தொகை முழுவதும் செலுத்திய பின்புதான் பணம் மறுபடியும் வாங்கும் நிலைமை இருக்கிறது. சிலர் பணத்தை முன்னதாகக் கொடுத்திருப்பார்கள். சிலரால் முன்னதாகக் கொடுக்க முடியாது. அவர்கள் முழுத் தொகையையும் கட்டுவதற்காக அதிக வட்டிக்குக் கடன் வாங்கி அதைக் கொண்டுபோய்க் கட்டிவிட்டு பணம் பெற்று வருகிறார்கள். இதனால் மக்கள் அதிக வட்டிக்கு வெளியில் கடன் வாங்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவ்வாறு இல்லாமல் கடன் அடைய அடைய, ஒரு அளவு தொகையை மக்கள் செலுத்தியிருந்தால் அந்தத் தொகையைக் கொண்டு மறுபடியும் திரும்பக் கடன் கொடுத்து வந்தால் பணம் அதிகமாகப் புழக்கத்துக்கு வந்துவிடும். மக்களுக்கும் கஷ்டம் இராது.

நில அடமான பாங்கால் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நிலம் அவர்களுடைய மதிப்பீட்டின்படி ரொம்பக் குறைவாக இருக்கிறது. சி.எம்.பி. ஏரியா போன்ற பகுதிகளில்கூட அந்த மதிப்பைப் பொறுத்துத்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். மக்கள் அந்த நிலத்தை நல்ல முறையில் வளப்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது விலை அதிகமாக இருக்கிறது. மார்க்கட் விலை என்னவோ அந்த அளவுக்கு மதிப்பீடு செய்து நில அடமான பாங்கு கடன் கொடுக்க உத்தரவு இடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

12th March 1960] [Sri S. Ramasami Thevar]

அடுத்தபடியாக, சாலைகள் அமைப்பு பற்றி அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நகர மக்கள் எல்லாம், சாலை வசதி போதாது, இன்னும் அதிக வசதியாக ரோடுகள் போடவேண்டியிருக்கிறது என்று கூச்சலிடுகிறார்கள். கிராமங்களைப் பார்க்கும்போது, வண்டிகூட அந்தச் சாலைகளில் போகமுடியாது. மக்கள் நடந்து கூடப் போக முடியாது. முட்டூர், வரப்பு வாய்க்கால்களைக் கடந்து போக வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கனம் மின்சார அமைச்சர் கூட சமீபத்தில் கிராமந்தோறும் சென்றார்கள். போதிய ரோடு வசதி இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் கூட காலா காலத்தில் கலந்துகொள்ள முடியவில்லை. கிராம மக்களுக்கும் விவசாய மக்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்கும் வகையில் கிராமங்களில் போக்குவரத்து வசதிகளை அதிகரிக்க வேண்டும். கிராம ரோடுகளை மெயின் ரோடுகளோடு இணைக்கவேண்டும். சென்ற நவம்பர் மாதத்தில் பட்டுக் கோட்டையில் ஒரு மகாநாடு நடத்தப்பட்டது. அன்று பேசும்போது நமது “சீப் எஞ்சினியர்” கூட, அரந்தாங்கி பகுதியில் 10, 15 வருஷங்களுக்கு முன் என்ன நிலைமை இருந்ததோ அதே நிலைமையில்தான் இன்றும் இருக்கிறது என்பதை அவர்களே ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஒரு மைல் அளவுக்குக் கூட அரந்தாங்கி பகுதியில் ரோடுகள் போடப்படவில்லை யென்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பிற்போக்காகவே எங்கள் தாலுகா விடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மீண்டும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ரோடு வசதி இல்லாவிட்டால் உழவனுக்கு மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அவனுடைய தானியங்களைக் கொண்டு போகவோ அல்லது அவனுக்கு வேண்டிய உரம் மற்ற பொருள்களைக் கொண்டு வரவோ மிகவும் கஷ்டம் உண்டாகிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ரோடு வசதியை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் வருவதற்காக மத்தியான உணவு ஓரளவு பயன்படுகிறது என்றாலுங்கூட, இந்தப் பொறுப்பை ஆசிரியர்களிடத்தில் விடுவது பெரிய தவறு ஆகும். இது அவர்களுக்கு பெருந்த கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு வேலை என்பதையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் பெற்றோர்களிடத்திலே வீடு வீடாகப் போய், மத்தியான உணவுக் காக பொருள், மற்றவை கேட்கும்போது, அவர்கள் வசை மொழிகள் கேட்க ஆளாகவேண்டி ஏற்படுகிறது. உபாத்தியாயர்களுக்கு நாட்டில் மதிப்பு கிடையாது. அவர்களுக்குச் சரியான ஊதியமும் கிடையாது. மக்கள் அவர்களை மதிப்பதில்லை. அரசாங்கம் அவர்களுடைய குறைகளைப் போக்குவதில்லை. அத்தகைய நிலையில் இருக்கும் ஆசிரியர்களைப் பெற்றோர்களிடத்தில் போகும்படிச் சொல்வதனால், “உனக்கு என்னடா வேலை? நீ சம்பாதித்துக் கொடுக்கிறதுதானே?” என்று வசைமொழி பெற்றோர்களிடத்தில் கேட்கவேண்டி ஏற்படுகிறது. உண்மையிலேயே மத்தியான உணவு போடுவது பிள்ளை

[Sri S. Ramasami Thevar] [12th March 1960]

களுக்கு உதவியளிக்கக்கூடியதாக இருக்கவேண்டுமானால், இந்த வேலையை பஞ்சாயத்துக்களுக்கு விட்டுவிடுவது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

மற்றபடி, எங்கள் பகுதி, முக்கியமாக என்னுடைய தாலூகாவிலுள்ள கிராமங்கள் செட்டில்மென்ட் ஆய்விட்டன. செட்டில்மென்ட் ஆவதற்கு முன்னமே இருந்த வரியைவிட, இப்பொழுது பல மடங்கு அதிகமான வரியை சர்க்கார் வசூலித்திருக்கிறார்கள். இதுபற்றி உயர்நீதி மன்றத்திலே கூட “ரிட்” போடப்பட்டுங்கூட அவர்களுடைய தீர்ப்பை சர்க்கார் உதாசீனம் செய்து, அதிகமான வரியை வசூலித்திருக்கிறார்கள். செட்டில்மென்ட் ஆய்விட்டது. செட்டில்மென்ட்டிலே வரி எவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த அளவு தான் வரி விதிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வதோடு, அதிகமாக வசூலித்த வரித் தொகையை பாக்கிக்கு சேர்த்துக் கொள்ளும்படியாக நான் தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தத் திட்டங்களை நாம் போட்டாலுங்கூட, எவ்வளவு வரிகள் விதித்தாலுங்கூட, நிர்வாகம் நல்ல முறையிலே நடக்கவேண்டும். நிர்வாகத்திலே இன்று பல ஊழல்கள், தாட்சண்யங்கள் மலிந்து விட்டன. இவைகளைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

* SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் 1960-61-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை ஆமோதிக்கும் வகையிலே சில வார்த்தைகள் பேச விழைகின்றேன். இங்கு பேசிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களில் ஒருவர், எல்லாம் தேசிய மயமாக்கப்பட வேண்டும், அதுதான் சோஷலிசம் என்ற கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். நான் தங்கள் மூலமாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம் அரசியல் சட்டத்தை நிர்ணயம் செய்யும்போது நமது நாட்டினுடைய பண்புக்கு ஏற்றவாறு அரசியலமைப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிலே சோஷலிசம் என்பதற்கு அர்த்தம் உண்டு. ஆகவே, சோஷலிசம் என்று சொன்னால், முழுக்க முழுக்க சர்க்கார்தான் எல்லாம் செய்வது என்று அர்த்தம் அல்ல. பலப் பல பெரிய கன ரகத் தொழில்களைத் தனியார்கூட செய்யலாம் என்ற ஒரு கருத்து எங்களுடைய கொள்கையிலே இருக்கிறது. நாம் வேறு நாட்டிலிருந்து வருகின்றவர்களுடைய முதலீட்டையும் விரும்புகிறோம். அப்படி இருக்கும்போது நம்முடைய நாட்டின் முதலீட்டை ஏன் விரும்பக்கூடாது? அதை வைத்துக்கொண்டு தொழில் முன்னேற்றம் ஏன் செய்யக் கூடாது என்பதைத்தான் நான் தங்கள் மூலமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மேலும், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை நாம் படித்துப் பார்க்கும்போது, எதை விட்டிருக்கிறார்கள் என்று நோக்குவோமானால், எதையும் விடாமல், எந்த முறையிலே நம் நாட்டி

12th March 1960] [Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

னுடைய முன்னேற்றத்தைக் கருதவேண்டுமோ அந்த வழிவகைகளை யெல்லாம் கருதி, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையானது தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நாம் அனைவரும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

மேலும், கல்வி சம்பந்தமான விஷயமாக ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே இந்த ராஜ்யத்தில் ஆரம்பக் கல்வி பெற வேண்டியவர்கள் 45 லட்சம் பேர்கள் இருக்கின்ற அளவிலே, 6 வயதிலிருந்து 11 வயது வரையுள்ள 27-1/4 லட்சம் பேர்களுக்கு கட்டாய ஆரம்பக் கல்வி கொடுக்க முடியும் என்கிற ஒரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மீதியாக இருக்கும் 17 லட்சம் குழந்தைகள் யார் என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்ப்போமானால், அவர்களில் முக்கால் வாசி பேர்கள் பெண்களாகத்தான் இருக்கமுடியும். ஆகவே, 27-1/4 லட்சத்தோடுகூட கிராமத்திலே இருக்கும் ஹரிஜன பெண் குழந்தைகளுக்கும், இன்னும் வறுமையிலே விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற மிக அடித்தளத்திலே இருக்கும் பெண் குழந்தைகளுக்கும் எப்படி நாம் ஆரம்பக் கல்வி அளிப்பது, எந்த முறையிலே அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி சேர்ப்பது என்பதைச் சர்க்கார் மிக முக்கியமாக கவனித்து அந்த மிகுதிப்பட்ட பெண் குழந்தைகள் விஷயத்திலும் அதிகமான சிரத்தை எடுத்து அவர்களையும் பள்ளிக் கூடத்திலே சேர்ப்பதற்கு நாம் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பொதுவாக, கிராமங்களிலும் சரி, நாட்டுப் புறத்திலும் சரி, ஏழைப் பெண்கள் ப்ரைவேட்டாக தனிப்பட்ட முறையிலே படித்து, ஈ.எஸ்.எல்.ஸி. பரீட்சைக்குப் போகலாம் என்ற விதி உண்டு. இன்றைக்குப் பல விதவைப் பெண்களும் பல கஷ்டப்படுகிற பெண்களும், கணவன்மார்களால் கைவிடப்பட்ட பெண்களும் ஈ.எஸ்.எல்.ஸி. படித்து அதனால் ஒரு சில நன்மை அடைந்துவருகிறார்கள். ஆகையால், ஈ.எஸ்.எல்.ஸி. மாத்திரம் அல்ல, எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. கூட அவர்கள் ப்ரைவேட்டாகச் சென்று படித்துப் பாஸ் செய்யலாம் என்ற விதியைச் சர்க்கார் அமைப்பார்களானால், அதனால் இன்னும் பல கஷ்டப்படுகிற பெண்மணிகள் ஒரு நலனை அடைவார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதிகமாக பெண்கள் கிராமங்களிலே இருக்கும் பெண்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும் அல்லது நகரத்தில் இருப்பவர்களாக இருந்தாலுங்கூட கிராமங்களிலே ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு விடுதியிலே சென்றுதான் படித்து பாஸ் செய்தாக வேண்டும். ஆகையால், அவர்கள் மூலமாக கிராமங்களுக்குச் சேவை செய்யக் கூடிய வசதியும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும், நமக்கு நல்ல ஒழுக்கமாக உள்ள, பொறுப்புள்ள பெண்கள் கிடைப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, கிராம முன்னேற்றத்தை அனு

[Srimathi P. K. R. Lakshmikantham] [12th March 1960]

சரித்தாவது பெண்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையில் ப்ரைவேட் டாக்ஸ் படிக்கலாம் என்ற விதியை சர்க்கார் நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதுபோக, மதுரையிலே பெண்களுக்கென்று ஒரு பாலிடெக்னிக் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டில்லியில் ஒன்று ஏற்படுத்தியிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அதில் பெண்களுக்கு வியாபார விளம்பர (கமர்ஷியல் அட்வர்டைஸ்மென்ட்) த்திற்கான கல்வி கற்றுக் கொடுக்கலாம். அந்த பாலிடெக்னிக்கிலே ப்ளான்கள் போடுவதற்கு பெண்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கலாம். ட்ராப்ட்ஸ்மென் வேலை செய்வதற்கும் அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கலாம். எலெக்ட்ரிக் வயரிங் சம்பந்தமாக பெண்கள் செய்யக்கூடிய சில பகுதிகள் இருக்கின்றன; அவைகளைச் செய்ய பெண்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கலாம். தையலில் உயர்தரக் கல்வி கொடுக்கலாம். ஆகவே, இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பாலிடெக்னிக் ஒன்றை மதுரை போன்ற நகரத்திலே ஏற்படுத்தும்பட்சத்தில், டில்லியில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் பள்ளிக்கு ஏதாவது தேவை என்று சொல்லும்போது, நாம் இங்கேயிருந்துகூட அனுப்புவதற்கும் தயாராக இருக்கமுடியும். ஆகவே, இத்தகைய பாலிடெக்னிக் ஒன்றை ஒவ்வொரு இடத்தில் வைப்பதோடு, குறிப்பாக மதுரையில் ஒன்று வைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறி சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 4.6 லட்சம் கைத்தறிகள் நமது சென்னை மாகாணத்தில் இருப்பதாக புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் இரண்டு லட்சம் கைத்தறிகளைக் கூட்டுறவு அடிப்படையில் இயக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 75,000 தறிகளைத்தான் கொண்டுவர முடிந்திருக்கிறது. அடுத்த வருஷம் மேலும் 18,000 தறிகளை கூட்டுறவு முறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையாகவே நம்முடைய கூட்டுறவு முறையில் என்ன குறைகள் இருக்கின்றன. ஏன் அத்தனை நெசவாளர்களும் கூட்டுறவு சங்கங்களிலே வந்து சேரவில்லை, அவர்கள் அப்படி சேராததற்கு என்ன காரணம் என்பதை நாம் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து இதில் ஈடுபடுவோமானால் நாம் நனைக்கிறபடி ஓரளவுக்கு லட்சியத்தை அடைய முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதோடுகூட நான் வருஷா வருஷம் எப்பொழுது பேசினாலும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி சொல்லுவதற்கு தவறுவது கிடையாது. ஒரு லட்சம் தறிகளைத்தான் கூட்டுறவு முறையில் கொண்டுவர முடிகிறது. ஆகவே, இந்த சர்க்காரினால் தரப்படுகின்ற எல்லா உதவிகளும் அந்த ஒரு லட்சம் தறிகளிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளருக்குத்தான் கிடைக்கின்றன. மற்ற மூன்று பகுதி தொழிலாளர்களுக்கு நம்முடைய அரசாங்கத்தின் மூலம் எந்த விதமான

12th March 1960] [Srimathi P. K. R. Lakshmi Kantham]

நன்மையும் கிடைப்பதில்லை. தொழில் என்பது வேறு, கூட்டுறவு முறை என்பது வேறு. கூட்டுறவு முறையில் சேர்க்கப்பட்ட அத்தனை தொழிலாளர்களும் தொழிலை நன்றாக வளர்க்க முடியும் என்பதை திட்டமாகச் சொல்ல முடியாது. தொழிலை வளர்க்கிறவர்கள் மாஸ்டர் வீவர்களாக இருக்கின்றார்கள். தொழில் நடத்துவதை அவர்கள் நன்றாக அறிந்தவர்கள். ஆகையால் அவர்களால்தான் இந்தத் தொழிலை சீராக, நன்றாக பாதுகாக்க முடியும் என்கின்ற ஒரு எண்ணமானது என்போன்றவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகையினால் அவர்களிடத்திலே தொழில் செய்கின்ற நெசவு தொழிலாளர்களுக்கு எந்த முறையிலாவது நம் அரசாங்கத்தினிடமிருந்து உதவி அளிக்கத்தான் வேண்டும் என்கின்ற ஒரு யோசனையை இந்த இடத்திலே எடுத்துக் கூற ஆசைப் படுகிறேன்.

வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்திலே அவர்களுக்காக கொஞ்சம் தொகை ஒதுக்கி அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கலாம். எந்த முறையில் என்று சொன்னால் ஒரு வீடு கட்டுவதற்கு 3,000 ரூபாய் ஆகிறது என்று சொன்னால், மான்யமாகக் கொஞ்சம் தொகையும், நீண்ட காலக் கடனாக கொஞ்சம் தொகையும் கொடுத்து நாம் அவர்களை ஊக்குவித்தால், அந்தத் தொழிலாளர்களை பாதுகாப்பதற்கு அரசாங்கம் உதவியாக இருந்தது என்கின்ற ஒரு பெறுமையும் நமக்கு இருக்கும். இதனால் மாஸ்டர் வீவர்கள் ஏதோ நன்மை அடைந்துவிடப் போகிறார்கள் என்று கருத வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்களிடத்தில் தொழில் செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்குத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். ஆகவே, அவர்களுக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் ஒரு புது திட்டத்தை புதியதாக கொஞ்சம் தொகையை ஒதுக்கி அவர்களுக்காக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த இடத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

இன்றைகு விஷயத்தையும் நான் இந்த இடத்திலே சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்களிலே இப்பொழுது ஒரு விதி இருக்கிறது. அதாவது ஸ்டேட் சொஸைடிகளில் தான் நூலை பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஒரு விதி உண்டு. சில சமயங்களில் தேவையான, வேண்டிய நூல் ஸ்டேட் சொஸைடியில் இல்லாதபொழுது, அவர்கள் வெளியிலே போய் வாங்கி விகிறார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் ரிபேட் தொகை தடுக்கப்படுகிறது. அதாவது அந்த ரிபேட் தொகை கொடுக்கக்கூடாது என்று ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தங்கள் மூலம் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் வேண்டுமென்றே ஸ்டேட் சொஸைடிகளில் வாங்காமல் தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் வாங்குவது கிடையாது. ஸ்டேட் சொஸைடிகளில் இல்லாத பொழுதுதான் வெளியில் வாங்குகிறார்கள். அதனால் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்த ரிபேட் தொகையை மீண்டும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்

[12th March 1960]

[Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* SRI V. CHINNIAH: மதிப்பிற்குரிய சபா நாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் 1960-61-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக நம்முடைய நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் நலனுக்காக அதிகப் படியான சலுகைகள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே குறிப்பட்டிருப்பதானது விவசாய மக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சி அடையக்கூடிய விஷயம். பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களைல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டன என்றுகூட கூறலாம். சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் இப்பொழுது பெரிய அளவுக்கு முயற்சிகள் செய்துகொண்டிருப்பது மிகவும் சந்தோஷப்பட வேண்டிய விஷயம். அம்மாதிரி சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களினால் பரவலாக விவசாய மக்கள் நன்மை அடைய முடியும். சின்னஞ்சிறு திட்டங்களினால் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர நிலங்கள் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு விவசாயிகள் நன்மை அடைவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அம்மாதிரி சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் வெகு விரைவாக அமல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதையும் கூற விரும்புகிறேன்.

மணப்பாறையை பொறுத்த வரையில் 2, 3 திட்டங்கள் இருக்கின்றன. பாலாறு என்ற ஒரு இடத்தில் அளியாறு கண்ணாத்து என்று சொல்லப்பட்ட 2, 3 அணைக்கட்டுகளை உடனடியாக கட்டிக் கொடுத்தால், அந்தப் பகுதியிலே ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலம் விவசாயத்திற்கு லாயக்காக வரும் என்பதை ரூபாய் படுத்த விரும்புகிறேன். இதை பல தடவைகள் அதிகாரிகள் வந்து பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூட வந்து பார்த்துவிட்டு வந்தார். பூர்வாங்கமான வேலைகள் சில இடங்களில் நடைபெற்றுவிட்டன. ஆனால் வேறு ஏதோ தகராறு காரணமாக இன்னும் வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்பது குறித்து அந்தப் பகுதியிலே உள்ள விவசாயிகள் மிகவும் வருத்தமடைகிறார்கள். ஆகவே, எங்கள் பகுதியிலுள்ள இந்த 2, 3 சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை உடனடியாக அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, கிராமங்களில் போக்குவரத்து வசதிகளைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக அங்கு ரோடுகள் போடப்பட்டு அவைகள் இப்பொழுது பழுதாகப் போய்விட்டன. மக்களுடைய பணம் ஒரு பகுதியாகவும், அரசாங்கத்தின் பணம் ஒரு பகுதியாகவும் அந்த ரோடுகள் போடப்பட்டன. கொஞ்ச இடங்களிலே இரண்டு பர்லாங்கு, ஒரு பர்லாங்கு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தடை செய்கிறார்கள். அதனால் ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் செலவழிக் கப்பட்டும் அந்த ரோடுகள் இப்பொழுது பராதீனமாக இருந்து

12th March 1960]

[Sri V. Chinniah]

கொண்டிருக்கின்றன. 5 மைல் நீளத்திற்கு ஒரு ரோடு போகிறது என்று சொன்னால், நடுவிலே ஒரு பர்லாங்கு, இரண்டு பர்லாங்கு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் நிலத்தை கொடுக்காமல் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். அதனால் அந்த ரோடுகள் போடப் படும் கூட, பழுதடைந்து போகின்றன. இம்மாதிரி ரோடு வசதி செய்துக் கொடுப்பதற்கு தடங்கள் செய்பவர்களுடைய நிலங்களை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்வதற்கு இலகுவான முறையில் ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பகுதியிலே அந்தந்த ஜில்லா டிவிஷனல் இன்ஜினியர்களுக்காகிலும் இந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். இந்த அதிகாரம் மேலே இருப்பதினால் திடீரென்று ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. ஏதோ குறிப்பிட்ட அளவுக்கு, 2 மைல், 5 மைல் அளவுக்காவது ரோடுகள் போடும் விஷயத்தில் டிவிஷனல் இன்ஜினியர்கள் அந்த நிலங்களை “அக்வயர்” செய்துகொள்வதற்கு அதிகாரம் உண்டு என்ற முறையில் ஒரு சட்டம் ஆக்கப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கிராமங்களில் ரோடு போக்குவரத்து வசதிகளை பூர்த்தியாக செய்துக் கொடுக்க முடியும் என்பதை நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்காக கடன் உதவி, கிணறு மானியம், மாடு வாங்குவதற்கும் மானியம் மற்றும் பலவகைகளில் கடன்கள், மானியங்கள் அளிக்கிறார்கள். அதுவும்ல்லாமல் நில அடமான பாங்குகள் மூலமாகவும், கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும் விவசாயிகளுக்கு கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இம்மாதிரி அநேக துறைகளில் கடன்கள் வழங்கப்படுவதன் மூலம் மக்கள் ஏதோ பெருவாரியாக பயன் அடைகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டாலும்கூட, இதிலே ஒரு பெரிய தடை இருக்கிறது. இந்த லேவாதேவிக்காரர்கள்கூட இருக்கும் வரை, அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு உதவி செய்தாலும்கூட, அதனால் அவர்கள் சரியான முறையில் பயன் அடைய முடியவில்லை. அரசாங்கமே எல்லா லேவாதேவியும் எடுத்து நடத்தும் போது, கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் பல துறைகளில் கடன்கள் வழங்கும்பொழுது, இம்மாதிரி லேவாதேவிக்காரர்கள் இருக்க வேண்டிய அவசியமென்ன என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன். குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் லேவாதேவிக்காரர்களுக்கு பயந்துக் கொண்டு விவசாயிகள் கிராமச் சந்தைகளுக்கு கூட போவது கிடையாது. ஒரு விவசாயி கிராமச் சந்தையில் போய் மாடு வாங்கவேண்டுமென்று நினைத்தால் அங்கேயும் லேவாதேவிக்காரர்கள் வந்துவிடுகிறார்கள். அதனால் பயந்துக் கொண்டு தங்களுக்கு வேண்டிய சாமான்கள் வாங்குவதற்கு சந்தைக்குக் கூட போக முடியவில்லை. அதற்கு லேவாதேவிக்காரர்கள் தடங்கலாக இருக்கிறார்கள். இந்த லேவாதேவிக்காரர்களினால், ஆலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள்கூட “கேட்டு” பக்கம் வராமல் ஒரு பக்கமாக தாண்டி குதித்துக் கூட வெளியே வரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம்

[Sri V. Chinniah]

[12th March 1960]

ஏற்படுகிறது. இந்த லேவாதேவிக்காரர்கள் கடைகள் எங்கள் மணப்பாரையில், 56-க்கு மேல் இருக்கின்றன. அவர்கள் ரூ. 5,000 முதலில் வைத்துக் கொண்டு ஆரம்பித்தால், சில ஆண்டுகளில், ரூ. 5 லட்சம் ஆக்கி விடுகிறார்கள். அது எப்படி என்று சற்று சிந்திக்க வேண்டும். நமது அரசாங்கம் சட்டம் இயற்றினார்கள். அரை வட்டிச் சட்டம் என்று ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் காலத்தில் போட்டார்கள். கிணறு வெட்ட பூதம் புறப்பட்டாற் போல, அதற்குப் பிறகுதான் இந்த லேவாதேவிக்காரர்கள் அதிகமாகி விட்டார்கள். ஒரு ஆயிர ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு, இந்த லேவாதேவிக்காரர்கள் இரண்டாயிரத்திற்கு எழுதி வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். பிறகு வட்டியும் முதலுமாக அது ரூ. 3,000 ஆகிறது. கோர்ட்டில் டிக்ரி ஆகிறது. பத்தாயிரம் ரூபாய் சொத்தை ஜப்தி செய்கிறார்கள். அதை ரூ. 15 ஆயிரத்திற்கு விற்று, அமோக லாபம் அடைகிறார்கள். ஆக, ஒரு ஆயிர ரூபாயில் ஆரம்பித்து பதினாயிரத்துக்குக் கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். இந்த முறையில் அவர்கள் பணம் சேர்க்கிறார்கள். சர்க்கார் உரங்களைக் கொடுத்தாலும், விஷப் பூண்டுகள் இருக்குமே யானால், அந்த உரம் பயிர்களுக்குப் பயன்படுவதில்லை. விஷப் பூண்டுகளுக்குத்தான் போய்ச் சேர்க்கிறது. அதே போல, அரசாங்கம் மக்களுக்கு எவ்வளவு உதவியளித்தாலும், அது இந்த மனித இரத்தத்தை உரிஞ்சும் விஷமக்காரர்களுக்குத் தான் போய்ச் சேருகிறது. சர்க்கார் கொடுக்கும் லோன்களில் லாபமெல்லாம் இந்த லேவாதேவிக்காரர்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே, இவற்றையெல்லாம், சர்க்காரே நேரிடையாக எடுத்து இந்த லேவாதேவிக்காரர்களையெல்லாம் நீக்கி விடத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவர்களிடம் உள்ள கடன் களையெல்லாம் கணக்குப் போட்டு சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு, மக்கள்சர்க்காருக்கு நேரிடை கடன்காரர்களாக்கி மாற்றிவிட வேண்டும். சர்க்காருக்கே அவர்கள் கடன்காரர்களாக வைத்துக் கொண்டாலும், அதுவே சிறந்தது. இப்பொழுது எங்கள் பகுதியில் குப்பகோணம் பாங்கு, தஞ்சாவூர் பாங்கு முதலியவை இருக்கின்றன. அவைகளால் எந்தக் கஷ்டமும் இல்லை. ஆனால், இந்த தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் லேவாதேவியில்தான் மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் லேவாதேவியில், எவ்வளவு பணம் உண்மையாக கொடுக்கப்பட்டது என்பதை கவனிப்பதேயில்லை. முன்சீப் கோர்ட்டிலும், “நீ கை யெழுத்துப் போட்டிருக்கின்றாய் அல்லவா” என்று சொல்லி டிக்ரி ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே இந்த விஷயத்தை நன்றாக பரிசீலனை செய்து, இதற்கென்று ஒரு தனி அதிகாரியையும் நியமித்து, எவ்வளவுக்கு எழுதிக் கொடுத்தது எவ்வளவு உண்மையாகப் பெற்றுக் கொண்டது என்பதை யெல்லாம் விசாரித்து சரி செய்து வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முன்பு விவசாயிகளுக்கு ஒரு வருஷ ஒத்தி வைப்பு என்று வந்தது. நாங்கள் நினைத்தோம் பெரும் மாறுதல் ஏற்படும் என்று. ஆனால் அப்படி யொன்றும்

11-30
a.m.

12th March 1966]

[Sri V. Chinniah]

ஏற்பட்டு விடவில்லை. ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது புதிய கிணறுகள் வெட்ட மானியம் அளிக்கிறார்கள். பழைய கிணறுகளும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஒரு 10, 100 ரூபாய் செலவழித்து தூர் எடுக்க முடியாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பழைய கிணறுகளுக்கும், கொஞ்சம் மானியம் கொடுத்து, அவைகளை ரிப்பேர் செய்ய உதவி செய்தால், விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு மாடு வாங்க என்று ஏராளமான மனுக்கள் கலெக்டர் அவர்களுக்கு வந்திருக்கின்றன. அதே மாதிரி விவசாயக் கருவிகளுக்கும் வந்திருக்கின்றன. உடனடியாக எல்லோருக்கும் இந்த லோன்கள் கிடைக்கும்படி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு பேச இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் மனமார்த்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* SRI M. P. SUBRAMANIAM: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1960-61-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில், சர்க்கார் ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், கிராம அதிகாரிகள் இவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கும் என்று எதிர் பார்த்து அவர்கள் ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள், என்பதைப் பார்க்கிறோம். நிவாரணம் கிடைக்கலாம் என்பதை கனம் நிதியமைச்சரவர்கள் சூசகமாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், தாமதமாவதற்குக் காரணம் என்ன என்பது தான் நமக்குப் புரியவில்லை. சென்னை சர்க்கார் ஊழியர்கள் குறைகளைப் போக்க, ஒரு சம்பளக் கமிஷன் வேண்டும் என்று ஆரம்பத்தில் நாங்கள் சொன்ன காலத்தில், கமிஷன் இப்பொழுது தேவையில்லை, தேவை என்ன என்பது எங்களுக்குத் தெரியும் என்றனர். பிறகு மத்திய சர்க்கார் கமிஷன் அறிக்கை வெளிவரட்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது தாங்களே ஒரு கமிஷனை நியமித்த பிறகும், ஏன் இந்த தாமதம் என்று விளங்கவில்லை. கிராம அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், தனி முறையில் கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லி, இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன், அமைச்சர்கள் உண்டாக்கிய குழு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்ட போதிலும், இந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் கிராம அதிகாரிகளுக்கு என்ன நிவாரணம் இந்த அமைச்சரவை கொடுத்திருக்கிறது? உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு நல்ல எண்ணம் இருக்கிறதா என்பதைச் சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

[Sri M. P. Subramaniam]

[12th March 1960]

இந்த 1960-61 ஆண்டிலே, புதிய வரிகள் எதுவும் இல்லை யென்றும், அதற்காக கனம் நிதியமைச்சரவர்களைப் பெருமையோடு பாராட்டுகிறோம் என்று பல கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையிலேயே, அப்படிப் பெருமை படக் கூடியது ஒன்றும் இல்லை யென்றுதான் நான் கருதுகிறேன். வரிகள் போட்டால் மக்களுக்குக் கொடுமை யென்றால், அதை விட மோசமான கொடுமைக்கு மக்கள் இப்போது ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதை சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆண்டுதோறும் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. விலைவாசிகள் எல்லாப் பொருள்களின் விலைகளும் ஏறுமுகமாகவே இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் போது, நிரந்தர வருவாய் உள்ள சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், தொழிலாளிகள், ஒவ்வொரு பொருள் வாங்கும் போதும், அதிகம் பணம் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை யிருக்கிறது. ரூ. 15-க்கு வாங்க வேண்டிய ஒருபொருளை ரூ. 20-க்கு வாங்கினால், அதில் ரூ. 5 வரியாகப் போகிறது. ஆனால், வரி யென்று சொல்லாமல், விலையேற்றத்தால் அதை சுமத்தி விடுகிறார்கள். இதைவிட கொடுமையானது வேறென்றும் இல்லை. அத்தியாவசியமான சில பொருள்களை பயன் படுத்த வேண்டியிருக்கிற அத்தனை மக்களும், நேரிடையாக இந்த விலையேற்றத்தால் பாதிக்கப் படுகிறார்கள் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். விலையேற்றம் இன்று நேற்று ஏற்பட்டதில்லை. பல வருஷங்களாகவே இது இருந்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது, அதை இந்த அமைச்சரவையும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. இது ஒரு சுழல் என்று நிதி அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுதாவது இது ஒரு சுழல், அதற்குப் பரிகாரம் தேவை என்பதை அவர்கள் உணர்ந்ததற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இரண்டாவது திட்டத்தில், 152 கோடிக்குப் பதில், 180 கோடி செலவழிக்க இருக்கிறோம் என்று பெருமைப்படுகிறார்கள். பணத்தை அதிகமாகச் செலவழித்திருக்கலாம். ஆனால், அதனால் ஏற்படக்கூடிய நன்மை, சாதனைகள், எந்த அளவுக்கு லட்சிய எல்லையை அடைந்திருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆகவே விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்தி செய்யும் செலவினங்களின் முழுப் பலனையும் மக்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய வகையில் அரசாங்கம் ஒரு பரிகாரம் தேட வேண்டும். கஷ்டங்களைச் சொல்லிவிட்டால் போதாது. அதற்குப் பரிகாரம் செய்ய வேண்டும். அதைவிட முக்கியமாக நான் இங்கே ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எவ்வளவு பரவலாக, எவ்வளவு அதிகமாகப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் உணருகிறார்கள். நேற்றைய தினம் சட்ட சபையில் ஒரு கேள்வி கேட்ட நேரத்தில் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு பதில் கூறினார்கள், “இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட கால இறுதிக்குள்ளாக 2½ லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இங்கே கிடைக்கலாம்” என்பதாக. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வகுத்

12th March 1960]

[Sri M. P. Subramaniam]

தக் காலத்தில் இந்தியா பூராவுமாக 80, 90 லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடும்” என்று சொல்லப் பட்டது. நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் மட்டும் பத்து லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடும் என்றனர். இதன் அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்ட இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலம் பூர்த்தியாகும் இந்த சமயத்தில் இங்கே 2½ லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று சொல்லு வதானது மிகவும் ஆபத்தான நிலைமை, அடைந்து கொண்டிருக் கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி நான் எச்சரிக்கைச் செய்ய விரும்புகிறேன். ஆகவே இன்றைய தினம் நாம் வகுக்கக்கூடிய திட்டங்களை, வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கக்கூடிய திட்டங்கள் என்ற அடிப்படைக் கொள்கையைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுபோட வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்று எல்லோருடைய கவனத்திலும் இருப்பது உணவு உற்பத்தி. உணவு உற்பத்தியை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் எத்தனை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று லட்சியமாக வைத்து நாம் பல திட்டங்களைப் போட்டோமோ அந்த லட்சிய அளவை அடைந்து விட்டோமா என்றால் இல்லை. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக, 12-1/2 லட்சம் டன் ஆண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத் தில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்கிற குறிக்கோளோடு பல காரியங்களைச் செய்தும் 6 லட்சம் டன்தான் நம்மால் உற்பத்தி செய்ய முடிந்திருக்கிறது. கடை ஆண்டில் இன்னும் இரண்டு மூன்று டன்கள் அதிகப்படலாம் என்று குறிப் பிட்டிருக்கிறார்கள். நமது அரசாங்கம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு பற்பல கிட்டங்களை வகுத்தும் கூட அவைகளெல் லாம் நல்ல முறையில் இயங்கி இருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை யென்றதான் சொல்ல வேண்டும்.

இன்றைய தினம் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எதுவும் இல்லை. இனி சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களிலேயே அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்வ தனால் தான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பதாக அரசாங்கத்தார் கடந்த சில வருஷங்களாகவே வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். இருந்தும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் சிறிய நீர்ப்பாசன அபிவிருத்திக்காக செலவிடுவது என்று ஒதுக்கிய பணத்தைக்கூட அவர்கள் செலவிடவில்லை யென்றால் அரசாங்கம் அதன் அவசியத்தைப் பூரணமாக உணர வில்லை என்றுதான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்களெல்லாம் தங்கள் வட்டாரத்தில் தங்கள் மாவட் டத்தில் எவ்வளவு திட்டங்கள் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமலிரு கின்றன, எத்தனை குளங்கள், ஏரிகள் எல்லாம் துருவாரப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இருக்கக் கூடிய வேலைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது செய்திருக்கக் கூடிய வேலைகள் எல்லாம் 5 சதவீதம் கூட இருக்காது என்று

[Sri M. P. Subramaniam]

[12th March 1960]

குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொதுவாக சிறிய குளங்கள், ஏரிகள் இவைகளில் தூருவாருவதற்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 50 லட்சம் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அந்த ஐம்பது லட்சம் ரூபாயில் இதுவரைக்கும் செலவு செய்திருக்கிறது எவ்வளவு என்று பார்க்க வேண்டும். இரண்டாவது திட்ட முடிவில் 38 லட்சம் தான் செலவு செய்ய முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பணம் சரியான முறையில் செலவு செய்யப்படவில்லை. ஏற்கெனவே இருந்த ஏரிகள் தூர்ந்து கிடக்கின்றன. மூன்று மாதத்திற்கு தண்ணீர் நிற்கக்கூடிய இடங்களில் எல்லாம் பதினைந்து நாட்களுக்குக்கூட தண்ணீர் நிற்கவில்லை. தூருவாருவதற்கு முன்பு பரிட்சார்த்தமாக செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் வேலை செய்து பார்த்து வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். எத்தனை ஆண்டுகாலம் பரிட்சார்த்தமாக செய்கிறோம் என்று சொல்லி, பரிசீலித்துப் பார்த்து மற்ற இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை. தூருவாருகிற காரியத்திற்கு பரிட்சை தேவை இல்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். புதிய இயந்திர சாதனங்களைக் கொண்டு உறுதியாக நாம் செய்ய முடியும். அதில் கவனம் செலுத்தி துரிதமாக இவ்வேலையை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரித்தாலொழிய உணவு உற்பத்திப் பெருக்கில் நம் லட்சியத்தை அடைய முடியாது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பெரிய திட்டங்களை விட சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களிலேயே அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்கிற அரசாங்கத்தார் இது விஷயத்தில் போதிய கவனம் விரைவில் செலுத்தாமல் இருப்பது வருந்தத் தக்கது என்று இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மற்றும் ஒன்று. உணவு உற்பத்திக்கு அத்தியாவசியமான ரசாயன உரம் போதிய அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா என்றால் அதுவும் கொடுக்கப்படுவது இல்லை என்று இந்த நோத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1956-57-ம் ஆண்டுக்கு 125 ஆயிரம் டன் கொடுக்கவேண்டும் என்றதற்கு 120 ஆயிரம் டன்தான் கொடுக்கப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டு 140 ஆயிரம் டன்னுக்கு 84 ஆயிரம் டன் தான் கொடுக்கப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டு 150 ஆயிரம் டன்னுக்கு 90 ஆயிரம் டன் தான் கொடுக்கப்பட்டது. அகுவும் அமோனியம் சல்பேட்டு என்ற உரத்தில் மட்டும் இந்த நிலைமையே இருந்து கொண்டிருக்கிறதென்றால் உரத்தைக் கொண்டுதான் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்கிற கொள்கையில் நம்பிக்கை வைத்து இருப்பது எப்படி என்று தெரியவில்லை. உணவு உற்பத்தி அமோனியம் சல்பேட்டை அதிகமாக உபயோகப்படுத்துவதனால் கான் சாத்தியமாகும் என்று சொல்லிக்கொண்டு கேவைக்கு அவசியமான உரத்தைக் கூட விநியோகிக்காவிட்டால் உற்பத்தியை எவ்வாறு பெருக்க முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ரசாயன உரத்தை நம்முடைய கேவைக்கு ஏற்றபடி பெருக்குவதற்கு முன்னேற்பாடாக எல்லா விதமான காரியங்களையும் செய்யவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். உற்பத்தி செய்ய முடியாவிட்டால் வெளி

12th March 1960]

[Sri M. P. Subramaniam]

நாடுகளில் இருந்தாவது உடனடியாக இறக்குமதி செய்தாக வேண்டும். அதற்கு அந்நியச் செலாவணி தடையாக இருந்தால் மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்தி இறக்குமதி செய்ய முயற்சி செய்யவேண்டும். இதில் போதுமான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மற்றும் அடுத்தபடியாக சாலைகள் விஷயத்தில் இங்கே முக்கியமாகச் சில விஷயங்கள் பேசப்பட்டது. சென்னை நகரத்தைப் பொருத்த மட்டில், சென்னை கார்ப்பரேஷன் சரியான முறையில் ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைக்கொண்டு சாலைகளைப் பராமரிக்கவில்லை என்று நேற்றைதினம் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் உண்மையில் நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும் எப்படி இருக்கிறதென்றால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சாலைகளின் அபிவிருத்திக்காக 6;78 கோடி செலவு செய்வது என்று திட்டமிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் பல சாலைகள் சீரான முறையில் இன்றும் இல்லாத நிலைமையில் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் பூராவுமே செலவு செய்ய முடியாதது இருக்கிறது என்று அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதுவரையில்—கடந்த நான்கு ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக செலவு செய்யப்பட்டிருப்பது 4 கோடி தான். அடுத்த ஆண்டு செலவையும் சேர்த்தால் மொத்தமாக 5-1/4 கோடி தான் செலவு செய்யப்படும் என்று தெரிகிறது. சமதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழும் போடப்பட்ட சாலைகள் இன்றையதினம் சாலைகள் இருக்கிற இடம் கூடத் தெரியாமல் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை சரியான முறையில் மேம்பார்வை செய்து, மெயின்டெயின் பண்ணுவதற்குக் கூட தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கக் கொள்ளப்படவில்லை. நாட்டில் விவசாயம் பெருகவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயப் பெருக்கத் திற்கு, விவசாயிகளுக்கு அதிக நன்மை அளிக்கக் கூடியது சாலைகள் தான் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் சாலைகளுடைய அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கிய பணத்தைக் கூட அரசாங்கத்தார் செலவிட முடியவில்லை.

* SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1960-61-ம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். விவசாயம் சம்பந்தமாக நமது ராஜ்யம் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் உணவு உற்பத்தி லட்சிய அளவுக்குத் தடையாக உர விறியோகம் செய்ய முடியாமல் இருப்பதாக இந்த அறிக்கையில் இருந்து தெரிகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் அண்டுக்கு 12 லட்சம் டன் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்ய திட்டமிட்டிருந்தும் 9 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தி செய்ய வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் அந்த உரம் எதிர்பார்க்கின்ற அளவுக்கு நம்மிடம் இல்லாததனால், அகவே தடையாக இருப்பதாக அறிக்கையின் மூலம் தெரிய வருகிறது.

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

[12th March 1960]

அதுபோக உரம் பல வழியில் அதிகப்படுவதற்கு வேறு திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கம்போஸ்ட் உரங்கள், பசுந்தாள் ; இதன் மூலம் ரசாயன உரம் கிடைக்காததனால் ஏற்படும் குறையை நிவர்த்திக்க இந்த திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவையும் நல்ல முறையில் பயன் அளிக்கும். உர விநியோகம் சம்பந்தமாகவும் சமீபத்தில் புதிய திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது நான்கு ப்ளாக் ஏரியாவில் கூட்டுறவு முறையில் விநியோகம் செய்யவேண்டும் என்று ஆரம்பித்திருப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இதுபோக எண்ணை வித்து, மற்ற தென்னை, முந்திரி முதலான வர்க்கங்கள் விருத்தி அடைவதற்கான திட்டங்களை வகுத்திருப்பது கண்டு சந்தோஷம் அடைகிறோம். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒரு சாயில் டெஸ்டிங் யூனிட் வகுக்கப்படவில்லை. கோயம்புத்தூரில் மட்டும் மாகாண ரீதியில் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது காணாது. ஜில்லாதோறும் சாயில் டெஸ்டிங் யூனிட் தேவை என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அதுபோக தென்னைக் கன்று வளர்ப்பு சம்பந்தமாக சமீபத்தில் ராமநாதபுரத்தில் பல்லாயிரம் கன்றுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தகுந்தது. அதுமாதிரி அநேக இடங்கள் சமுத்திரக்கரை ஓரங்களில் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் தென்னைக் கன்றுகள் வைப்பதற்கு வழி செய்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும்.

நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரொம்பக் குறைவாக இருக்கின்றன. 130 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டத்திற்காக. அது ரொம்பவும் குறைவான தொகை என்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன். நமக்கு வேறு பெரிய திட்டங்கள் இல்லை. சிறிய திட்டங்களை வைத்துத்தான் நாம் முன்னேறவேண்டும். Drasil in c. m-Reclamation யூனிட் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஏற்படுத்தினால் சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்கு அதிக நன்மை ஏற்பட வழியேற்படும். மேலும் ஆயிரம் கிணறுகள் வெட்டுவதற்குத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் ஆயில் என்ஜின், மோட்டார்கள் வாங்குவதற்காகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எல்லாம் சேர்த்து 40 லட்சம் ரூபாய் தொகை தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது காணாது, கிணறுகள் கூடுதலாக வெட்டுவதற்கு திட்டம் வகுக்கவேண்டும். புதிய திட்டத்தின்படி 25 சத விகிதத்தை உடனடியாக மான்யம் கொடுக்கப்படுகிறது, பாக்கி 75 சதவிகிதம் தொகை பல வருஷங்கள் தவணை மூலம் கொடுக்கவேண்டும். விவசாயிகள் முன்னேறுவதற்கும், அவர்களிடையே உற்சாகம் ஏற்படுவதற்கும் புதிய திட்டத்தின் மூலம் வழி ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கால்நடைகளை எடுத்துக்கொண்டால் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டில் 16 கேந்திர நிலையங்கள் இதுவரையில் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1960-61-ல் மேலும் 5 நிலையங்கள் திறக்க திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரைக்கும் 13 செயற்கை கருமுறை நிலையங்கள் ஆரம்பிக்

12th March 1960]

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் இவ்வருடம் நான்கு நிலையங்கள் அமைக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. எக்ஸ்டன்ஷன் சென்டர்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு காலத்திற்குள் 41 நிலையங்கள் திறப்பதற்கு திட்டமிடப்பட்டது. இதுவரைக்கும் 21 நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 1960-61-ல் மேலும் 15 நிலையங்கள் அமைக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் மிகவும் முக்கியமானது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு கார்டில் பாரம் (மாட்டுப் பண்ணை) தேவை. சர்க்காரிடம் திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அதை அமுல் நடத்துவதில் தான் தாமதம் ஏற்படுகிறது. சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் ஆராய்ந்து இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்த வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இது போக பசு பராமரிப்பு நிலையங்கள் அவசியம். தேவஸ்தானங்கள் நடத்த ஏற்பாடு செய்யலாம். திருமலை தேவஸ்தானம் போன்ற இடங்களில் இதற்காக ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அமுல் நடத்துவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது.

குடித்தண்ணீர் விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இந்தத் திட்டம் எல்.டி.ஸ்கீம், ஆர்.டபிள்யூ ஸ்கீம், என்.டபிள்யூ சப்ளை ஸ்கீம் (L. D. Scheme, R. W. Scheme, N. W. Scheme) என்று பல திட்டத்தின் கீழ் வருகின்றன. மூன்று இனங்களின் கீழ் இந்தத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுவருவதால் பல நிர்வாக சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் அமுல் நடத்துவதில் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே குடித்தண்ணீர் பூராவும் ஒரே டிபார்ட்மெண்டின் கீழ் செயல்படுத்தித் திட்டம் வகுத்தால் நன்மை ஏற்படும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால், ஒதுக்கப்பட்ட தொகையெல்லாம் செலவிடப்படாமல் மறுவருஷத்தில் செலவிடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே குடித்தண்ணீர் ஒரு டிபார்ட்மெண்டின் கீழ் அல்லது ஒரு திட்டத்தின் கீழாவது கொண்டுவர வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு சங்கம் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு 20 கோடி ரூபாய் கடன் கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. இது மிகவும் முக்கியமானது. ஆனால் உடனடியாக பணம் பெற முடிவதில்லை, காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. காரணம் இப்போது இருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் சில சிக்கல்கள் இருப்பதனால்தான். ஆகையால் இதை உடனடியாக நிவர்த்திக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக தொழிலை எடுத்துக்கொண்டால் பல இடங்களில் பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. பல டிரெயினிங் சென்டர்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இதற்கு வேண்டிய மெஷின்கள் N.S.I. மூலமாகத்தான் பெற வேண்டியிருக்கிறது. சமீபத்தில் பிப்ரவரி 22, “மெட்ராஸ் மெயில்” பேபரில் நான் ஒரு செய்தியைப் படித்தேன். N.S.I.C. tender மூலமாக இம்போர்ட்டட் அமெரிக்கன் மெஷின்களைக் (Imported American Machines) கொடுப்பதாக அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [12th March 1960]

தது. அதாவது அம்மாதிரி நடத்தினால் பணம் படைத்த தனிப் பட்டவர்கள்தான் வாங்கமுடியும். டெண்டர்கள் மூலம் அல்லாமல் இருந்தால்தான் சிறு தொழில் நடத்துவதற்கு முன்வர வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பஞ்சாயத்து யூனியன் 2—10—1960-லிருந்து நமது ராஜ்யம் முழுவதும் 75 இடங்களில் இயங்க ஆரம்பிக்க இருக்கின்றன. எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் 1960-61-க்குள் இயங்க ஆரம்பிக்கும். பஞ்சாயத்து கிராமங்களில் ஒரு விழிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதால் போட்டி மனப்பான்மையும் பூசல் நிலவ ஆரம்பித்திருக்கிறது. ஆகவே பஞ்சாயத்து தலைவர்களே ஆடோமாடிக்காக யூனியன் பிரதிநிதியாக இவ்வருஷம் கொண்டுவந்தால்தான் நல்லது. அப்படிச் செய்தால் இந்தக் கட்சி பூசல், போட்டி மனப்பான்மையும் இருக்க இடம் இல்லாமல் போய்விடும்.

நிர்வாகச் செலவை எடுத்துக்கொண்டால் 25 கோடி ரூபாய் கணக்கில் தெரிகிறது. 32.5 சதம் நிர்வாகச் செலவிற்குப் போகிறது. நிர்வாகச் செலவு அதிகம் ஏற்பட்டு இருக்கிறதே தவிர வேலைகள் அவ்வளவு அதிகமாக நடைபெறுவதாகத் தெரியவில்லை. நிர்வாகச் செலவைக் குறைப்பதற்கு வழிவகைச் செய்யவேண்டும்.

வட்டியை எடுத்துக்கொண்டால் நாம் 6 கோடி ரூபாய் வட்டி கொடுக்கவேண்டியதாய் இருக்கிறது. அதாவது வருமானத்தில் 7 சதம் வட்டிக்கு ஒதுக்கப்படவேண்டியதாய் இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக கிராம ரஸ்தாக்களுக்கு மிகக் குறைவாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 7 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் நாடு முன்னேறவேண்டுமானால் கிராமங்களில் உள்ள ரஸ்தாக்கள் நன்றாக இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது கிராமத்தில் போகவேண்டுமானால் மந்திரிகள்கூட ஜீப்பில்தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. கார்கள் போகமுடியாத நிலைமையில் ரஸ்தாக்கள் அவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் போட்ட ரஸ்தாக்கள் இருக்கும் இடம் தெரியவில்லை. ஆகவே கிராம ரஸ்தாக்களுக்கு நிறைய பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI N. V. CHOCKALINGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1960-61-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது விவசாயம் மிகவும் அவசியம் என்று கருதிய நமது சர்க்கார், பல நல்ல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மிகவும் பிற்போக்கான ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு அப்பர் பெரியார் ஒரே திட்டம்தான் மிகவும் அவசியம் என்று கருதியதால் அது சம்பந்தமாக சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலே கூட சொல்லப்பட்டது. அப்படி சொல்லியும்கூட இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலே இதைக்

12th March 1960] [Sri N. V. Chockalingam]

குறிப்பிட்டதது கண்டு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். ராமநாத புரம் ஜில்லாவில் உள்ள திருவாடாணை தாலுக்காவில் அப்பர் பெரியார் திட்டத்தைத் தவிர வேறு திட்டம் கிடையாது என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம். அப்படி இருக்கும்போது அந்த திட்டத்தை இந்த பட்ஜெட்டில் சேர்க்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. திருப்பத்தூர் தாலுக்கா பூராவும் விவசாயம் இல்லாமல் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு முன்னமேயே இந்தச் சட்டசபையில் சொல்லியிருக்கிறேன்—சில காட்டாறுகள் பல இடங்களில் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கங்கே சிறு சிறு தேக்கங்கள் கட்டினால் அதன் மூலம் விவசாயம் செய்ய முடியும், அதனால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் நன்மை ஏற்படும். இம்மாதிரி ஒரு திட்டத்தை இந்த பட்ஜெட்டிலேயே சர்க்கார் சேர்க்காதது ஏன் என்று தெரியவில்லை. இம்மாதிரி இந்த ஆற்று நீரைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு சிறு நீர்த்தேக்கங்கள் கட்டாவிட்டால் விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கும்.

மீன் பிடிக்கும் பாத்தியதையை கிராமப்போது மக்கள் ஏற்கனவே அனுபவித்து வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு கூட்டுறவு சொசைடிகளுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று விதி செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது மீண்டும் பஞ்சாயத்திற்கு கொடுக்கப் படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது நேற்றையதினம் கூட சட்டசபையில் நடந்த விவாதத்தில் அங்கத்தினர்கள் கிராமத் திடமே கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இது நல்லது அல்ல.

பஞ்சாயத்து வேறு, கிராமம் வேறு என்று பலவிதமான போராட்டங்கள் கிராமங்களில் ஏற்படும். ஆகவே, பஞ்சாயத்துக்கு கொடுப்பதுதான் சரி என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கு அடுத்ததாக மதுரை ஜில்லா மேற்புரம் இருக்கிறது, திருச்சி ஜில்லா வட புரத்தில் இருக்கிறது. திருச்சி ஜில்லா பார்டருக்கு ஒரு ரோடு போட்டால் 1-1/2 மைல், 2 மைல் என்று இடை இடங்களில் போடாமல் அதனால் போக்கு வரத்து தடைப்பட்டுப் போகிறது. அந்த ஜில்லாக்காரர் ரோடு போடாமல் இருந்தால் இவர்களும் அந்த வேலையை அறைகுறையாக விடுகிறார்கள். ஆகவே, இது சம்பந்தமான என்ஜினியர்களிடம் அறிவித்து இடையில் பொருத்த வேண்டியதை பொருத்தி போக்குவரத்து வசதியை சுலபப் படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருப்பத்தூரில் பொட்டப்பட்ட அணை கட்டுவதற்கு திட்டம் இடப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது அங்கு ப்ளானிங் போர்டு மீட்டிங்கில் அதை கைவிடப்படுவதாக அறிவித்தார்கள். காரணம், அதில் வரும் தண்ணீர் 6,000 ஏக்கருக்கு திருப்பத்தூர் பெரிய கண்மாவரையில் பாயும் நிலை இருக்கிறது என்றும் ஆகவே அது தேவையில்லை என்று சொன்னார்கள். இருக்கிற காவேரி தண்ணீரை குளித்தலை வழி போகிற அதிகப்படித் தண்ணீர் காவேரிக்கு போகும்போது பொட்டப்பட்ட அணை

12-
மார்ச்.

[Sri N. V. Chockalingam] [12th March 1960]

கட்டி பற்றாக்குறை ஏற்படும்போது திருப்பத்தூர் தாலுகாவுக்கு கொடுக்கவேண்டும். எங்கள் பகுதி பிற்பட்ட பகுதியாகும். இயற்கையாக வரும் தண்ணீர் காணாதலால் இதை கைவிட்டு விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, பிற்பட்ட பகுதியாக இந்தப் பகுதியை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து இந்த அணையை மீண்டும் கட்ட வேண்டியது பற்றி கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருப்பத்தூரிலுள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கீழான நிலையில் இருப்பதோடு, அங்கு மற்றைய தொழிற்சாலைகளும் கிடையாது. ஒரு மில் கூட அங்கு கிடையாது. சாதாரண சிறு தொழிற்சாலை கூட அங்கு கிடையாது. எந்த விதத்திலும் அங்குள்ள மக்கள் தொழில் செய்ய வசதியில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, திருப்பத்தூரில் சிறிய தொழிற்சாலைகளையும் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI D. S. AUTHIMOOLAM: மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார்; இந்த 1960-61-ம் வருட அரசாங்க வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இரண்டொரு நல்ல அம்சங்கள் தவிர விசேஷமாக ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. தமிழ்மொழியின் விருத்திக்கான நடவடிக்கைகள், அடிகும் பொருள்களுக்கு வரியிலிருந்து விதி விலக்கு, இதைத் தவிர விசேஷமாக கிராம வாசிகளுக்கு, விவசாயிகள் நிறைந்த ஒரு ராஜ்ய மக்களுக்கு விசேஷமாக ஒன்றும் செய்யப் படவில்லை. பொதுவாக வரவு செலவுத் திட்டத்தினால் சர்க்காருக்கு நிறைய பணம் கிடைக்கிறது. போன வருடம் 73 கோடி ரூபாய் வரவு வரும் என்று எதிர்பார்த்ததற்குப் பதிலாக கூட ஐந்து கோடி கிடைத்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில் செலவு போக 1-1/2 கோடி மிச்சம் வரும் என்று நினைத்ததற்கு மாறாக, ஐந்து கோடி கூடுதல் கிடைத்தும் கூட, 50 லட்சம்தான் மிச்சப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இது எதைக் காட்டுகிறது என்று சொன்னால் சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் வர வர சிக்கனம் கையாளப் படவில்லை என்பதுதான். தற்சமயம் இருக்கிறது போக மேலும் மேலும் செலவு அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் இடையே, என்.ஜி.ஓ.-க்களிடையே சம்பள வித்தியாசம் நிறைய இருக்கிறது. விலைவாசி கட்டவில்லை என்று நமது ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்கள் அரசாங்க உதவியை எதிர்பார்க்கிறார்கள். இடைக்காலத் திற்கு ஒரு நிவாரணம் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதுபற்றி சென்னை சட்டசபை வரவு செலவு கூட்டத்தில் ஏதாவது வெளியிடுவார்கள் என்று சர்க்காரை எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் ஒரே ஏமாற்றம். போன வருடத்தில் இவ்வளவு செலவாகும் என்று நினைத்ததை விட ஆறு கோடி அதிகப் படியாக செலவாகியிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லை இந்த பட்ஜெட்டில். ஆனால் அண்டை ராஜ்யத்தில், மைசூர் சர்க்கார் என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு ஏதோ ஓரளவுக்கு செய்திருக்கிறார்கள். நம்மை விட 20 கோடி

12th March 1960] [Sri D. S. Authimoolam]

குறைந்த வருவாய் உள்ள ராஜ்ய சர்க்கார் அது. அதே நேரத்தில் நாங்கள் “நோ டாக்ஸ்” என்ற கொள்கையை வகுத்து விட்டோம் என்று இங்கு சொல்லப்படுகிறது. இந்தியா பூராவினுள்ள ராஜ்யங்களிலும் அநேகமாக வரி விதிப்பில்லை. அதோடு பற்றாக்குறை திட்டமாகத்தான் எல்லா ராஜ்யங்களிலும் இருக்கிறது. ஆனால் மொத்தத்தில் இதற்கு காரணம் இந்திய சர்க்கார் வந்து ஏற்கனவே 60 கோடிக்கு நோட்டு அடிக்கப் போகிறார்கள், இன்னும் வேண்டுமானால் 40 கோடி கூட அடித்துக் கொள்ளலாம், ஆகவே வரிகள் போடவேண்டாமென்று ஏதாவது சொல்லியிருப்பார்களோ என்னவோ, தெரியாது. திட்டம் திட்டம் என்ற பெயரால் வருடம் ஒன்றுக்கு 100 கோடி ரூபாய் நோட்டு அடித்து வீசி விட்டு ஏழை எளிய மக்களிடமுள்ள தங்கங்களையும் மற்ற சாமான்களையும் கொள்முதல் செய்து அதன் மூலம் விலைவாசிகளை தூக்கி விட்டு பெரிய வசதி படைத்தவர்கள் தொழில் செய்வதற்கு இயந்திரங்களாகவும், ரூபாய் கடனாகவும் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. மத்தியதர வர்க்கமும், என்.ஐ.ஓ.-க்களும் கிராம வாசிகளும் விலையேற்றத்தினால் தத்தளிக்கிறார்கள். இதற்கு பரிகாரம் கண்டுபிடிக்காத நிலையில் அரசாங்கம் ஒரு பட்ஜெட்டை தயார் செய்வதும் அதை வெளியிடுவதும், அதற்கு அந்தப் பக்கத்திலிருந்து சிலர் பேசி விட்டுப் போவதும் இந்த ராஜ்யத்திற்கு உகந்ததல்ல. மக்கள் எல்லோரும் முக்கியமாக எதிர்பார்க்கக் கூடிய நன்மைகள் சிலவற்றையாவது, பெரிய ஷேமநல கொள்கையை, சோஷியலிஸ கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அரசாங்கம் செய்தாக வேண்டும். அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டால், நன்மை யாருக்கு செய்யமுடியும், செய்யவேண்டுமென்று கேட்டால், கிராம வாசிகளுக்குத்தான் அத்தகைய நன்மைகள் செய்யப்படவேண்டும், முதலாவதாக. கிராமவாசிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்பது முக்கியமானதொன்றாகும். விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் 60 சதவிகிதம் கிராமவாசிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும். அதற்கு அஸ்திவாரம் என்ன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நீர் பாசன வசதிகள், மற்றும் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய தேவைகள் இவைகளாகும். முக்கியமாக உரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அம்மோனியம் சல்பேட் சப்ளை திருப்திகரமாக இல்லை. இந்த ராஜ்யத்திற்கு வேண்டிய தேவைபற்றி சென்ற ஆண்டு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், 1,37,000 டன் உரம் வழங்கப் போகிறோம் என்று. ஆனால் இந்த அறிக்கையில் 1,09,000 டன் தான் வழங்கப்பட்டதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த வருடத்திற்கு ஏதோ 2 லட்சம் டன் வழங்கப் போவதாக சொல்கிறார்கள். அதோடு 1963-ல் ஏதோ நெய் வேலித் திட்டம் நிறைவேறி அதில் உரம் உற்பத்தியாகி அதற்குப் பிறகு அது நமக்கு கிடைக்கப் போவதாக சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றியெல்லாம் இந்திய சர்க்காரிடம் வாதாடி ஏராளமான முறையில் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு நாம் உரம் சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படியில்லாத நிலையில் ஏதோ இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 12 லட்சம் டன் நாங்கள்

[Sri D. S. Authimoolam] [12th March 1960]

உற்பத்தியைப் ஜாஸ்தியாக்கி விடுவோம் என்று சொல்லி 1961-ம் வருடக்கடைசியில் 9 லட்சம் டன் வந்து விடும் என்று கணக்குகளைப் போட்டு அழகாக ப்ரின்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இது 1955-56-லிருந்து சென்ற வருஷம் வரை கிட்டத் தட்ட ஐந்தரை லட்சம் டன் தான் உணவு உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டும் என்று இருந்தாலும் கூட ஆண்டு ஒன்றுக்கு இவ்வளவு என்று கணக்கு போட்டுப் பார்த்தாலும் கூட இன்னும் வேண்டுமானால் ஒரு லட்சம் டன் உணவு தான் அதிகமாகும். ஆகவே ஐம்பது சதமானம் தான் கிடைத்திருக்கிறது. இதன் படி பார்த்தால் நாம் எதிர்பார்த்ததை விட மிகவும் குறைந்திருக்கிறது என்பதை நம்மால் சொல்ல முடியும். ஆகவே இதை யெல்லாம் ஏராளமாக்க வேண்டுமென்றால் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி நாம் நன்றாக ஆலோசிக்கவேண்டும். நமது நாடு ஒரு விவசாய நாடு. நூற்றுக்கு 70 பேர்கள் வெறும் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் நாம் கவனம் செலுத்தி வேலை செய்ய ஆரம்பித்தால் தான் நாம் எல்லாவற்றுக்கும் பரிகாரம் காண முடியும். அப்படியில்லாத நிலைமையில் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு என்று ஒரு கோடி என்று மட்டும் ஒதுக்கிவிட்டால் போதாது. அதுவும் இவ்விதம் ஒதுக்கப்பட்ட ரூபாயும் காலாகாலத்தில் செலவு செய்வதும் கிடையாது. அது வேறு கஷ்டம். இப்போது வேண்டுமென்றால் பெரிய அணைக் கட்டுகள் எல்லாம் கட்டி முடித்து விட்டோம் என்று பெருமையாக சொல்லிக்கொண்டு இருக்கலாம். ஒரளவுக்கு அது பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம் தான். இருந்தாலும் இன்னும் பல திட்டங்கள்—அதாவது 8,000, 10,000 ஏக்கர்கள் என்று இருக்கக்கூடிய அனேக இடங்களுக்கு பயன்படக்கூடிய பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இவ்விதமான திட்டங்கள் தமிழ் நாட்டில் எத்தனையோ இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றினால் கணிசமான உற்பத்தியை காண முடியும். இப்போதுள்ள கணக்கின்படி பார்த்தால் இவைகள் எல்லாம் இருபோக சாகுபடி என்று இருக்கும். ஆனால் ஒரு போக சாகுபடி கூட இதில் கிடைப்பதில்லை. ரெவன்யூ கணக்கை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு பாராமல் உண்மை நிலைமையைப் பார்த்தால் ஒரு போகம் கூட சாகுபடியில்லாத அனேக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. இவைகளை மந்திரிமார்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு ஏதாவது ஏற்பாடுகள் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அதல்லாமல் வெறும் ரெவன்யூ கணக்கை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு ஏமாந்துவிடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கருணையாறு திட்டம் என்று திட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. இதன் கீழ் இருக்கும் நிலங்கள் எல்லாம் இருபோக சாகுபடி கிடைக்கக்கூடியது என்று கணக்கு இருந்தாலும் கூட அங்கு உண்மையில் ஒரு போகம் கூட சாகுபடி செய்யமுடியாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

12th March 1960]

THE HO&. SRI P. KAKKAN: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதைப் பற்றி கழிந்த வருடமும் சொன்னார்கள். இப்போது அந்தத் திட்டம் அடுத்து வரப்போகிற திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: அதற்காக கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏன் அதைச் சொல்கிறேன் என்றால், நீங்கள் இம் மாதிரிப்பட்டவைகளுக்கு ஒதுக்கிற பணம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது ஆகவே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இவைகளை எல்லாம் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு இப்போது ஆயத்தம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அதைச் சொல்லுகிறேன். கிணறுகள் வெட்டுகிற விஷயத்தில் இந்த வருடத்தில் 3,000 கிணறுகள் வெட்டப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படி பார்த்தால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் 250 கிணறுகள் ஆகின்றது, அதன் கீழ் இருக்கின்ற தாலுகாக்களைப்பார்த்தால் ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் 30 கிணறுகள் வீதம் வருகிறது. இதுபோதாது. இன்னும் நிறைய கிணறுகள் வெட்ட வேண்டும். கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு வசதியில்லாமல் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற நிலையில் இன்னும் குறைந்தது 5,000 கிணறுகள் அதிகமாக வெட்டுவதற்கு ஏதாவது சீர்திருத்தம், அல்லது வேறு ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் போதுமான கிணறுகள் வெட்டுவதற்குப் பணமில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவித் தொகை 50 சதமானம் மான்யமாக கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் விவசாயம் ஜாஸ்தியாகி அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியும் பெருக முடியும்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இன்னொன்றையும் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது இந்திய சர்க்காரிலிருந்து வருஷந்தோறும் இன்கம்டாக்ஸ் இனத்தில் ஒரு பகுதி நமது சர்க்காருக்கு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சென்ற வருடத்தில் 6 கோடி ரூபாய் என்று இருக்கிறது. சென்ற வருஷம் ஆறு கோடி ஐம்பது லட்சம் என்று கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த வருஷத்தில் நான்கு கோடி முப்பத்திஏழு லட்சம் ரூபாய் என்று இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற மாகாணங்களுக்கு எல்லாம் 10, 15, 17, என்று கொடுக்கின்றார்கள். ஆனால் நமது சர்க்காருக்கு 8 பர்சண்டு தான் இந்திய சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கிறார்கள். முன்னால் ஆறு கோடி என்று இருந்தது இப்போது நான்கு கோடி ரூபாயாக குறைந்திருக்கிறது. இவ்விதம் இரண்டு கோடி ரூபாய் குறைந்திருக்கிறது. இதை நமது மந்திரிகள் கவனத்தில் இருக்கி மேலே போய் நமக்கு உரிய பணத்தை பெற்றுக் கொண்டு வரவேண்டும்.

ஜில்லா போர்டு ரோடுகள் விஷயமாக, ஒவ்வொரு ஜில்லாக்களிலும் 100 மைல்கள் பழுது பார்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ராஜ்யம் முழுவதிற்குமாக கிட்டத்தட்ட 10 ஆயிரம் மைல்கள்

[Sri D. S. Authimoolam] [12th March 1960]

உங்களால் புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள மக்கள் இதையெல்லாம் பார்த்து மனம் கொதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக இந்த பட்ஜெட்டில் இதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்தாக வேண்டும். இல்லையென்றால் கிராம மக்களுக்கும் சுயராஜ்யத்திற்கும் எந்த விதமான தொடர்பும் சம்மந்தமும் இருக்காது. இதை நீங்கள் அவசியம் கவனிக்கவேண்டும், என்பதோடு மட்டும் அல்ல, உடனடியாக இதற்கு என்று தனியாக 50 லட்சம் அறுபது லட்சம் என்று இல்லாவிட்டாலும் குறைந்தது ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஐந்து லட்சம் ரூபாயாவது கொடுத்து உடனடியாக பழுது பார்க்கச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதல்லாமல் மொத்தமாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 80 கோடியாக செலவு இருந்தும் கிராம மக்களுக்கு எந்த விதமான பயனும் இல்லாமல் போய்விடுமென்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI G. VACHEESAM PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன் வைத்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இதில் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு செயற்கை உரத்தைப்பற்றியும் இயற்கை உரத்தைப் பற்றியும் விவாதம் ஏற்பட்டது. செயற்கை உரம் தேவையா என்று சொல்லப்பட்டது. சாதாரணமாக விவசாயத்திற்கு 100-க்கு 75 பங்கு இயற்கை உரமும் 25 பங்கு செயற்கை உரமும் போடுவதாக இருந்தால் நல்ல முறையில் பயன் அடைய முடியும். அதோடு இப்போது 1,500 டன் பசுந்தழைகள் உரம் விதைகள் கொடுக்கப்படவிருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இது 100-க்கு 40 பங்கு விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இதை இன்னும் குறைத்து அதாவது 100-க்கு 50 பங்கு மட்டும் விவசாயிகள் விலை கொடுத்து வாங்கக்கூடிய நிலைமையில் ஒரு முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அதோடு பயிரை பாதுகாப்பதிலும் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதாவது பூச்சி மருந்துகள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு பாதி விலையில் கொடுக்கிறார்கள். அதோடு இதில் முக்கியமாக பூச்சி மருந்துகள் உபயோகிப்பதில் எந்த நோயை உடனடியாகத் தடுக்க வேண்டும், எதை கொஞ்சம் பொறுத்திருந்து தடுத்தால் போதும் என்பதைப்பற்றி விவசாயிகளுக்கு நல்ல விளம்பரம் கொடுக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி விவசாயிகளுக்கு நன்கு தெளிவு படுத்தினால் தான் இதில் நன்கு பலன் காண முடியும்.

சூப்பர் பாஸ்பேட் பொறுத்த அளவில் இது பாதி விலைக்கு விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. இவ்விதம் இரண்டு வருடங்களுக்கு மட்டும் கொடுத்து விட்டால் போதாது. இவ்விதம் கொடுத்துவிட்டு பின்னால் அதை நிறுத்திவிட்டால்

12th March 1960] [Sri G. Vagheesam Pillai]

நல்லதல்ல. ஆகவே அதை இன்னும் அதிகமாக கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மண் சோதனையைப் பற்றி இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு நிலையம் ஏற்படுத்தப்படும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் அவசியம். நான் கூட எனது சொந்த நிலத்தில் மண் சோதனை செய்து பார்த்ததின் பிரகாரம் விவசாயம் செய்ததில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு பத்து கலம் அதிகமாக நூறு ஏக்கருக்கு 1,000 கலம் நெல் கூடுதலாக கிடைத் திருக்கிறது. ஆகவே இதில் ஆர்வம் இருக்கிற விவசாயிகளை எல்லாம் நான் கேட்டுக் கொள்வது, இதனால் நல்ல பலன் ஏற்படுவதால் இதை எவோரும் பயன் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிதம்பரத்தைப் பொறுத்த அளவில் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் இதனுடைய பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று அவர்கள் ஒத் துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வைஸ் சான்ஸிலர் அவர்களும் இதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறைந்த செலவில் மண் வளத்தை பரிசோதிப்பதற்கு இது மிகவும் உதவியாக இருக்கும். சாதாரணமாக தென்னாட்டில் உள்ள நிலங்களில் எல்லாம் சாம்பல் சத்து அதிகமாக இருக்கிறது என்று ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதன் மூலம் பரிசீலனை செய்து பார்த்து எது தேவையாக இருக்கிறதோ அதை சேர்த்துக் கொள்ள முடியும். ஆகவே சீக்கிரமாகவே ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒரு யூனிட் ஏற்படுத்தினால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

மேலும் அண்ணாமலை யூனிவர்ஸிட்டியின் கீழ் ஒரு விவசாய கல்லூரி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அதில் 48 பேர்களை அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகமான மாணவர்களை அனுமதிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் மேலும் அங்கு ஒரு விதைப்பண்ணை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு இன்னும் கூடுதலாக மான்யம் கொடுத்தால் இன்னும் அதை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரும்புகோட்டா கொடுக்கும் விஷயத்தில் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு இப்போது வண்டிகூட்டு, மற்றும் விவசாயத் திற்கு வேண்டிய சாதனங்களுக்கு வேண்டிய இரும்பு கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாய் இருக்கிறது. இப்போதுள்ள முறைப்படி விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதற்காக ஒரு பகுதி ஒதுக்கப்படுகிறது. இப்போது பெரும்பாலும் குறைவாகவே கொடுத்து வருவதால் விவசாய வேலைக்கு பெரும் தடங்கல் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே உற்பத்தியாகி இரும்பில் அல்லது நமக்குக் கிடைக்கிற இரும்பில் வேறுவகைகளுக்கு ஒதுக்கப்படுவதில் விவசாயத்திற்கு முதலிடம் (டாப் ப்ரையாரிட்டி) கொடுத்தால் விவசாயத்திற்கு வசதியாக இருக்கும். அப்போது விவசாயிகள் கஷ்டமில்லாமல் தங்களுடைய சாமான்களை தயாரித்துக் கொள்ள முடியும். ஆகவே இதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்தின் கவனத் திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[Sri G. Vagheesam Pillai] [12th March 1960]

நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லாத் திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டு உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அண்டை ராஜ்யத்திலிருக்கிற கிருஷ்ணகோதாவரி திட்டத்தை அமல் நடத்தினால் நம் பகுதிக்கு குறிப்பாக, செங்கற்பட்டு, தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு பகுதிகளுக்கு, பலன் அளிக்கும். இதற்காக ஒரு தனி டிவிஷன் ஏற்படுத்தி பூர்வாங்க விசாரணை எல்லாம் செய்தாகி விட்டது. அதையும் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சிதம்பரத்திலுள்ள சேத்தியா தோப்பு அணைக்கட்டில் விழும் படியாக அதற்கான ட்ரூ பிரிண்ட்களெல்லாம் தயாரித்தாகி விட்டது. சீக்கிரமாக அண்டை ராஜ்யத்திலுள்ள மந்திரிகளோடு கலந்து அதற்கு ஆவன செய்து அதையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சிறிய ஏரிகளெல்லாம் இப்போது புதிய முறையில் பரீட்சார்த்தமாக புதுப்பிக்கும் வேலை நடைபெற்று வருகிறது. அவைகள் நல்ல பலன் அளிக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. நல்ல பலன் இருந்தால் விஸ்தரிக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்கவேண்டும்.

சிறு சிறு அணைகள், குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் மணிமுத்தாறு, கடிலம், பெண்ணையாறு முதலிய நதிகள் குறுக்கேயுள்ளவைகள் தூர்ந்து போய் விட்டன. இவைகளை எடுத்து மணப் போக்கி (Sand vents) வேலை செய்தால் கொஞ்ச அளவில் ஒவ்வொரு அணைக்கட்டும் 20,000 அல்லது 30,000 ரூபாய் செலவு செய்தால் நல்ல முறையில் பலன் அளிக்கும். இப்போது விருத்தாசலம் அணைக்கட்டில் மண் போகச் செய்து அதனால் நல்ல பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தில் இது போன்று 10 அல்லது 15 அணைகள் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் சீர்திருத்த வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகின்றேன். சாதாரணமாக டெல்டாப் பிரதேசத்தில், சிதம்பரம் தாலுக்காவில் இரண்டு வருஷங்களாக 800 ஏக்கர் ஆயக்கட்டிற்கு வாய்க்கால்கள் சர்க்கார் செலவில் வெட்டப்பட்டதால் அதிக உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அநேக ஏக்கர் நிலங்கள் இருபோக உற்பத்தியின் கீழ் வந்திருக்கின்றன. இரண்டு வருஷங்களில் 65,000 ரூபாய் செலவில் வாய்க்கால்கள் வெட்டப்பட்டு நல்ல பலன் அளித்திருக்கிறது. சிறு நீர்ப் பாசனத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது போல் இதற்கு ஒரு ஸப்-டிவிஷன் போட்டு வேலை செய்தால், 6 மாதம் வேலை செய்தால் போதும். டெல்டாப் பிரதேசத்தில் ஜலம் வரும் இடங்களில் க்ளோஷர் பிரியட் 1-1/2 மாதம் இருக்கிறது. அதற்குள்ளாகச் செய்ய வேண்டும். அதற்காகத் தனியாக செக்ஷன் ஆபீஸர் போட்டு துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்தால் நல்ல பலன் அளிக்கும். பல லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இதனால் இருபோக சாகுபடிக்கு வரும் என்பதில் ஐயமில்லை. உதாரணமாக சிதம்பரம் தாலுகாவில் 40,000 அல்லது 50,000 ஏக்கர்கள் இருபோக சாகுபடிக்கு வந்திருக்கின்றன. இந்த விஷயத்தில் தக்க கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

12th March 1960] [Sri G. Vagheesam Pillai]

சாதாரணமாக ஆர்டிஷ்யன் கிணறுகள் எங்கள் மாவட்டத்தில் வெட்டப்படுகின்றன. இன்னும் 50 கிணறுகளுக்கு சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இதற்கு பணம் ஒதுக்கப்போகிறார்கள். ஆனால் விசை டிரில்கள் கிடைக்காததால் வேலை துரிதமாகச் செய்ய முடியவில்லை. சீக்கிரத்தில் நமது அரசாங்கம் ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ் விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி, பவர் டிரில்கள் வரவழைக்க ஏற்பாடு செய்தால்தான் இந்த வேலை துரிதமாக முடியும். அதே போல சப்-ஆர்டிஷ்யன் சம்பந்தமாக இப்போது மான்யம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த வருஷம் 75 குழாய் கிணறுகளை வெட்டுவதற்குத் திட்டம் வந்திருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் பல தாலுக்காக்களில் 50 அல்லது 100 அல்லது 150 அடி ஆழம் வெட்டினால் ஜலம் இருக்கிறது. இதையும் பயன் படுத்திக் கொள்ளலாம். அதையும் பயன் படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீனவர்களுக்கு ரோடு மிகவும் அவசியம். எங்கு பார்த்தாலும் அவர்கள் இருக்கும் இடங்களிலிருந்து மெயின் ரோடுக்கு வரும் வரையில் நல்ல ரோடு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. சென்ற வருஷத்தில் கூட பணம் ஒதுக்கி சில வேலைகள் நடந்து வருகிறது. இன்னும் அதிகமாக பணத்தை ஒதுக்கி அந்த வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவு முறையில் அவர்களுக்குப் பணமாகக் கொடுப்பதை விட சாமான்களாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு முறையில் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு இந்த வருஷம் கடன் கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது ரொம்ப நல்லது. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்காக நஷ்ட ஈடு நிதி இருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அந்த நஷ்டத்தை அரசாங்கமே ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற முறையில் இந்த வருஷமே ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டவேண்டிய விஷயம்.

மின்சார மினிமம் காரண்டி சம்பந்தமாக ஒரு கமிட்டி போட்டு, அதன் பரிசீலனை முடிந்து அரசாங்கத்திற்கு ரிபோர்ட் கிடைத்திருப்பதாக தகவல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மினிமம் காரண்டி 50 ரூபாய் என்று இருப்பதை இன்னும் குறைத்தால் நலமாக இருக்கும். ஒரு ஊரில் எடுத்துக் கொண்டால் என்றைக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதிலிருந்து மினிமம் காரண்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று இருப்பதை மாற்றி அந்தத் தேதியிலிருந்து ஒரு வருஷம் கழித்து 10 வருஷ காரண்டி பீரியட்டை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சாலைகள் சம்பந்தமாக பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். ஜில்லா போர்டுகளின் நிதி நிலைமை மோசமானதாக இருந்தால் அவைகளின் பராமரிப்பு நல்ல முறையில் இல்லாமல் இருந்து கொண்டு வருகிறது. இரண்டு கிராமங்களை இணைக்கக்கூடிய

[Sri G. Vagheesam Pillai] [12th March 1960]

சாலைகளையெல்லாம் ஹைவேஸில் எடுத்துக் கொண்டு பணம் ஒதுக்கி வேலைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாதாரணமாக டெல்டாப் பிரதேசத்தில் சில ஊர்களுக்கு ரோடே இல்லாமல் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் அரசாங்கத்தார் பி.டபிள்யூ.டி. வில்லேஜ் ரோடு வரம்பில் சேர்த்துக் கொண்டு அவைகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கல்விக்கு சென்ற வருஷம் 12 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியதை விட இந்த ஆண்டு 15 கோடியே 79 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதால் அதிகமான பிள்ளைகள் படிக்க வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும். மத்திய உணவுத் திட்டம் கிராமங்கள் தோரும் நடந்து வருகிறது. இன்னும் நம் அரசாங்கம் பலப்படுத்தினால் அநேக பிள்ளைகள் படிக்க முடியும். பெற்றோர்களுடைய இது நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்று, ஏழை கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்கூட சொல்லு கிறார்கள். பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டத்திலும் பல கோடி ரூபாய்கள் வருகின்றன.

சுகாதாரத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது எங்கள் பகுதியில் சிதம்பரத்தில் 100 படுக்கைகள் கொண்ட ஆஸ்பத்திரி சீக்கிரமாக நிறுவுவதற்கு ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சிதம்பரத்தில் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்து முடிக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருந்தார்கள். சென்ற வருஷங்களில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முக்கியமாக இந்த வருஷத்தில் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின்கீழ் குடிதண்ணீருக்காக ஒதுக்கியிருப்பதில் 50 லட்சம் ரூபாய் இந்தியச் சர்க்காரும், நம் சர்க்கார் 25 லட்சம் ரூபாயும் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே அரசாங்கம் 50 சதவிகிதமும் ஸ்தல ஸ்தாபனம் 25 சதவிகிதமும், மக்கள் 25 சதவிகிதமும் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஜில்லா போர்டுகளிடம் பணம் இல்லாததால், இப்போது புதியதாக பஞ்சாயத்து போர்டுகள் ஏற்பட்டிருப்பதால் அவர்களிடமும் பணம் இல்லாததால், 75 சதவிகிதத்தை அரசாங்கம் கொடுத்தால் தான் பல வேலைகள் நடக்க முடியும். அவைகளையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதியில் லோகல் டெவலப்மெண்ட் பணத்தைச் செலவழிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதிக அளவு முன்னேற்றம் இல்லாத இடங்களில் அரசாங்கத்தின் பர்மிஷன் வாங்கி அந்த வேலைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அந்த மாதிரியான இடங்களைப் பற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு

12th March 1960]

[Sri G. Vagheesam Pillai]

வந்தால் இந்த ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப் பட்டுள்ள பணத்தைச் செலவழிக்கலாம் என்ற முறையில் உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்குச் சென்ற வருஷத்தை விட இந்த வருஷம் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வீடுகள் கட்டுவது, மனைக்கட்டுகள் வாங்கி கொடுப்பது விஷயங்களிலும் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. டெல்டாப் பிரதேசத்தில் மனைக்கட்டுப் பிரச்னை மிகவும் முக்கியமான பிரச்னை. இந்த கிராமங்களில் புஞ்சை நிலம் இல்லாததால், நஞ்சை நிலம் அதிகமாக இருப்பதால், இவ்விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். இதற்காக சிதம்பரம் தாலுக்காவில் இரண்டு தாசில் தார்கள் போட்டு வேலை நடந்து வருகிறது. மத்திய உணவுத் திட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்பேர் ஸ்கூல்களில் தான் மதிய உணவுக் கொடுக்கப்படுகிறது. வேறு பள்ளிகளில் படித்தாலும், ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு சென்ற வருஷம் பல இடங்களில் கொடுத்தார்கள். அது இந்த வருஷம் நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் வேறு எங்கு படித்தாலும் சென்ற வருஷம் மாதிரி இந்த வருஷமும் தொடர்ந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கொள்ளிடம் ரிவர் கான்ஸெர்வன்ஸி 50 அல்லது 60 கிராமங்களுக்கு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஹைவேஸ் எடுத்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. வீராணம் தேக்கரோடை ஹைவேஸில் எடுத்துக்கொண்ட மாதிரி இந்த ரோடுகளையும் எடுத்துக் கொண்டால் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜன காலனிகள் போக்குவரத்துக்கான வழிகள், மயான வடிகள் இதெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக ஸ்பெஷல் ஸ்கீம் போட்டு செய்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதற்காக இரண்டு தாசில்தார்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் தொடர்ந்து நல்ல முறையில் செய்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR:

கனம் உதவி 12 30
P.M.

சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதியமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும் 1960-1961-ம் வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வருகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டை நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் வெகு நுண்ணிய முறையில் கூர்மையாகக் கவனித்துக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். யாரும் இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. ஆனால், சிலர் ரொம்பக் குறுகிய மனப்போக்குடன், பொருமை கொண்டே இதை வெறுக்கிறார்கள். காரணம், அகிலமே ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு பட்ஜெட்டை இவர் கொண்டு வந்து விட்டாரே என்ற ஒரே ஆத்திரம் தான் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்தப் புதிய வரியையும் போடாமல் பல ஆயிரக்

[Sri S. Ramakrishna Thevar] [12th March 1960]

கணக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கேற்ற முறையில் இந்த பட்ஜெட்டை அவர் தயாரித்திருக்கிறார். இதைக் குறைக் கூறிக்கொண்டே போவது முறையல்ல. நாடு செழிக்க நல்ல திட்டங்கள் இந்த பட்ஜெட்டில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயம் செழிக்கவும், மின்சாரம் ஒளிர்க்கவும், மக்கள் வீண் பொழுது போக்காமல் படிக்கவும், காடுகள் செழிக்கவும், கால் நடைகள் வளரவும் பல நல்ல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. மராமத்து இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், அது எத்தனையோ பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. “ராம பாணம் புறப்பட்டது” என்று சொல்வார்கள். அது போல் மரமாதது இலாகா பூகோளத் தையே திருத்தியமைத்துக்கொண்டு வருகிறது. இந்த நிலையில் எதைக் குறைச் சொல்லுவது என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. குறை கூறுபவர்கள் எதைக் குறை சொல்லுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. விவசாயத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் மூலைக்கு மூலை மகாநாடுகளைக் கூட்டி, கிராமந்தர மக்களின் ஆலோசனைகளைக் கேட்டு, ஆங்காங்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் விவசாயத் துறையினர் செய்து வருகிறார்கள். அமைச்சர்கள் ஊர் ஊராக வந்து மக்களைப் பார்த்து “உங்களுக்கு விதை வேண்டுமா? உரம் வேண்டுமா? அரசாங்கத்திடமிருந்து உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? உங்களுக்கு விவசாயக் கருவிகள் வேண்டுமா?” என்று மக்களை விசாரித்து வருகிறார்கள். இந்த நிலையில் இவர்கள் என்ன செய்து விட்டார்கள் என்று சொன்னால் சொல்ல முடியவில்லை. இவர்களைப் பற்றி குறை கூறுவதற்கு என்ன இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், நமது மாநிலத்தின் மின்சாரம் மின்சார வேகத்தில் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகிறது. மின்சார அமைச்சரோ அதைக் காட்டிலும் அதிக வேகத்தில் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று “மின்சாரத்தைப் பெற்று பயனடையுங்கள்” என்று மக்களிடம் சொல்லிவருகிறார். சுகாதார அமைச்சரோ கிராமங்களின் எல்லாம், மூலை முடுக்குகளினெல்லாம், எங்கு பார்த்தாலும் சுகாதாரத்தைப் பரப்ப, வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். இந்த நிலையில், “இது என்ன பட்ஜெட்” என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு இருந்த எது இப்போது இல்லாமல் போய்விட்டது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் துண்டு விழுகிறது, சரிகட்டமுடியவில்லை என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். நமது எண்ணம் எவ்வளவு வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறதோ அதற்குத் தகுந்த வாறு பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய்கள் நமக்குத் தேவைப்படுகின்றன. இந்த நிலையில் பல திட்டங்கள் உருவாகி வருகின்றன. இதற்கெல்லாம் காரணம், இவைகெல்லாம் இவ்வளவு நல்ல முறையில் நடப்பதற்குக் காரணம், நமது முதலமைச்சரின் ஆழ்ந்த சிந்தனையும், அதிநுட்பமான நோக்கங்களும் தான் ஆகும். மக்களுக்கு எக் காலமும் சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற அவருடைய ஒரே நோக்கத்தின் காரணமாக இக்காரியங்கள் எல்லாம் உருவாகிக்

12th March 1960] [Sri S. Ramakrishna Thevar]

கொண்டிருக்கும் இத்தருணத்தில் குறைகூறிக் கொண்டிருப்பது உசிதமல்ல. நாம் இப்போது ஆக்க வேலை செய்ய முற்பட்டிருக்கிறோம். ஆக்கவேலைக்கு உறுதுணையாக இருக்கக்கூடியவர்கள் தான், மக்கள் நலனில் அக்கறையுள்ளவர்கள் தான் நமக்குத் தேவை. ஆகையால் இப்பொழுது குறைகள் இருந்தாலும் குறையைக் கலைந்து ஆவன செய்ய முன்வர வேண்டும். இப்போது என் தாலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், அது மிக, மிகப் பிற்பட்ட பகுதி. அந்தப் பகுதியிலும் சர்க்கார் பல காரியங்களைச் செய்துதான் வருகிறார்கள். இருந்தாலும் இயற்கை அங்கே முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கிறது. இயற்கை தடையாக இருந்தால், யார் என்ன செய்ய முடியும்? அந்த வருஷம் எங்கள் பகுதியில் ஒரு பக்கத்தில் நல்ல விளைச்சல், மற்றொரு பக்கத்தில் சுத்தச் சாவி. சாவியாகப் போய்விட்டதற்கு சர்க்காரைக் குறைசொல்லிக்கொண்டிருக்கலாமோ? சாவியாகப் போயிருக்கும்போது ஏன் விளையவில்லை என்று கேட்டால் யார்தான் என்ன பண்ண முடியும்? எங்கள் பகுதியில் குறிப்பாக என் ஜில்லா ரொம்ப மோசமான நிலைமையில், சீர்கெட்ட நிலைமையில் ரொம்ப காலமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அங்கே செப்பனிடும் வேலைகளெல்லாம் செய்யத்தான் செய்கிறார்கள். செப்பனிடும் வேலைகள் செய்யப்பட்டாலும் முன்னேற்றம் கண்ணுக்குத் கணிசமாகத் தெரியவில்லை என்றால், அதற்குக் காரணம் அந்தப் பகுதி பல காலமாக கவனிக்கப்படாமல் மோசமான நிலைமையில் இருந்ததுதான் ஆகும். கண்ணுக்கு நன்றாகத் தெரியக்கூடிய அளவுக்கு அங்கே முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமானால் அங்கே இன்னும் பல அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்தாக வேண்டும். அந்தப் பகுதி மற்றப் பகுதிகளுக்குச் சமமான நிலையை அடைவதற்கு, பல அபிவிருத்தி வேலைகள் அங்கு செய்யப்படவேண்டும், அதற்கு வெகு காலம் பிடிக்கும். சர்க்கார் அங்கும் பல காரியங்களைச் செய்துதான் வருகிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய திருப்பத்தூர் தொகுதி அங்கத்தினர் அவர்கள் “அப்பர் பெரியார்” திட்டத்தை அங்கே கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் அந்தத் திட்டத்தை வரவேற்கிறோம். அந்தத் திட்டம் அங்கே வந்தால் அங்கே பல தாலாகாக்கள் அதனால் பயனடையும். அத்திட்டம் எக் காரணத்தினால் விடப்பட்டிருந்தாலும், அதை ஸப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டம் வந்தால்தான் நாங்களும் சுகமாக வாழ முடியும். எங்கள் பகுதி ரொம்பப் பிற்பட்ட பகுதி என்பது கனம் அமைச்சர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் தெரியும். அந்தப் பகுதியில் ரோடு வசதியே எந்தக் காலத்திலும் கிடையாது. அங்கு இருக்கக்கூடிய குறுகிய ரோடுகளும் செப்பனிடப்படுவதில்லை. இந்தக் குறையைப் போக்குவதற்குத் திட்டம் தீட்டப்பட்டுவருகிறது. அத்திட்டம் நல்ல முறையில் அமையும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம்.

நீர் நிலைகளை எடுத்துக்கொண்டால், எங்கள் பகுதியில் பல பெரிய அமைப்புகளைப் செப்பனிடாவிட்டாலும் சிறிய திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை ஏன் இதற்குள் நிறை

[Sri S. Ramakrishna Thevar] [12th March 1960]

வேற்றவில்லை என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். கல்யாணம் ஆவதற்கு முன்னால் “குழந்தைகளை ஏன் நல்ல முறையில் படிக்கவைக்கக் கூடாது” என்று கேட்பது போல இருக்கிறது இந்தக் கேள்வி. ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டுவதற்கே எத்தனையோ ஆண்டுகள் பிடிக்கின்றன. ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டுவதிலேயே எத்தனையோ சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. எனக்கு முன்பு பேசிய ஒரு கனம் அங்கத்தினர், ஏதோ ஒரு ஜில்லாவில் யாரோ ஒருவன் தடை செய்வதால் பல காரியங்கள் தடைப்படுகின்றன, பல பெரிய காரியங்கள் நின்றுபோய் விடுகின்றன என்று சொன்னார். அதே போல எங்கும் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. எங்கும் சிக்கல்கள் உண்டு பண்ணுகிறார்கள். எனவே பல காரியங்களைச் செய்ய இன்னும் சில காலம் பிடிக்கும். நாட்டிலுள்ள குறைகளையும் நாட்டு மக்களின் கஷ்டங்களையும் போக்குவதற்கும், நாட்டை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் வகைசெய்யக்கூடிய பல திட்டங்கள் இந்த பட்ஜெட்டில் இருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக பட்ஜெட்டிலுள்ள புள்ளி விவரங்கள் எல்லாவற்றையும் பற்றிப் பேச நமக்கு இடம் கொடுக்க மாட்டார்கள். அப்படியே இடம் கொடுக்கப்படுமானாலும், பட்ஜெட்டை ஒரு பெரிய புஸ்தகமாக பைண்ட் பண்ணி அதை முழுவதும் படிப்பதற்கு, இது ராமாயணச் சாவடி போன்ற இடமல்ல. சர்க்காரின் ஆக்க வேலைகளை நாம் ஆதரிக்கவேண்டும். அவர்களுடன் ஆக்க வேலையில் நாம் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

இந்த பட்ஜெட்டை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். “அப்பர் பெரியார்” திட்டத்தை எங்கள் பகுதிக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரியான நல்ல திட்டங்களை எங்கள் பகுதிக்குக் கொண்டுவந்து, நாங்கள் மற்றத் தாலுகா வாசிகளுக்குச் சமமாகவும் மற்ற ஜில்லா வாசிகளுக்குச் சமமாகவும் நல்ல முறையில் வாழ வகை செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* SRI C. NATARAJAN : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இம் மன்றத்தில் கொண்டு வந்திருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் வசதிகளையெல்லாம் செய்திருப்பதாக நாம் இது ஏட்டளவில் அதிகமாகப் படித்திருக்கிறோம். புள்ளி விவரங்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ரசாயன உரம் இப்போது பற்றாக்குறை நிலைமையில் இருக்கிறது. நெய்வேலியில் அம்மோனியா தயார் செய்து கொடுக்க நாங்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். தயார் செய்யக்கூடிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறதே தவிர உண்மையிலேயே விவசாயிகளுடைய வசதிகள் பூராவும் இன்னும் கவனிக்கப்படவில்லை.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதி செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அனால் அந்தக் கடன் அவர்களுக்குக் குறித்த காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. அதே நேரத்தில் விவசாயி

12th March 1966]

[Sri C. Natarajan]

களுக்கு வரி இல்லையென்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் “ஸ்மால் சேவிங்ஸ் சர்ட்டிபிகேட்” டை வாங்குங்கள் என்று பல விவசாயிகளை வலியுறுத்தி வாங்கச் செய்கிறார்கள். இம்மாதிரி பல தொல்லைகளுக்கு ஏழை விவசாயிகள் உள்ளாகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்வதற்காக இப்போது அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறோம். அந்த அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்கான வசதிகளை நல்ல முறையில் செய்து கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். எள் நடுவதைக் கவனிக்க விவசாய அதிகாரி நியமித்திருக்கிறோம். விலைகளை நிர்ணயிப்பதற்கு அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். எள் எண்ணையாக மாறியவுடன் என்ன விலை நிர்ணயிப்பது என்பதற்கு அங்கு ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். அது பிறகு புண்ணாக்காக மாறி விலைக்குப் போகும்போது அதைக் கவனித்துக் கொள்ள ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். இது போன்று எள்ளில் இருந்து புண்ணாக்கு வரை கவனித்துக் கொள்ள அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதனால் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு ஏதும் பயன் ஏற்படவில்லை. இது நல்ல முறையில் பயன்படவேண்டுமானால் சிவப்பு நாடா முறையைத் தளர்த்தி அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான அளவில் அதிகாரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும்.

எங்கள் பகுதியில் ஆட்டுப் பண்ணை வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்கள் அத்தனையையும் ஆட்டுப் பண்ணை ஆராய்ச்சிக்காகப் பயன்படுத்த முடியாது. விவசாய வளர்ச்சிக்கு வழிவகைகளை வகுக்கும்படியான ஒரு விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணையை நிறுவ வேண்டுமென்ற ஆலோசனையை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைச் நிறைவேற்றி வருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் முறையில் நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். பல இடங்களில் தண்ணீர் வீணாகப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட இடங்களில் கொஞ்சம் பணம் அதிகமாகச் செலவு செய்து வரண்ட பிரதேசங்களுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு செல்லக் கூடிய முறையில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியான கள்ளக்குறிச்சி பகுதியில் வடக்க நந்தல் அருகிலும் குளாங்குறிஞ்சி அருகிலும் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று இதே மன்றத்தில் பல தடவை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சமுதாய நலத் திட்டம் மக்களுக்குப் பயன் தரத்தக்க வகையில் நடத்தப்படவேண்டும். பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் அதற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. 10,000 கிராமங்கள் இத் திட்டத்தின் கீழ் சேர்க்கப்படும், இத்தனை லட்சம் ரூபாய் இந்தத் திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படுமென்றெல்லாம் அமைச்சர்கள் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கிறார்கள். பல பெண்கள்

[Sri C. Natarajan]

[12th March 1960]

இத்திட்டத்தை அமல் நடத்தும் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கிருஷ்ண பஜனை 10 நடந்ததும், ராம பஜனை 20 நடந்தது என்று புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். எதற்காக இந்த முறையிலே பணம் விரயமாக்கப்பட வேண்டும்? இந்தத் திட்டத்தை விளம்பரத்திற்காகப் பயன் படுத்தாமல் உண்மையிலேயே கிராம மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கக் கூடிய விதத்தில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

தொழில்கள் வளரவேண்டுமென்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழில்கள் வளர போக்குவரத்து வசதிகள் அதிகரிக்க வேண்டியது அவசியம். வியாபாரத்திற்கு ரயில் போக்குவரத்து மிகவும் தேவைப்படுகிறது. என்னுடைய பகுதியில் சின்ன சேலத்திலிருந்து திருவண்ணாமலைக்கு ரயில் பாதை வேண்டுமென்று எத்தனையோ முறை கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது பற்றி அமைச்சர்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டும்.

கைத்தறியை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்காக மொத்தம் கொடுத்திருக்கும் ரிபேட் தொகை 75 லட்சம். நம்முடைய மாகாணத்தில் 46 லட்சம் கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கெல்லாம் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும்.

கல்வித் துறையில் வளர்ச்சி காண்பதற்கான வழிவகைகளையெல்லாம் காணவேண்டும். ஆசிரியர்களுடைய ஊதியம் உயர்த்தப்படவேண்டும். அப்போதுதான் நல்ல முறையில் கல்வி வளர வழி ஏற்படும். பாடத்திட்டங்கள் மாற்றப்படவேண்டும். ஒரு ஊரில் ஒரு பையன் தக்களி நூற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது தூங்கிக் கொண்டே கண்ணைக் குத்திக் கொண்டான். சிறிய மாணவர்களுக்கு இந்த மாதிரித் தொல்லைகளையெல்லாம் கொடுக்கக்கூடாது. உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களின் ராணுவப் பயிற்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். ஹரிஜன மாணவர்கள் படும் தொல்லையைச் சொல்லி முடியாது. தனியார் வைத்து நடத்துகின்ற ஹாஸ்டல்களில் எல்லாம் அவர்கள் இஷ்டம்போல் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். அதிகாரிகள் தொடர்பு இருக்கிறது என்ற எண்ணத்தில் பல வகைத் தொல்லைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்தால் எடுக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் நடத்தப்பட வேண்டும்.

விலைவாசி உயர்ந்து விட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு எந்த வித வசதியும் கொடுக்கப்படவில்லை. கிராம அதிகாரிகளின் நிலைமையும் அதுதான். சம்பளக் கமிஷன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அவர்கள் சிபாரிசு வந்தவுடன் கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் மட்டும் எப்படி சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்?

12th March 1960] [Cri C. Natarajan]

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வரி போடவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்காரில் ஏழை மக்களுக்கு உபயோகப்படக் கூடிய சைக்கிள் சாமான்கள், சாதாரண எலக்ட்ரிக் சாமான்கள் ஆகியவற்றுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே வரி விதிப்பு இல்லாவிட்டாலும் கடனை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். கடனையாவது நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI V. SANKARAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1960-61-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால் அரசாங்கத்தின் பொருளாதார நிலை, நிதி நிலை சீராக இருப்பது மட்டுமல்லாமல், அபிவிருத்தி வேலைகளிலே நாம் “டார்ஜெட்” போட்டதற்கும் அதிகமாகச் செய்து முடித்திருக்கிறோம் என்று தெரிகிறது. 152 கோடி ரூபாய் திட்டச் செலவுக்கான “ஒளட்லே”, போட்டிருந்த போதிலும் 1961-ம் வருடம் முடிய 181 கோடி ரூபாய் நாம் செலவழிக்க இருக்கிறோம், அனேகமாக பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், மின்சாரத் திட்டங்கள் எல்லாம் பூர்த்தியாகி விட்டோம் என்ற விவரம் எல்லாம் தெரிய வருகிறது. பெரிய தொழிற்சாலைகள் உருவாகி, ஒரு சில ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. உரப்பற்றாக்குறையை நீக்குவதற்கு மூன்று உர உற்பத்திச்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதாக இருக்கிறது. சென்ற வருஷத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும் போது, சென்ற வருஷம் 2.15 லட்சம் டன் அமோனியம் சல்பேட் கொடுப்பதாக இருந்தபோதிலுங்கூட, கடைசியில் 1.09 லட்சம் டன்தான் விநியோகிக்கப்பட்டது என்று இந்த வருஷ அறிக்கையிலே காணப்படுகிறது. அந்த முறையில் இப்பொழுது இருக்கும் அறிக்கையில் பார்த்தால் 1.09 லட்சம் டன்தான் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவருகிறது. இந்த ஆண்டு அறிக்கையிலே 2.07 லட்சம் டன் அமோனியம் சல்பேட் விநியோகிக்கப்படுவதாக கண்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷம்போல் இல்லாமல் இந்த வருஷம் முன்ஜாக்கிரதையாக இருந்து இரண்டு லட்சம் டன்னுக்கு மேற்பட்ட அமோனியம் சல்பேட் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, இவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்தபோதிலும், இவ்வளவு திட்டங்களினாலே பரிபூரணமான பலன் கிடைக்காததற்கு முக்கியமான காரணம் விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு இல்லாததுதான் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது விலைவாசிகளை நிரந்தரமாக ஒரு கட்டுக்குள்ளே வைப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். காய்கறி, பழம், மின், இறைச்சி போன்ற உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதி விலக்கு அளித்திருப்பது இந்த விஷயத்திலே உதவிகரமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். உணவுப் பொருள்கள் என்னும்போது, இன்னும் ஒன்றிரண்டு பொருள்களை விதிவிலக்கிலே சேர்த்திருக்கவேண்டும். பாலுக்கும் நெல்லுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருக்க

[Sri V. Sankaran]

[12th March 1960]

வேண்டும். பாலானது காய்கறி போன்று சீக்கிரம் கெட்டுப் போகும் பொருள். அதையும் சேர்த்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அதைச் செய்தால் உதவிகரமாக இருக்கும். உணவுத் தானியங்கள் சம்பந்தமாக விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று பல காலமாக முறையிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். குறைந்த பட்சம் நெல்லுக்காவது விதி விலக்கு அளித்தால் நல்ல “ஜெஸ்ட்யூர்” ஆக இருக்கும். “நெஸஸிடஸ் ஆப் லைப்”-இல் நெல் முக்கியமாக இருக்கிறது. நெல்லுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்தால் நல்ல காரியமாக இருக்கும். பால், நெல் இரண்டையும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கிவிட வேண்டும். அடுத்த வருஷ ஆரம்பத்திலாவது இவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். வரி மூலம் சில கோடி ரூபாய்கள் அதிகம் வந்து இருப்பதால் ஒரு சில லட்சம் குறைந்தாலும் “எகானமி” பாதிக்கப்பட மாட்டாது.

சென்ற வருஷ ஆரம்பத்திலேயே அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நல்ல நிதி நிலை ஏற்பட்டால் விற்பனை வரியின் மூலம் வருமானம் திருப்திகரமாக இருந்து நிதி நிலை நன்றாக இருந்தால் அடுத்த வருஷம் “கம்பெனண்டிங்” அளவை 25 ஆயிரத்திலிருந்து 50 ஆயிரத்துக்கு உயர்த்துவது பற்றி யோசிக்கலாம் என்று உறுதி கூறினார்கள். ஒரு சில கோடிக்கு அதிகம் வரி வந்து பொருளாதாரம் குறையாது திருப்திகரமாக இருப்பதால், 25 ஆயிரம் என்று இருப்பதை 50 ஆயிரம் ஆக்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று யோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

ரெவினியூ கணக்கிலிருந்து அபிவிருத்தி செலவினங்களுக்கு 40 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எட்டில் மூன்று பகுதி கல்விக்காகவும், விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்காகவும் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விஷயம். அப்படியிருந்தும், அரசியல் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டதுபோல், நாம் சீக்கிரத்திலே ஆரம்பக் கல்வி எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் அளிக்கும் விஷயத்தில் இலக்கு எட்டிப் போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, ஆரம்பக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் ஷிப்ட் முறையில் சொல்லிக் கொடுப்பதுபற்றி யோசனை செய்தால் எல்லோருக்கும் ஆரம்பக்கல்வியை விஸ்தரிக்கும்படி செய்து என்ற யோசனையையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சர்க்கரை சம்பந்தமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், பத்து லட்சம் டன் கரும்பு அதிக உற்பத்தி செய்வதற்கு இன்றையதினம் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 6-1/2 லட்சம் டன் கரும்பு உற்பத்தியை அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று சர்க்கரை ஆலைகள் ஏற்கனவே நிறுவப்பட்டு அவை வேலை துவங்கும் தருவாயில் இருக்கின்றன. இன்னும் நான்கு ஆலைகள் நிறுவப்பட இருக்கின்றன. அவை யெல்லாம் முடிந்து, பலனளிக்க ஒரு சில வருஷங்கள் ஆகலாம். தற்போது மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து மாதம் பத்து ஆயிரம்

12th March 1966]

[Sri V. Sankaran]

டன் சர்க்கரை நமது ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். பத்தாயிரம் டன் என்பதை பதினைந்தாயிரம் டன் அளவுக்காவது கொடுக்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற வருஷம் சர்க்கரைக் கட்டுப் பாடு கடுமையாக இருந்தது. களப்புகளுக்கோ, காண்டனுக்கோ போனாலும், சர்க்கரை கிடைக்காததால் எல்லோரும் ஏகம்படியான அவல நிலை எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. ஆகவே, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பத்து ஆயிரம் டன்னுக்குப் பதிலாக பதினைந்தாயிரம் டன் அளவுக்கு சர்க்கரை உடனடியாகப் பெற வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மோட்டார் வரி சம்பந்தமாக 1930, 1934-லிலே பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. முனிசிபாலிட்டி போன்றவைகளுக்கு, டோல் கேட் எடுத்தபோது அந்த வருமானத்திற்குப் பதில் மோட்டார் வரியிலிருந்து ஒரு பகுதி கொடுப்பது என்று ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது. அதற்குப் பிறகு போக்குவரத்து பல மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறது. வாகனங்களின் எண்ணிக்கையும் பதின் மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறது. அதற்குத் தகுந்தாற்போல் அதிகமான அளவுக்கு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு நிதி வசதி கிடைக்கும்படி, மோட்டார் வரியிலிருந்து துகைகள் கொடுக்க வசதி செய்ய வேண்டும்.

சேரிச் சீரமைப்புத் திட்டம் சம்பந்தமாக 1959-60-ம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், 60 லட்ச ரூபாய் அளவுக்குத் திட்டங்கள் மதுரை, கோயமுத்தூர், திருச்சி, சென்னை போன்ற நகரங்களிலேயும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்த வருஷ அறிக்கையில் அதுபற்றி எந்தவிதமான குறிப்பும் இல்லை. வருஷாவருஷம் சேரி அபிவிருத்தி நடந்துவருகிற போது ஏன் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று தெரியவில்லை. சென்ற வருஷ நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருந்தாங்கட, மதுரை நகரிலே 1959-60-ல் அபிவிருத்தி வேலை நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. 1959-60-திலே ஒதுக்கப் பட்ட தொகை “லாபஸ்” ஆகியிருந்தாலும், இந்த வருஷம் செய்யப்படும் வேலைகளோடாவது சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சேரி சீரமைப்பு சம்பந்தமாக மதுரை நகரத்திற்கு சென்ற வருஷம் நடை முறையில் நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. திட்டத்தில் இருக்கலாம். ஆனால், நடைமுறையில் ஒருவிதமான வேலையும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

மதுரை நகரம் சம்பந்தமாக சொல்லும்போது, இரண்டு மூன்று முக்கியமான விஷயங்களைக் குறிப்பிடவேண்டும். நகரத்தின் குடிதண்ணீர் சப்ளை நல்ல முறையிலே அமைய வேண்டும். சாலைகள் நல்ல முறையில் அமையவேண்டும். மூன்றாவதாக எடுத்துக்கொண்டால், நல்ல ஹௌஸிங் காலனி இருக்கவேண்டும். மதுரை நகர குடிதண்ணீருக்கு மேலக்கால்

[Sri V. Sankaran]

[12th March 1960]

திட்டம் நடந்து கொண்டுவருகிறது. அது ஆமை வேகத்தில் தான் நிறைவேற்றப்படுகிறது. “லாண்டு அக்விஸிஷன்” சம்பந்தமாக தாமதம் இருக்கிறது. அதைச் சீக்கிரம் முடிக்க ஏற்பாடு செய்தால், மதுரை நகர குடிதண்ணீர்ப் பிரச்னை நீங்கி விடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அத்துடன் மதுரையில் ஒரு பாகத்தில் இன்னும் கட்டப்படாத ட்ரெயினேஜ் ஸ்கீம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். வைகை நதி மீது இரண்டாவது ஓவர்ப்ரிட்ஜ் கட்டியாகிவிட்டது. பக்கத்தில் இருக்கும் நிலங்கள் அக்விஸிஷன் செய்து இருமருங்கும் சரியாக அமைக்கப் படவில்லை. அதைச் செய்தால் பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் லாபம் ஏற்படும். சீக்கிரம் இரண்டு பக்கத்திலும் ரோடு போட்டாகவேண்டும். இரண்டு லெவல் க்ராஸிங்குகள் திருப்பரங்குன்றம் ரோடிலே இருக்கின்றன. கவர்னர் வந்தபோதும், நமது முதலமைச்சர் காமராஜ் அவர்கள் வந்தபோதும் கூட அந்த லெவல் க்ராஸிங்கினால் காத்திருக்க வேண்டிய அநுபவம் ஏற்பட்டது. இதனால் ரயில் இழந்தவர் பல பேர். பஸ்ஸைப் பிடிக்க முடியாது கஷ்டப்பட்டவர் சிலர். விசேஷங்களுக்குப் போக முடியாது தாமதப்பட்டவர் பலர். அந்த லெவல் க்ராஸிங் குறுக்கிட்டு “ஹாடுல்” மாதிரி தொந்தரவு அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஓவர்ப்ரிட்ஜ் கட்டினால் இந்த சிரமத்தைத் தவிர்க்கலாம். அதற்கு சற்று காலமானாலுங்கூட, நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இருக்கும் ஓவர்ப்ரிட்ஜ் பஸ் ஸ்டாண்டு பக்கத்திலே இருக்கிறது. புது வைகைப் பாலத்திலிருந்து திருப்பரங்குன்றம்-பழங்கானத்தம் அருகே சேர்ப்பதற்கு வசந்தநகர் வரையும் உத்தேச ரோடை உடனடியாக போட்டுவிட்டால் கஷ்டம் நீங்கி விடும். நாஷனல் ஹைவேஸ் திட்டம் இருக்கிறது. ஆதலால் பஸ் ஸ்டான்ட் ஓவர்ப்ரிட்ஜிலிருந்து தேனி ரயில்வே லெவல் க்ராஸிங் வழியாக இரண்டே இரண்டு ரயில்கள் தினசரி போகின்றன. ஆதலால் கஷ்டம் ஏற்படாது. சீக்கிரத்திலே முடித்துவிட்டால் அந்தக் கஷ்டங்கள் தவிர்க்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதையும் சீக்கிரத்தில் முடிக்கவேண்டும்.

மதுரை நகரத்தில் ஸ்டிடி இம்ப்ரூவ்மென்ட் ட்ரஸ்ட் போன்ற ஆர்க்கனைஸேஷன் கண்டிப்பாக ஒன்று அவசியம். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையிலே ஒன்றும் இல்லை. “அன்-அபிஷியல்” ஆக ஒன்று நடக்கிறது. இப்பொழுதிருக்கும் திருநகர் ஐந்தாறு மைல் தள்ளி இருக்கிறது. ஸ்டிடி இம்ப்ரூவ்மென்ட் ட்ரஸ்ட் போன்று மதுரையில் போற்றுவிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

தொத்துநோய் ஆஸ்பத்திரி ஆற்றின் பக்கத்தில் அமைந்திருக்கிறது. அதனால் ஆற்றின் வழியாக பல ஊர்களுக்கு நோய்கள் பரவி சுகாதாரக் கேடு ஏற்படுகிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரியை அந்த இடத்திலிருந்து மாற்றிவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

12th March 1960]

[Sri V. Sankaran]

அடுத்தபடியாக, சிறு நிலச் சுவாந்தார்களின் பிரச்சனை பல காலமாக தீர்க்கப்படாமல் இருந்துவருகிறது. இதுபற்றி இவர்களுக்கு விவசாயச் சட்டங்களிலிருந்து நிவாரணம் அளிப்பதாக பல காலமாக மந்திரி அவர்கள் வாக்களித்து வந்திருக்கிறார்கள். வரப்போகிற “காம்ப்ரெஹென்ஸிவ் பில்லில்” ஆனாலும் சிறு நிலச் சுவாந்தார்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படுமா என்று தெரியவில்லை. இவர்களுக்கு கண்டிப்பாக கூடிய சீக்கிரம் நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டும். இந்த “காம்ப்ரெஹென்ஸிவ் பில்லில்” ஆனாலும் சரி, அல்லது அடுத்த படியாகவாவது சீக்கிரம் இவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வழி வகுத்தாகவேண்டும்.

1-00
p.m.

கிராம அதிகாரிகளின் பிரச்சனை சம்பந்தமாக பரிசீலிக்க அமைக்கப்பட்ட மந்திரி சபைக் கமிட்டி அறிக்கை இதுவரை, வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. இவர்களுக்கு உடனடியாக ஒரு சிறிதளவாவது ஊதிய உயர்வு அளிக்கவேண்டும். சம்பளக் கமிஷனுக்கு முன் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. மந்திரி சபைக் கமிட்டியும் இதை நீண்ட காலமாக பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. முடிவு இன்னும் வெளி வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இது விஷயமாக சீக்கிரத்திலே ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட வேண்டும்.

போன ஆண்டு அறிக்கையிலே தேசிய பொருளாதார ஆராய்ச்சிக் குழுவின் நம் தொழில் வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகளை ஆராய்ந்து ஒரு பூர்வாங்க அறிக்கையை ஏப்ரல் இறுதிக்குள்ளாக சமர்ப்பிப்பார்கள் என்று கண்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு அறிக்கையில், அந்த அறிக்கை கிடைத்துவிட்டதென்றும், அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொழிலபி விருத்திக்காக வேண்டிய திட்டங்களை உருவாக்க இந்த அறிக்கை உதவும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இதற்காக ஏன் இவ்வளவு கால தாமதம் ஆகவேண்டும்? இனியும் கால தாமதம் ஆகாமல் உடனடியாக, வரப்புகள் இருக்கும் இடங்களிலாவது உடனடியாகத் தொழில்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். முக்கியமாக கிராமங்களில் கிடைக்கும் மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு அங்கேயே சிறு தொழில்களை அமைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். இதன் மூலம் வேலை யில்லா திண்டாட்டத்தை ஓரளவு போக்க முடியும்.

ஆதாரக் கல்விதான் நாம் முடிவாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம் என்பதாக சென்ற ஆண்டில் நிதிநிலை அறிக்கையில் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆனால் இதுபற்றி இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் குறிப்பு ஒன்றும் கானோம். ஆரம்பப் பள்ளிகளை ஆதாரப் பள்ளிகளாக மாற்றியமைப்பதில் எவ்வளவு தூரம் முன்னேற்றம் காணப்பட்டிருக்கிறது, என்ன வேலைகள் நடந்து இருக்கின்றன என்பதுபற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்களை விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri V. Sankaran]

[12th March 1960]

மத்திய அரசாங்கத் துறையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சென்னை துறைமுக விஸ்தரிப்பு, பெரம்பூர் ரயில் பெட்டி தொழிற்சாலை விஸ்தரிப்பு, தாம்பரம்-விழுப்புரம் ரயில் பாதையை மின்சாரப் பாதையாக அமைத்தல் ஆகிய பல்வேறு திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன என்று சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் கூறப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் அவைகளைப் பற்றிய “ப்ராகிரஸ்” என்ன? எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்கிறது என்பது பற்றி குறிப்பிடப்படவில்லை. அது பற்றியும் அமைச்சர் விளக்கக் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. M. PERIA KARUPPAN AMBALAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். விவசாய உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்பதற்காக விவசாயிகளின் நலனுக்காக அரசாங்கம் பல நல்ல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறது. நமது நாட்டிலுள்ள பற்றாக்குறையை போக்குவதற்கு விவசாயிகள் அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை என் போன்றவர்களுக்கு நிச்சயம் இருக்கிறது.

உரம் சம்பந்தமாக நமது நாட்டில் பற்றாக்குறை இருந்தாலும், அதை நாம் நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்வதற்கு முற்படுவோமானால், நிச்சயம் அதனால் நாம் நல்ல பலனை எதிர்பார்க்க முடியும். ஓரளவுக்கு நமக்கு உரவிஷயத்தில் பற்றாக்குறை இருந்தாலும், கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் அதை நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்தால், நல்ல பலன் தரும். சில்லரை வியாபாரிகளுக்கும் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கும் லைசென்ஸ் கொடுக்காமல், கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கே உரம் விநியோகம் செய்வதற்கு லைசென்ஸ் கொடுத்தால், இந்த கள்ள மார்க்கெட் போன்ற ஒழுங்கீனமான காரியங்கள் நடவாது. அப்படிச் செய்தால் உண்மையாகவே வசதியில்லாதவர்கள்கூட அந்த ரசாயன உரங்களைப் பயன் படுத்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அந்த முறையை அரசாங்கம் கையாளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, விவசாயிகளுக்கு மிகவும் முக்கியமாக இருக்கிற குளங்களை சீர்படுத்தவேண்டும். ஏ-2 குளங்கள் பெரும்பாலும் பெரியாறு பகுதியில் அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்தக் குளங்களை அரசாங்கம் செப்பனிடுவதில்லை. குடிமராமத்து செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு விதி இருக்கிறது. அந்த விதியின் கீழே யாரும் அந்தக் குளங்களை கவனிப்பதில்லை. குடியாண்வர்களும் அந்த மராமத்து வேலையை செய்வதில்லை. அந்தக் கண்மாய்களில் தூர்ந்து போன மண்ணை வெட்டி எடுத்து வெளியே போட்டு கரையை சரிபடுத்துவது போன்ற மராமத்து வேலைகள் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமலே போய்விடுகிறது.

12th March 1960] [Sri P. M. Peria Karuppan Ambalam]

இவைகளை பெரியாறு டிபார்ட்மெண்டில் எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்தால், பெரியாறு பாசனமுள்ள இடங்களில் ஆற்றில் தண்ணீர் குறைவாக இருக்கும் சமயத்தில் குளங்களில் தேங்கி உள்ள தண்ணீரைக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே, ஏ-2 குளங்களை பெரியாறு டிபார்ட்மெண்டில் எடுத்துக்கொண்டு செப்பனிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பட்டை, மண் வெட்டி, கொழு போன்ற இரும்பு சாமான்கள் நிச்சயமாகக் கிடைத்தாக வேண்டும். உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சாதனங்களை நாம் கொடுக்காமல் இருந்தால், அவர்கள் எப்படி விவசாயத்தை பெருக்க முடியும்? இதில் நாம் ஓரளவு கவனம் செலுத்த வேண்டும். அந்த சாமான்கள் விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதில்லை. பட்டை அதிகமான விலை. இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு அதிகமான விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு பர்மிட் வாங்க வேண்டுமென்றால் விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதில்லை. பல மாதங்கள் ஆகியும் பர்மிட் கிடைப்பதில்லை. எல்லா தாலுக்காக்களிலும் கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அந்த சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய இரும்பு சாமான்கள் கிடைக்கும்படி செய்ய அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தாலுகா தலைநகரத்தில் இருக்கும் தாலுகா அதிகாரிகளுக்கும், ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கும், பெரியாறு டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகளுக்கும் தாலுகா தலைநகரத்தில் வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு வாடகை வீடுகள் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் பல மாதங்களாக அவர்களுடைய வேலையைக்கூட கவனிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. குடியிருக்க வீடுகள் கிடைக்காமல் அவர்கள் மிகவும் அல்லல் உறுகிறார்கள். இது அரசாங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். ஓரளவு போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு மட்டும் தாலுகா தலைநகரத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு பக்கத்தில் சில வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதே மாதிரி தாசில்தார் போன்ற தாலுகா அதிகாரிகளுக்கும், பெரியாறு டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகளுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். அரசாங்கம் பல வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீடுகள் இல்லாவிட்டால், அவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதை அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்த்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் தாலுகாவில் தென் பகுதி பிராந்தியத்தில் சுமார் 1,000 ஏக்கர் தரிசாக கிடக்கிறது. அந்த இடத்தில் ஒரு கால் நடைப் பண்ணை ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நலனாக இருக்கும். விவசாய மக்கள் நிறைந்த அந்த இடத்தில் நல்ல மாடுகள் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. 50, 60 மைல்

[Sri P. M. Peria Karuppan Ambalam] [12th March 1960]

களுக்கு அப்பால் சென்றுதான் விவசாயிகள் தங்களுக்கு வேண்டிய மாடுகளை வாங்கிவர வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த இடத்தில் ஒரு மாட்டுப் பண்ணை ஏற்படுத்தினால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்யுமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் பெருவாரியாக கிராமங்களில் ரோடு வசதி கிடையாது என்று சொன்னார்கள். கிராம மக்கள் தங்கள் விளைபொருள்களை நல்ல விலைக்கு விற்பதற்கு வேண்டிய பக்கத்திலுள்ள நகரங்களுக்கு செல்வதற்கோ அல்லது தங்களுடைய களத்திலிருந்து விளைபொருள்களை வீட்டிற்கு கொண்டு போவதற்கோ ரோடு வசதியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விவசாய மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்றால், கிராமப் புறங்களில் நிச்சயமாக நல்ல ரோடுகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த வேலைகளைச் செய்யுமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்து உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. PERUMAL: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1960-61-ம் வருஷத்தின் பட்ஜெட் வரவு செலவு கணக்கை கனம் நிதி அமைச்சர் கொண்டு வந்ததை முன்னிட்டு ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலாவதாக, நமது மாநிலத்தில் விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க நமது சர்க்கார் முன்வந்துள்ளது. ஆனால் அப்படி சர்க்கார் அளிக்கும் உதவிகளை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், என் தொகுதியில், சில பகுதிகளில், விவசாய ஆபீஸ்களில், பயிர்களுக்காகக் கொடுக்கப்படும் மருந்து, ஒரு மாதத்திற்கு முந்தி வந்திருந்தும், ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு வரை, விலை நிர்ணயம் செய்து சர்க்காரிலிருந்து உத்தரவு வரவில்லை என்று சொல்லி மருந்துகளைக் கொடுக்காமல் இருந்துவிடுகிறார். ஆபீசில் வைத்துக்கொண்டு விலை நிர்ணயம் செய்யவில்லையென்று மருந்தைக் கொடுக்காமல் இருந்ததால் விவசாயிகளுக்கு அதிக நஷ்டமாகி விட்டது. விவசாயிகள் கேட்டதற்கு உத்தரவு வரட்டும் அதற்குப் பிறகு தருகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அவர்கள் கொடுப்பதற்குள், பயிர்கள் நாசமாகிவிட்டது சில பகுதிகளில். பல முறை விவசாய ஆபீசர்களிடம் சொல்லிப் பார்த்தேன். அவர்கள், “நாங்கள் என்ன செய்வோம், சர்க்கார் உத்தரவு வரவில்லை” என்று சொல்லி விட்டார்கள். சென்னை சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் நல்லதொரு உத்தரவை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

12th March 1960]

[Sri A. Perumal]

இந்த இரண்டாவது திட்டம் ஏறக்குறைய மூன்று வருஷம் ஆகிவிட்டது. இருந்தாலும், இந்த மூன்று வருஷ காலத்தில், எங்கள் முதுகனத்தார் பகுதியில், ஏறக்குறைய 30 மைல் தூரம் போகும் நாராயணக் கால்வாய் ஒன்று இருக்கிறது. அதைச் செப்பணிட்டுக் கொடுத்தால், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பயிரிட்டு லட்சக்கணக்கான மக்கள் பயன் அடைவார்கள், அதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்று நான் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியும், அமைச்சர் அவர்கள் முன்னாலும் சொன்னோம், இருந்தும் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. இரண்டாவது திட்டம் கழிந்து விட்டது. வரப்போகும் வருஷத் திட்டத்திலாவது, அதைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரவர்களை பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் தொகுதி பிற்போக்கான தொகுதி என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். நான் மூன்று வருஷ காலமாகச் சொல்லியும் அதன் விளைவாக ஒன்றும் கனம் அமைச்சரவர்கள் செய்யவில்லை.

இந்த விஷயத்தைச் சொல்லுவதற்கு மனம் புண்படுகிறது. அரை லட்ச ரூபாய் செலவழித்து, காலனி கட்டினார்கள். ஆனால், அது குடியிருக்க மார்க்கம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆனால், கனம் அமைச்சரவர்கள், கடந்த ஒரு வாரத்திற்கு முன் சுற்றுப் பிரயாணம் வரவிருந்த காலத்தில், நேரே பார்த்து ஏதாவது சொல்லலாம் என்றிருந்தேன். ஆனால், அவர்களுடைய சுற்றுப் பிரயாணம், அங்கே ரத்தாகி விட்டது. அங்கே 5, 6 வீடுகளில், சுவர்கள் சாய்ந்து, ஓடுகள் சரிந்து நொறுங்கி விட்டன. அந்த ஓட்டை இறக்கி வைத்தால், சில வீடுகள் கட்ட உதவும். 100 குடும்பங்கள் இருக்கலாம் என்று கட்டிய காலனியில் 10, 15 குடும்பங்கள் தான் இருக்கின்றன. (கனம் ஸ்ரீ பி. கக்கன்: எங்கே அது ?) கமுதியில். கமுதிக் காலனியைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: அங்கே முதலில் யாரும் குடி வரவில்லை. இப்பொழுது குடி வந்திருக்கிறார்கள். ரிப்பேர் பண்ணிய பிறகு பெரும் பகுதியில் குடியேறியிருக்கிறார்கள்.

SRI A. PERUMAL: கனம் அமைச்சரவர்கள் சொல்வதை நம்புகிறேன். குடியேறியிருப்பது வாஸ்தவந்தான். ஆனால், குடியேறிய பிறகு, சில வீடுகளின் சுவர்கள் வீழ்ந்து விட்டன, ஓடுகள் சரிந்து நொறுங்கி விட்டன. மந்திரி நேரிடையாக போனால் பார்க்கலாம். அந்த காலனியில் இருக்கும் ஓடுகளை யெல்லாம் ரிப்பேர் ஆகவிருக்கும் வீடுகளில் ஓட்டை இறக்கி வைத்தால், அதைக் கொண்டு 10 வீடுகள் கட்டலாம். புது வீடுகள் கட்ட உதவும் என்ற அபிப்பிராயத்தை கனம் அமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

கமுதியில் ஒரு போஸ்டாப்பீஸ் இருக்கிறது. அந்த போஸ்டாப்பீசில் ஏறக்குறைய 15 சிப்பந்திகள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை பார்க்கும் இடம் ஒரே ரும், அந்த ரும் போன்ற இடத்தில், 15 சிப்பந்திகளும், வேலை செய்ய

[Sri A. Perumal]

[12th March 1960]

இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. ஆகவே, நமது சர்க்கார், மத்திய சர்க்காருக்குச் சொல்லி, உடனே அந்த போஸ்டாபீசுக்கு வசதியான கட்டிடத்தைக் கட்டிக் கொடுத்து உதவிசெய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம் மாகாணத்தில் ஹரிஜன மாணவர்களுக்குச் செய்துள்ள உதவியை நான் பாராட்டுகிறேன். அதற்காக நம் சென்னை சர்க்காரை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

அதில் மாணவர்கள் விடுதியில், ஒவ்வொரு வருஷமும் புதிதாக மாணவர்கள் சேர்க்கிறார்கள். ஆனால், என் பகுதியில் இருக்கக் கூடிய மாணவர்களுக்கு நன்மை கிடைப்பதில்லை. அதற்கென் றிருக்கும் கமிட்டி மெம்பர்கள் மூலமாகவும், அந்தக் கிராமப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ்காரர்கள் மூலமாகவும், கொண்டுவரப்படும் மாணவர்களைச் சேர்க்கிறார்களே தவிர அந்தப் பிராந்தியத்து எம்.எல்.ஏ. என்ற ஹோதாவில் நான் சிபார்சு செய்த பிள்ளைகளைச் சேர்க்க அனுமதி கொடுக்கப்பட வில்லை. கனம் அமைச்சரவர்கள் நேரில் வந்து பார்த்து என்னை கமிட்டி மெம்பர்களின் ஒருவரைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: அது கலெக்டர் பார்த்துப் போடுவது. கலெக்டரிடம் எம். எல். ஏ. என்று சொன்னால் அவர்கள் கவனிப்பார்கள்.

SRI A. PERUMAL: கலெக்டருக்கு நேரே இரண்டு ரிபோர்ட்டு அனுப்பியும், என்ன ஏது என்று கவனிக்கவில்லை..... (கனம் ஸ்ரீ கக்கன்: பார்த்துச் செய்யச் சொல்கிறேன்.)

கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு இன்னொரு விஷயம் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் முதுகளத்தூர் ஏரியாவில் சில பகுதிகள் இருக்கிறது. அவைகளில் எந்தவிதமான சாலை வசதியும் கிடையாது. எந்தவிதமான சாலையும் அமைப்பதற்கு வசதி ஒன்றும் இல்லாமல் இருக்கின்றன. ப்ளாக் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் சாலைகள் அமைப்பதற்கு திட்டம் போட்டால் அந்த கிராமத்தில் உள்ளவர்களும் கொஞ்சம் தொகை தரவேண்டும் என்கிறார்கள். இந்தத் தொகையை அங்குள்ள ஏழை மக்கள் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்காரே முழுச் செலவுத் தொகையையும் ஏற்று அந்தச் சாலைகள் போட்டுத் தர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது சட்டமன்றத்தில் வந்திருக்கும் பட்ஜெட்டை வரவேற்று சிற்சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வழக்கத்திற்கு மாறாக இந்த பட்ஜெட்டை மற்ற எதிர்க்கட்சியில் உள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் ஏமாற்றம் அடையக்கூடிய முறையில் நமது நிதி அமைச்சர்

12th March 1960] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliar]

அவர்கள் தயாரித்து சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் ஏதோ வருஷா வருஷம் போல் இந்த வருஷ பட்ஜெட்டின் பேரில் அமைச்சர் அவையையும், மந்திரிகளையும் தாக்கு வதற்குப் பல விஷயங்கள் இருக்கக்கூடும் என்று எண்ணியிருப்பார்கள். அப்படி இவ்வாண்டு இல்லையே என்று ஒரு பக்கம் அவர்களுக்கு உள்ளுக்குள் மனது சஞ்சலம்தான். அந்த முறையில் எப்போதும் போல் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் செய்யாது புதிய முறையில்—நீண்ட சொற்பொழிவாக எல்லாவற்றுக்கும் விளக்கம் தரக்கூடிய வகையில் தயாரித்து சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இது எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு ஏமாற்றத்தையே அளிக்கும். காரணம் அவர்களுக்கு எப்போதும் திட்டுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருந்தால்தான் கொஞ்சம் பிரியம். அதற்கு வழியில்லாதபடி அமைச்சர் அவர்கள் செய்துவிட்டார்கள்.

அதோடு நம்முடைய அரசாங்கம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே பற்பல சாதனைகளைப் போற்றுவதற்குரிய முறையில் செய்து இருக்கிறார்கள். பலர் அதைப்பற்றி எவ்வளவோ பெருமை அடைந்தாலும், ஒன்றிரண்டு குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அவற்றைப் பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே விளக்கமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமக்குத் தேவை அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. நமக்குக் கிடைக்கிற மூலப் பொருள்கள் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தினால் எல்லாக் காரியங்களையும் திறம்பட நடத்தி பூரணத்துவம் அடைந்துவிட்டோம் என்று சொல்லக் கூடிய முறையில் செயல்பட முடியாதபடி நம் நாட்டுப் பொருளாதார அமைப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

எப்படி இருந்தாலும் மின்சார அபிவிருத்தியை எடுத்துக் கொண்டால் நாம் முதல் திட்டம், இரண்டாவது திட்டம் இவைகளில் எல்லாம் அதிகமான முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறோம். பல காரியங்களைச் செய்து இருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் சிலர் சொல்கிறார்கள். “விவசாயத்தில் அதிகமான முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களே, உபரியாக தானியம் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே, இருந்தும் உணவு விலை குறையவில்லையே” என்கிறார்கள். உணவு விலை ஏற்றமாக இருக்கிற காரணத்தை வைத்து மந்திரி சபையைக் குறை சொல்கிறார்கள். விலை ஏற்றமாக இருப்பதால் நாம் உபரியாக உற்பத்தி செய்யவில்லை என்பது தவறு. நம்முடைய நாட்டில் எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய முனைந்து இருக்கிறோமோ அதைக் காட்டிலும் செலவும் அதிகரித்து இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. உணவு உற்பத்தி பெருகிக் கொண்டு வருவதோடு கூட உணவு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய நபர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. உற்பத்தியைக் காட்டிலும் தேவை அதிகமாகிக் கொண்டே இருப்பதன் காரணத்தினால்தான் நம்மால் உபரி உற்பத்தி ஏற்பட்டும் கூட தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliar] [12th March 1960]

இன்றென்று, நம் நாட்டில் ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு உற்பத்தி செய்கிறோமோ அதைக் காட்டிலும் அதிகமாக வெளி நாட்டில் உள்ளவர்கள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொன்னாலும் ஏற்கனவே நாம் பல நூற்றாண்டு காலமாக அடிமையாக இருந்த காரணத்தினால் அப்போது இருந்த அரசாங்கம் விவசாய அபிவிருத்தியில் கொஞ்சங்கூட கவனம் செலுத்தவில்லை. நிலம் நல்லமுறையில் அது பாதுகாக்கப்படாமையினால், உரம் இடப்படாமையினால் இன்றையதினம் நாம் அதிகமாக நிலத்தைப் பண்படுத்தி, உரமிட்டு வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. நாம் செய்கிற வேலையின் முழுப்பயனையும் நம்மால் பெற முடியவில்லை. ஏற்கனவே எந்த வேலையும் செய்யப்படாத காரணத்தினால் இன்றையதினம் நாம் செய்கிற உபரி வேலையினால் நிலத்தின் தரம் அதிகமாக்கப்பட்டு உற்பத்தியின் அளவு நாம் எதிர்பார்த்தபடி பெருகாவிட்டாலும் முன்பு இருந்ததை விட அதிகமாகப் பெருகியிருக்கிறது. முன்பு பலநூற்றாண்டு காலமாக நிலம் கவனிக்கப்படாத காரணத்தினால் அதில் பூரண வெற்றி காணமுடியாத நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். அதில் நம் ராஜ்ய அதிகாரிகளையும் ஒரு விஷயத்தில் எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும்.

உணவு உற்பத்தி விஷயத்தில் விவசாயிகள் தங்கள் முழு பலத்தை உபயோகப்படுத்தி வேலை செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு விவசாய அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய உதவிகளை எதை எதை எந்த எந்த இடத்தில் பெறுவது என்று தெரியவில்லை. அவர்களுக்குத் தேவையான விவரங்களை அதிகாரி இடத்தில் சென்று கேட்டால் அதிகாரிகள் அசட்டையாகப் பதில் சொல்கிறார்களே தவிர அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை உடனே முன்வந்து செய்வதில்லை. ஆகவே அதிகாரிகள் விவசாயிகள் அவர்களிடத்தில் வந்து விவரங்கள் கேட்கும் போது அசட்டை செய்யாமல் வேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்பதாக உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட ரசாயன உரத்தை எவ்வாறு உபயோகப் படுத்தவேண்டும் என்பதைப்பற்றி விவசாயிகளிடத்தில் நல்ல முறையில் பிரசாரம் செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு சரியான விவரங்கள் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. மேலும் எந்த இடத்தில் சென்று உரத்தைப் பெற்று வரவேண்டும் என்கிற விவரமும் தெரிவிக்கப்படுவது இல்லை. அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன் வசதி, இன்னும் இதர வசதிகள் இவற்றையெல்லாம் அவர்கள் காலாகாலத்தில் தக்க முறையில் பெறும் படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு கடன் வசதி அளிப்பது, பொறுக்குவிதை, உரம் முதலியவை அளிப்பது, பம்பு செட்டுகள் அளிப்பது இவற்றில் விவசாயிகளுக்கு அதிகாரிகள் மிகுந்த உறுதுணையாக

12th March 1960] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliar]

இருக்க வேண்டும் என்பதாக கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவைகள் எல்லாம் நாளுக்குநாள் சரிப்பட்டு வருகிறது என்றாலும் கூட அதிகாரிகள் போதிய சிரத்தையுடன் காரியங்களைச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் விவசாய அபிவிருத்திக்கு தகுந்த பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருப்பதன் காரணமாகத்தான் இன்றையதினம் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு அதிக உற்பத்தி செய்ய முடிந்திருக்கிறது. அதோடு கூட நம் நாட்டிலே வெளிநாடுகளில் இருந்து அந்நியச்செலாவணியைச் சம்பாதித்துத் தரத்தக்க வகையில் முந்திரி சாகுபடி வளர்ந்திருக்கிறது. எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் கூட “வடக்கே சிந்திரி கொழிக்கிறது. தெற்கே முந்திரி கொழிக்கிறது” என்று கேலியாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களால் கேலி செய்யப்பட்டதே இன்றையதினம் நமக்கு அதிக அளவு அந்நியச் செலாவணியைத் தேடித் தருகிறது. அதுவும் அதிக உற்பத்தி செய்யக் கூடிய முறையில் 38 ஆயிரம் ஏக்கரா பயிர் செய்கின்ற அளவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் எந்த எந்தத் துறையில் நம் நாட்டை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்பதை நன்றாகத் தெரிந்து கண்காணிப்புடன் அரசாங்கத்தார் காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். இன்னும் அதிக அளவில் நம் எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் கேலி செய்தவர்கள் வியக்கத்தக்க அளவில் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்பதாக, அதற்குத் தகுந்த முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட நீர்ப்பாசன வசதிகளை நாம் அதிக அளவுக்குப் பெருக்கியிருக்கிறோம். வீணாக இதுவரையில் கடலில் சென்று வீழ்ந்த நீரை எல்லாம் அதிக அளவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதோடு இன்னும் சிற்சில வசதிகளைச் செய்கின்ற முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் அதில் பங்குகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். அதில் அவர்கள் இவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளா விட்டால் நமது பரம்பிக்குளத் திட்டமோ, குந்தாத் திட்டமோ ஏற்பட்டிருக்க முடியாது என்று நான் உணர்கிறேன். அப்படி இருந்தும் கூட நமது நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிற காரணத்தினால் இன்னும் கேரள ராஜ்யத்தோடு ஒப்பந்தம் நல்லமுறையில் செய்துகொண்டு அவர்களுடைய ராஜ்யத்தில் இன்றையதினம் வீணாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிற ஆற்று நீரை இந்தப் பக்கம் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முயற்சி செய்யவேண்டும். மேலும் ஆந்திர தேசத்தில் வீணாகக் கடலில் போய் வீழ்ந்து கொண்டிருக்கிற நீரையும் அவர்கள் முன்பு கொடுத்து உதவி செய்ய முன் வந்தார்கள். பிறகு அதில் ஏதோ கருத்துவேற்றுமை ஏற்பட்ட காரணத்தினால் அந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் தடைபட்டுப்போய் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தக் கருத்துவேற்றுமைகளையும் நமது அமைச்சர் அவர்கள் நீக்கி, நமது அண்டை ராஜ்யத்தில் உள்ள உபரி நீரை

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliar] [12th March 1960]

நம் ராஜ்யத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போது அதிகமான உணவு உற்பத்தி செய்ய வசதி ஏற்படும்.

அதோடு இன்னொன்று. சேலம் ஜில்லா மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது. காவேரியில் இருந்து உபரித் தண்ணீரைக் கால்வாய் மூலமாகக் கொண்டு வந்து சேலம் ஜில்லாவுக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையில், அந்த ஜில்லா மக்களுடைய கஷ்டத்தை நீக்குவதற்குச் சர்க்கார் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை சர்க்கார் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். மேலும் இந்த வரண்ட பிரதேசங்களில் கிணறு வெட்டிக்கொள்ள மான்யம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மற்ற ஜில்லாக்களுக்குக் கிணறு வெட்ட கொடுக்கக் கூடிய பணத்தைக் காட்டிலும் இங்கே ஆயிரம் ஐநூறு அதிகமானாலும் கொடுத்து உதவவேண்டும்.

1-30
p.m.

நீலகிரியில் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யும் வகையில், குந்தா ப்ரோஜெக்ட் வேலை முடிந்ததுபற்றி பெருமைப்படுகிறோம். உலகமே வியக்கத் தக்க முறையில் குந்தா திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி நாம் பெருமைப்படுகிறோம். (பெல்) ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன். நெய்வேலி துரிதமாக வேலை செய்வதோடு கூட, சேலத்தில் இருக்கக் கூடிய இரும்புக் கனிப்பொருள்களை உபயோகப்படுத்துவதற்காக அங்கு ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இரண்டு மூன்று வருடங்களாக, இப்படியே நாம் கடந்துக் கொண்டு போனால் மக்கள் ஏமாற்றம் அடையும் நிலை ஏற்படும். ஆகவே, சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலையும், அலுமினியத் தொழிற்சாலையும், மேட்டூரில் காகிதத் தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்துவதற்கு அமைச்சரவை உடனடியாக துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m., on Monday, the 14th March 1960.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory rules and orders.

@ 29. Notification issued with G.O. Ms. No. 2017, L.A., dated 30th November 1959 containing the rule extending the term of office of the members of the Tirumangalam and Santhavelur Panchayats (Chingleput district). [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]